

Pokop mons. Tomislava Ivančića

Mons. Ivančić obnašao je razne službe i pokrenuo mnoge inicijative. Sve je to činio kao Kristov svećenik, svjestan da Kristovim evanđeljem može najbolje pomoći čovjeku današnjice u tolikim njegovim potrebama. Kristu je vodio ljude, mlade i starije, počevši kao studentski kapelan u samostanskoj crkvi Sv. Vinka u Frankopanskoj ulici, do zajednice „Molitva i Riječ“ i Centra za duhovnu pomoć - Unatoč ovozemaljskim uspjesima, odlikovanjima, nagradama i priznanjima, sačuvao je svećeničku jednostavnost. Silno je ljubio svoju domovinu Hrvatsku, a umro je u vjeri da uz zemaljsku imamo i nebesku – vječnu domovinu, istaknuo je kardinal Josip Bozanić na misi zadušnici u crkvi Krista Kralja na zagrebačkom groblju Mirogoju

33. sjednica biskupa Zagrebačke crkvene pokrajine

Biskupi okupljeni u ordinarijatu Bjelovarsko-križevačke biskupije razmotrili teme vezane uz pastoral ovogodišnjeg korizmenoga vremena i pripremili korizmeno pismo, s posebnim naglaskom na dar Božjega milosrđa u sakramentu pomirenja

11. europsko prvenstvo svećenika u malom nogometu

Oko 220 sudionika iz 15 europskih zemalja susret je započelo misnim slavljem koje je u osječkoj katedrali Sv. Petra i Pavla predvodio zagrebački pomoćni biskup Mijo Gorski

Domovinske vijesti

Biskup Bogović: „Crkva hrvatskih mučenika je nacionalni projekt“
Prvi puta obilježen spomendan rušenja karinskoga franjevačkog samostana u Domovinskom ratu

46. svećenička skupština Zadarske nadbiskupije

Oproštajna misa za vlč. Stjepana Drugčevića

Biskup Križić pohodio bolesnike Opće bolnice Gospić

Međubiskupijski stručni skup o kompetencijama vjeroučitelja

Veprić: Susret voditelja i predavača na predbračnim poukama

Koncert „Progledaj srcem“ u zagrebačkoj Ciboni

Sestra Marija Regina od Presvete Euharistije položila doživotne zavjete

Proslavljena 50. obljetnica osnutka župe sv. Nikole u Vinkovcima

Predstavljena monografija „Vjera kao pjesma“

Crkva u Hrvata

U Pragu svečano otkrivena spomen-ploča biskupu Josipu Jurju Strossmayeru

Biskup Kutleša u godišnjoj vizitaciji Zavoda sv. Jeronima

Nuncij Pezzuto u službenom posjetu Banjolučkoj biskupiji

Inozemne vijesti

Kardinalsko vijeće izrazilo potporu papi Franji

Papa se susreo s predstavnicima domorodačkih naroda

Papin kip postavljen uz granicu Meksika i SAD-a

Papa Franjo pohodio rimsko sveučilište

Filipini: Tisuće katolika prosvjedovalo protiv izvansudskih smaknuća

U Siriji više ljudi umire zbog nestašice liječničke njege nego na bojišnici

Prilog dokumenti

"Nada ne razočarava" (usp. Rim 5, 1-5)

Kršćanska ljubav predstavlja uzvišenije ostvarenje pravde

Domovinske vijesti

Stručni skup za odgojiteljice u vjeri na području Požeške biskupije

Požega, 11.2.2017. (IKA) - Stručni skup za odgojiteljice u vjeri, ravnateljice i stručne suradnice predškolskih ustanova na području Požeške biskupije održan je 11. veljače u prostorijama Odgojno-obrazovnog centra u Požegi. Skup je organizirala Agencija za odgoj i obrazovanje u suradnji s Katehetskim uredom Požeške biskupije. Na početku je sve pozdravio predstojnik Robert Mokri te u duhu blagdana Gospe Lurdske zaželio svima zdravu i plodonosnu suradnju i rad. Nakon molitve Ankica Mlinarić, viša savjetnica za vjeronauk pri Agenciji za odgoj i obrazovanje, uputila je odgojiteljicama i ravnateljicama pozdravnu riječ i uvela ih u radni dio stručnog skupa.

Prvo predavanje "Planiranje i dokumentiranje odgojno-obrazovnog procesa u dječjem vrtiću" održala je Luja Zamečnik, viša savjetnica za predškolski odgoj. Istaknula je važnost dokumentiranja u skladu s Pravilnikom s obrascima i sadržaju pedagoške dokumentacije i evidencije o djeci u dječjem vrtiću i u skladu s Programom katoličkoga vjerskog odgoja djece rane i predškolske dobi. Spominjući SWOT analizu, predavačica je sve pozvala da si postave pitanje koji su njihovi poticaji za nove spoznaje i učenje, je li njihovo planiranje odraz potreba skupine i individualnih potreba djeteta ili ga rješavaju "u hodu", koliko često primjenjuju novu strategiju/metodu/evaluaciju u radu s djecom koja je potaknuta spoznajama dobivenim stručnim usavršavanjem, što je od onoga što su primijenile imalo najviše uspjeha, koja su njihova postignuća u profesionalnom rastu i razvoju, čime su posebno zadovoljne? SWOT analiza pomaže da se vidi koliko čovjek profesionalno napreduje, a u tome veliku ulogu ima dokumentiranje. Ono se može provoditi na različite načine kao što su: dokumentiranje odgojno-obrazovne prakse, pisana dokumentacija, individualni portfolio, video zapisi kao sredstvo samorefleksije i opservacije postignuća djeteta, audio zapisi, radovi, a time se postiže razvijanje osobnih, stručnih i profesionalnih kompetencija odgojitelja. Četiri su stupnja koja su važna u cijelom procesu, a to su: planiranje u kojem se postavlja cilj i zadaju aktivnosti kako doći do cilja, primjena isplaniranoga, praćenje uspješnosti cijeloga procesa te analiza s unutarnjim i vanjskim vrednovanjem aktivnosti. Predavačica je istaknula važnost suradnje sa svim institucijama koje sudjeluju i pomažu u unapređenju odgojno-obrazovnog procesa. Izlaganje je završila kratkom vježbom.

Drugo predavanje održala je Jasna Puljić, odgojiteljica savjetnica, o temi "Metode, postupci i tehnike dokumentiranja i vrednovanja u vjerskom odgoju". Izlaganje je počela pitanjem odgojiteljicama koliko vremena provedu u dokumentiranju i vrednovanju svoga rada. Kad se uzmu u obzir sva tehnološka dostignuća kojima se današnji čovjek služi, unatoč prvotnom nezadovoljavajućem odgovoru, čini se da se taj proces događa i češće negoli se u prvi trenutak pomisli. Ipak, kad čovjek postane svjestan da to čini spontano, potrebno je sve prikupljene dojmove pospremiti i sistematizirati. Različiti su načini i mogućnosti dokumentiranja i vrednovanja odgojno-obrazovnog procesa: dječje individualne mape s njihovim izričajima, likovnim radovima, fotografijama, čak i poteškoćama, zatim mape zajedničkih aktivnosti skupine, ali i osobna mapa profesionalnog razvoja u koju, kao odgojiteljice u vjeri, svakako trebaju uključiti i duhovnu dimenziju. Također, tu je ono što se može nazvati reflektivni prijatelj, kao i

refleksivna skupina koja analizira i vrednuje aktivnosti više odgojiteljica međusobno te mala akcijska istraživanja koja se provode u vlastitom okruženju. Kao i ostale programe, program katoličkog vjerskog odgoja treba vrednovati da bi bio kvalitetniji, a po potrebi treba uključiti i vanjske institucije kao što su katehetski uredi, Agencija za odgoj i obrazovanje, Nacionalni katehetski ured i Nacionalni centar za vanjsko vrednovanje obrazovanja.

Nakon predavanja uslijedile su dvije pedagoške radionice. Prvu radionicu "Programiranje u vjerskom odgoju" vodila je Katica Ilić, odgojiteljica savjetnica, a drugu Jelica Katić, odgojiteljica savjetnica, o temi "Dokumentiranje i vrednovanje u vjerskom odgoju".

Biskup Bogović: „Crkva hrvatskih mučenika je nacionalni projekt“

U Rijeci predstavljena knjiga "Crkva hrvatskih mučenika na Udbini – od ideje do ostvarenja" te projekt: Svehrvatski grob – kamo s ostacima bezimernih hrvatskih žrtava iz grobišta/jama po Sloveniji i Hrvatskoj

Rijeka, 11.2.2017. (IKA) – U Velikoj dvorani Nadbiskupskog ordinarijata u Rijeci predstavljena je 11. veljače knjiga "Crkva hrvatskih mučenika na Udbini – od ideje do ostvarenja" te projekt: Svehrvatski grob – kamo s ostacima bezimernih hrvatskih žrtava iz grobišta/jama po Sloveniji i Hrvatskoj. Sudjelovali su umirovljeni gospićosenjski biskup Mile Bogović, prof. dr. Ante Bežen, tehn. urednik Ivan Mance i predsjednik Matice hrvatske – ogranak Rijeka Goran Crnković. Događaj je organizirala Riječka nadbiskupija u suradnji s Maticom hrvatskom – ogranak Rijeka. U glazbenom dijelu programa nastupili su Tina Galant i Zlatan Kupčak.

Skup je pozdravio predsjednik riječkog ogranka Matice hrvatske, podsjetivši na proslavu 175. obljetnice djelovanja Matice. Ona je kroz svoju povijest artikulirala kulturu hrvatskog naroda i uvijek bila uz svoj narod. Zato ne čudi što je stala iza ovog, jednog od najvećih djela koje svjedoči o duhovnosti našeg naroda, rekao je Crnković.

Crkva hrvatskih mučenika je nacionalni projekt u ličkoj pustoši, rekao je jedan od autora knjige prof. dr. Bežen. To se značenje očituje u snažnoj i višestrukoj vjerskoj i nacionalnoj simbolici koju Crkva u sebi nosi, te misiji duhovnog preporoda na očito plodnoj ideji zahvalnosti žrtvama i mučenicima za slobodu tijekom cijele naše povijesti. Kao drugi razlog njenog značaja naveo je da je u izgradnje crkve postignuto jedinstvo vjerničkog naroda, te najviših državnih, vjerskih i kulturnih institucija u Hrvatskoj i izvan nje. Knjiga je svojevrsno izvješće od 2002. do 2015., no istodobno i sinteza ideje, događaja i protagonista. Zaslužuje pozornost i s tehničkog gledišta, ali ima i dokumentacijsku vrijednost. Okupljenima je predstavio 11 poglavlja, dodajući kako je izvorna zamisao za izgradnju Crkve bila biskupa Bogovića. On je uočio golemu nepravdu prema stradalim braniteljima Hrvatske u Krbavskoj bitki protiv Osmanlija 1493. godine. O toj tragediji na mjestu događaja nije postavljen nikakav spomenik. „Razumljivo je da gospodarima hrvatskog prostora i naroda, od Turaka, Austrijanaca, Talijana i Mađara do velikosrpskih jugoslavenskih režima u proteklih petsto godina, krbavska bitka ni po čemu nije bila važna te je nisu ni obilježavali. No, zato je uskrnućem hrvatske države u Domovinskom ratu postala prvorazredni simbol vjekovnih težnji i stradanja

za državom i slobodom."

Prve konkretne državne odluke o izgradnji crkve donesene su 2003. godine, a crkva je posvećena u rujnu 2011. Na kraju, Bežen je kazao kako je riječ o priči koja je promijenila povijest Crkve u Lici i Gospićko-senjskoj biskupiji. Ona promovira poštovanje mučeništva za slobodu i žrtvovanje za drugoga kao najviše moralne vrijednosti, te je postala snažni moralni podsjetnik svim ljudima sa savješću. „Priča koja je unijela neslućeno snažne silnice vjerske identifikacije, nacionalne integracije i duhovne obnove u našem narodu. To je zato dobra priča za naše vrijeme, pa neka je na ponos svima koji su na bilo koji način u njoj sudjelovali i koji će je dalje pričati."

Biskup Bogović kazao je kako je Crkva hrvatskih mučenika propovjedaonica od kuda treba govoriti da se na loše stvari reagira kršćanski, a ne osvetnički. U projekt je krenuo oslušujući želje naroda, a s izgradnjom crkve ne namjerava stati, nego pokreće i projekt svehrvatskog groba. Mnoge kosti izvučene su iz jama i završile su na neprikladnim mjestima. Želimo ispod Crkve hrvatskih mučenika na Krbavskom polju imati mjesto gdje će neidentificirane kosti moći biti pokopane i na kojemu će mnogi moći zapaliti svijeću za svoje nestale i ubijene, rekao je mons. Bogović. Ideja je naišla na odobravanje hrvatskog naroda, a do konkretnijih razgovora na državnoj razini morat će se sačekati, rekao je, dodajući da ne sumnja da će projekt u bliskoj budućnosti biti realiziran. Osim toga, jedna od ideja varaždinskog biskupa Josipa Mrzljaka je hrvatski križni put koji bi glavne postaje imao u Bleiburgu, Vukovaru i Krbavskom polju, rekao je biskup Bogović. Dodao je kako bi se tom dodali nadbiskupijski križni putevi, ali i mjesta posebnog pijeteta: Vukovar za Domovinski rat te Udbina za stradanje hrvatskog naroda kroz cjelokupnu povijest. U raspravi koja je uslijedila okupljeni su podržali projekt svehrvatskog groba.

U Strahonincu proslavljena 30. obljetnica osnutka župe

Strahoninec, 12.2.2017. (IKA) - Varaždinski biskup Josip Mrzljak pohodio je u nedjelju 12. veljače župu Strahoninec kod Čakovca u prigodi proslave 30. obljetnice osnivanja župe te je predvodio svečano misno slavlje u župnoj crkvi Marije Pomoćnice. S biskupom su koncelebrirali domaći župnik Branko Sajković, dekan Čakovečkoga dekanata preč. Vladimir Kolarić te preč. Nikica Samodol i fra Željko Železnjak - župnici iz Nedelišća i Čakovca budući da su mjesta župe Strahoninec prethodno pripadala tim župama, kao i drugi svećenici. Upućujući dobrodošlicu biskupu, predstavnicu župne zajednice vjeroučiteljica Sanja Bratinščak napomenula je kako je njihovu župu kardinal Franjo Kuharić zbog pastoralnih potreba osnovao 12. veljače 1987. godine, izdvojivši mjesto Strahoninec iz župe Nedelišće, čiji su župnici i župni vikari upravljali potom dvije godine i novom župom, nakon čega župu vodi današnji župnik. Istaknula je kako žele Bogu zahvaliti na svim milostima koje im je udijelio tijekom 30 godina u kojima je bilo lijepih, ali i teških trenutaka. Župnik Sajković pozdravio je biskupa i sve nazočne, osobito franjevce i domaće sinove fra Lucija Jageca i fra Željka Železnjaka, te predstavnike svjetovnih vlasti, među kojima su bili župan Matija Posavec, načelnik Općine Strahoninec Franjo Lehkec, zastupnica u Hrvatskom saboru Bernarda Topolko i drugi. Misi su nazočili i predstavnici vatrogasnih i drugih društava koja djeluju na području župe.

Biskup Mrzljak u propovijedi je napomenuo kako je župa zajednica vjernika na temelju i po uzoru prve zajednice apostola koja je svojom slobodnom voljom poslala za Isusom i

prihvatila Božju riječ. Istaknuo je kako kršćanski život znači živjeti ljubav i dobrotu, živjeti po Božjim zapovijedima, po Božjoj a ne ljudskoj mudrosti te po Isusovim riječima koje su aktualne u svakom vremenu. I dok danas slavimo obljetnicu ove župne zajednice želimo da vam i dalje ova novoizgrađena crkva bude mjesto susretanja s Bogom i u međusobnom zajedništvu kako bismo mogli izgrađivati zajedništvo u društvu u kojem živimo te se jačati u vjeri za naš svagdanji kršćanski život, poručio je biskup Mrzljak.

Na kraju svečanosti predstavljena je nova monografija župe Strahoninec. U ime uredništva predstavio ju je prof. Markus Pilić. Monografiji je glavni urednik župnik Sajković, a donosi povijest župe i mjesta Strahoninec i Savska Ves, sakralne objekte, župnike i duhovna zvanja te duhovni život župne zajednice, a posebno izgradnju nove župne crkve koja je posvećena 2015. godine.

Dan sv. Ivana don Bosca u Josipovcu Punitovačkom

Josipovac Punitovački, 12.2.2017. (IKA/TU) - Misnim slavljem koje je predvodio vlč. Dominik Ralbovsky, svećenik Slovak iz Selenče, u službi kapelana u Bečeju, u nedjelju 12. veljače u Josipovcu Punitovačkom započeo je Dan sv. Ivana Bosca, koji se nastavio prigodnim programom pod nazivom „Zabava don Bosca" u josipovačkom Domu kulture.

Događaj je upriličen dogovorom s. Renate Bunjove, voditeljice slovačkog Misijskog centra bl. Zdenke Schelingove u Josipovcu Punitovačkom, članice Slovačke provincije milosrdnih sestara sv. Križa i profesorice misiologije na Visokoj zdravstvenoj školi u Bratislavi, vlč. Dominika Ralbovskog i njegove sestre - osobe posvećena života u svijetu Kristine Ralbovsky. Slavlju i programu nazočile su i sestre Hrvatske provincije sv. Križa iz Đakova: s. Rastislava, s. Margita, s. Imakulata i s. Judita. Misno slavlje u punoj crkvi uveličali su pjevači iz Selenče uz VIS „Ruah". Brojna djeca slavlje su pratila pjesmom i pokretima naučenima na trodnevnom Oratoriju „Don Bosco" u Josipovcu Punitovačkom krajem rujna i početkom listopada, pod vođenjem vlč. Ralbovskog i sestre Kristine. Slavlje se odvijalo na slovačkom i hrvatskom jeziku.

U dijelu homilije posvećenom sv. Ivanu Boscu, vlč. Ralbovsky je među ostalim istaknuo: „Sv. Ivan Bosco, ili kako jednostavno kažemo, don Bosco, volio je mlade, okupljao ih i svojim djelovanjem i radom ulazio u njihova srca. On u našim srcima i duši ostavlja ljepotu življenja prema drugome, posebno prema mladima, ljepotu čistoće i ljubavi prema bližnjemu, ljepotu druženja u kojima nas okuplja s mislima zajedništva, iskrenosti i pomaganja siromašnima. Voljeti mlade, poštovati ih i pomagati mladima dužnost je i nas starijih na putovima njihova života prema svemu što je dobro, biti u veselju s mladima kao što je to bio i sve za njih činio don Bosco."

Po završenom misnom slavlju u Domu kulture priređen je program s igrokazom, društvenim igrama, mađioničarskim vještinama, tombolom. Pred stotinjak djece predškolske i školske dobi i njihovih roditelja i mještana, u programu je sudjelovao VIS „Ruah" te učenici Osnovne škole „Jan Kollar" iz Selenče, koji su svoje izvođenje uvježbavali u suradnji s katehetskima djelovanjem župe Presvetog Trojstva u Selenči, slovačkom selu. Najmlađi su se mogli igrati na toboganu, maloj kuhinji, tunelu, preprekama i brojnim dječjim igračkama, a uživali su u kukuruznim kolicima i šećernoj vuni.

Prvi puta obilježen spomendan rušenja karinskoga franjevačkog samostana u Domovinskom ratu

Karin, 13.2.2017. (IKA) - Spomendan rušenja franjevačkog samostana i crkve Bezgrešnog začeca BDM u Donjem Karinu kod Obrovca prvi put ove godine svečano je obilježen u ponedjeljak 13. veljače na najvišoj crkvenoj i državnoj razini. To je 24. obljetnica spomena na stradanje u Domovinskom ratu, kad je samostan koji je zaštićeno hrvatsko kulturno dobro bio do temelja srušen i uništen. Tim je povodom svečano misno slavlje za domovinu i poginule hrvatske branitelje u samostanskoj crkvi predvodio fra Joško Kodžoman, provincijal Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja. Koncelebrirali su karinski gvardijan fra Petar Klarić, mons. Josip Lenkić, generalni vikar Zadarske nadbiskupije, nekadašnji provincijal mr. fra Žarko Maretić i dr. fra Željko Tolić, nekadašnji gvardijani karinskog samostana Šimun Čugura i Frane Samodol i definatori Provincije. Sudjelovali su bogoslovi, novaci i odgojitelji, redovništvo i brojni vjernici laici iz svih dijelova Zadarske nadbiskupije i Hrvatske.

Značaj i vrijednost toga događaja promatranoga i u okviru uspješnog oslobađanja Hrvatske od strane Hrvatske vojske potvrđuje i visoko državno i vojno izaslanstvo koje je nazočilo misi te su nakon mise održali prigodne govore. To su Mirko Šundov, načelnik Glavnog stožera Oružanih snaga RH, Tomo Medved, ministar hrvatskih branitelja, Ante Deur, izaslanik predsjednice RH, saborski zastupnik Marko Vučetić, izaslanik predsjednika Hrvatskog sabora Miljenko Domjan, predsjednik Hrvatskog vijeća za kulturna dobra Ministarstva kulture RH pod čijim se vodstvom odvijala restauratorska obnova samostana, te zadarski župan Stipe Zrilić.

Karinski samostan postojan šest stoljeća srušen je 13. veljače 1993. g. u srbijansko-četničkoj okupaciji kao odmazda za uspjeh Hrvatske vojske u oslobodilačkoj akciji Maslenica. Nakon oslobađanja Karina u Oluji, započela je desetogodišnja obnova samostana koji je posvećen 2. kolovoza 2006. g., od tada opet u službi Boga i naroda. „Kreatori pobune i uzbunitelji naroda svoju su zadovoljštinu našli u rušenju tog svetog zdanja koje je franjevcima Provincije Presvetog Otkupitelja kroz šest stoljeća bilo dom, oaza mira i tišine u koju su se povlačili svi potrebni darova Duha. Osim što su tim činom počinili kulturocid, pobunjeni Srbi odaslali su i jasnu poruku franjevcima i malobrojnomo katoličkom puku u Karinu i oko njega, da im tu nema mjesta, budućnosti ni opstanka. Čin odmazde, osvete, posljedica neizlječive mržnje, nepomirljive svijesti i savjesti, nudi se kao prvi zaključak zbog čega je srušeno to sveto zdanje”, rekao je provincijal Kodžoman u propovijedi, istaknuvši da je taj samostan i kao nekadašnja velika ruševina ostao neuništivo svjedočanstvo snage, vjere i besmrtnosti čovjeka koji gradi na tvrdoj stijeni, na kamenu koji se zove Isus Krist. "Modernost prožeta dnevnim društveno-političkim intrigama ponekad bi prešutjela zvjerstvo koje se tu dogodilo, drugi put bi s njima manipulirala, zaboravljajući da zbog nedovršenih sukoba iz prošlosti svako manipuliranje lako može dovesti do novih društvenih napetosti i nemira, koje nitko razuman ne želi. Ljudski se sjećati i zahvaljivati, ljudski je i kršćanski moliti za oprost i opraštati, nastojati oko stvaranja sigurnijih životnih uvjeta, kako se u budućnosti ne bismo suočavali sa sličnim iskušenjima", poručio je provincijal Kodžoman, istaknuvši da tragom tragične prošlosti „želimo izbjeći sve opasnosti koje bi se mogle nadвити nad našu zemlju i naš narod. Želimo biti samokritični prema sebi, ali i kritički prosuđivati namjere drugih. Mnogi tvrde da su im namjere poštene i časne, ali antagonizmi nikako da nestanu iz njedara

ovdašnjeg čovjeka. Naša je povijest časnija od povijesti ijednog naroda u našem okruženju. Nikoga nikada nismo napadali, uvijek smo se napadnuti branili. Stoga, hrvatski nam ponos nitko neće moći oduzeti", istaknuo je propovjednik.

Zločini se događaju iz zablude i mržnje kroz cijelu ljudsku povijest. „Čovječanstvo ne može birati između mogućnosti da živi daleko od svakog zločina ili s njim, može tek nastojati umanjiti njegovu količinu i učestalost, jer dobro i zlo nadmeću se od postanka do danas", rekao je provincijal, dodavši da je rušenje samostana u Karinu 1993. g. obilježilo povijest tog mjesta i kraja. „Neka Gospodin udijeli miran počinak svima koji su položili živote na oltar domovine. Neka mirno počivaju i naši fratri čiji su posmrtni ostaci sahranjeni u samostanskoj grobnici, a koju su 'braća' na svirep način dinamitom raznijeli. Neka svima nama koji koračamo stazama života udijeli mudrost, ljubav i poštovanje prema svom i tuđem životu, prema svom i tuđem narodu, prema svojoj i svačijoj tuđoj vjeri", potaknuo je provincijal Kodžoman.

Podsjetio je da su 26. kolovoza 1991. g. oko 18.30 sati karinski franjevci, uz prijetnju oružjem, morali napustiti samostan koji je opisao i temeljem dokumenata iz arhiva Provincije. Koliko je u tom samostanu svatko mogao čuti prijateljsku riječ, osjetiti dobrodošlicu i duhovni mir, potvrđuje i svjedočanstvo Vladimira Garića, paroha u pravoslavnoj crkvi Sv. Save u Parizu, koji je u Karinu službovao u II. svjetskom ratu. Misleći na stanovnike samostana, napisao je kako su sve vrijeme teškog rata svi bili bliski jedan drugome, pomagali se, u nevolji tješili. „Fratri su me, tek izbjeglog iz Vrljike, od početka duhovno i materijalno pomagali, a ja sam im za njihovu dobrotu i iskrenost svesrdno uzvraćao. Dva puta sam odvratio da se manastir ne pretvori u ruševine i pepeo. Svih se rado sjećam, a naročito gvardijana fra Krune. Želja mi je da o obljetnici njegove mučeničke smrti objavim članak u našoj srpskoj štampi, da je i pored mraka koji je vladao u našim krajevima za vrijeme teškog rata, bilo i luči koje su gorjele i nisu se dale ugasiti" (30. kolovoza 1974.).

Fra Alberto Marić, posljednji gvardijan karinskog samostana do početka srbijanske agresije, sa subraćom je prošao psihičke torture, strah i neizvjesnost. S vrećicom u ruci napustio je samostan i pješačio do Pridrage. Zapisao je kako su ga 31. srpnja 1991. g. na povratku u samostan kod naselja Kukavice zaustavili martićevci. Poduže ispitivanje završilo je riječima: „Seli iz samostana, nemaš tu što raditi. Samostan će biti srušen i poravnat sa zemljom. Na samostan je upereno devet cijevi a i sam si već tri put bio na nišanu. Seli ća, narod želi!" Gvardijan je upitao: "Koji narod, pravoslavni? Pa oni su radili u samostanu. Pitajte sve Srbe od Đevđelije do Triglava, kako smo ih mi fratri primali?"

U ponedjeljak 26. kolovoza 1991. g. fra Alberto je ujutro služio misu kad je odjeknula prva detonacija, zatim rafalna paljba po samostanu. „Iz maslinika je zaredalo 12-tak tromblonskih mina po samostanu. U kloštru je dimilo a na krovu se lomila cigla. Skamenjeni čekali smo sat vremena da se smiri", zapisao je gvardijan fra Anselmo. I tada su mu martićevci rekli: „Uklonite se odmah i spasite glavu, jer ćemo samostan srušiti sa zemljom!". Oko 18.30 sati rečeno im je da uzmu osobne stvari i idu pješice prema Pridragi. „Uz dopuštenje, otišao sam pred oltar u pratnji naoružanih ljudi, klečeći izmolio jednu Zdravomariju, poljubio oltar i zavapio: 'Isuse i Marijo, zbogom, čuvajte samostan' i prolio suzu. Zatražili su od mene sve ključeve samostana, da ne bi objicali brave, rekoše. Samo su govorili 'Žurite, žurite'. Ostavili smo sve, prognani od 'braće'", zapisao je fra Anselmo.

Provincijal Kodžoman istaknuo je i pismo francuskog časnika iz UNPROFOR-a upućeno Ordinarijatu u Zadru i Provincijalatu u Splitu, prije njegovog rušenja. Časnik je bio stacioniran u kampu u Karinu nasuprot samostana; 21. travnja 1992. g. zamolio je da se u njemu smjesti s vojnicima, kako bi ga „zaštutio od pljačkaša koji svaki dan dolaze” i obnovio što je moguće. Samostan je bio opljačkan, „u bijednom stanju”, svetojhranište provaljeno, inventar ukraden, knjige porazbacane, crkvena roba profanirana. „Kao katolički časnik, bio sam jako uzbuđen nad tim prizorom beskrajne žalosti i sotonskog barbarstva”, napisao je.

Provincijal Kodžoman vojno-redarstvenu oslobodilačku akciju Maslenica naveo je kao primjer „iskrenoga domoljublja i hrabrosti sudionika” koju su izveli hrvatski vojnici i policija na širem zadarskom zaleđu. U zahvali za sudionike te prekretnice u Domovinskom ratu koja je ujedinila prepolovljenu Hrvatsku, fra Joško je rekao: „S posebnim se pijetotom na ovom svetom i simboličnom mjestu sjećamo svih 127 poginulih domoljuba, svih koji su u tim danima zadobili tjelesne i duševne rane, nestalih i preminulih branitelja. Hvala svoj našoj braći čije trude uživamo”. Zahvalio je Bogu i ljudima za dar slobode i vjere, za dar domovine izborne krvi, kao i svima koji su prepoznali značaj samostanskog mjesta i pomogli njegovu obnovu: Vladi RH, Upravi Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja na čelu s tadašnjim provincijalom Tolićem, bivšem gvardijanu Samodolu, Ministarstvu kulture - Konzervatorskom odjelu u Zadru, osobito Miljenku Domjanu i brojnim dobročiniteljima.

Spomendan rušenja karinskog samostana inicijativa je gvardijana fra Petra Klarića i ubuduće će se obilježavati svake godine 13. veljače, na dan kad je 1993. g. srušen. "Organiziramo ovaj spomen-skup s namjerom da se kroz naraštaje ponavlja kao osobni i kolektivni napor srca i uma; da se trajno sačuva spomen na rušenje samostana i crkve u Karinu i kao memorija na žrtve najizvršnijih sinova hrvatskog naroda. Želja nam je da franjevački samostan bude riznica nacionalne i vjerničke memorije koju ćemo obnavljati svake godine. Nadamo se da će naraštaji za nama crpiti snagu iz ovog trezora svetih uspomena i uzeti najbolje i najljepše što hrvatski narod baštini", rekao je gvardijan Klarić uvodno na misi. Fra Petar je polovicom studenoga 2016. g. pokrenuo ideju za taj spomendan, potaknut danima sjećanja na žrtvu Vukovara i Škabrnje. Tada je pomislio da s obilježavanjem treba započeti i u Karinu kao dio cjelokupne memorije na hrvatsko stradanje u Domovinskom ratu. Događaj su organizacijski priredili gvardijan fra Petar i fra Ivan Nimac koji trenutačno djeluju u samostanu, general bojnik Mladen Fuzul i suradnici. „Sjećamo se što je bilo, ali imamo i pogled u budućnost. Samostan je obnovljen, idemo radosni u budućnost, ali ne zaboravimo što se dogodilo. Pripremamo se za 600. obljetnicu ovog samostana iz 15. st. koja će biti 2029. g. To je znak našeg uzleta za budućnost u hrvatskom narodu, državi i svima koji u njoj žive. Ovaj narod je zaslužio da živi bolje i ljepše”, rekao je fra Petar.

U Karinu živi 700 vjernika, u poraču su ga naselili Hrvati prognani i izbjegli iz BiH, Slavonije i Vojvodine. Ljeti je u njemu više tisuća ljudi, Karin ima i turistički potencijal. Franjevci puk duhovno i kulturno podižu.

Dr. fra Željko Tolić rekao je da je ono vrijeme bilo gorko i ponosno. „Mržnja, pijanstvo i zakrvavljene oči srušili su samostan, ali ga je ljubav franjevačka i hrvatska izgradila. Opet smo u svom samostanu i Hrvatskoj. Zato zahvaljujemo dobrim ljudima koji su nam omogućili da imamo to prekrasno zdanje”, rekao je Tolić. Kao provincijal, 2003. g. zatekao je taj samostan sazidan samo do vrata. „Govorilo se,

nije prioritet. Međutim, meni kao provincijalu je bio prioritet, religiozni, franjevački i nacionalni. Jer sam znao: Dok ne dođe fratar u Karin, neće biti ni hrvatskog barjaka u Karinu. A to je neophodno da bude u Karinu, fratar i barjak”, poručio je Tolić. Zato se dao na njegovu obnovu, „slobodan od ičije članske iskaznice, kao slobodan čovjek u slobodnoj Hrvatskoj”.

Zahvalio je Vladi RH na čelu s Ivom Sanaderom „koji je prepoznao duhovnu i političku situaciju da samostan tu mora biti”. Tolić je najavio i da će samostan dobiti vrijednu galeriju slika. U Argentini živi Luka Anić, rodod od obližnjeg Kruševa, emigrant nakon II. svjetskog rata. Tamo je okupljao umjetnike i slikare. „Sve je slike ostavio da budu stalna galerija u samostanu u Karinu. To je zadatak provincijala Kodžomana, da temeljem oporuke donese slike u samostan”, rekao je Tolić.

Na misi su se okupili i predstavnici županijskih, gradskih i općinskih vlasti, civilnih i kulturnih institucija i braniteljskih udruga i dr. Ante Nazor, ravnatelj Hrvatskoga memorijalno-dokumentacijskog centra. Pjevala je klapa HRM-a Sv. Juraj.

Program je počeo hodnjom Hrvatske vojske, braniteljskih udruga i pridošlih od raskrižja u Donjem Karinu do samostana. Prije mise, kod grobnice na ulazu u samostansko dvorište gdje su tijekom stoljeća pokapani franjevci, a Srbi su je također bili minirali, fra Petar je predvodio molitvu za pokojne a državna, vojna i civilna izaslanstva položila su cvijeće i svijeće.

Nakon mise sve je sudionike u velikom šatoru koji je podigla Hrvatska vojska na polju pokraj samostana, HV počastila grahom koji su priredili i na taj način darujući sebe sudjelovanjem u tom svečanom crkvenom i narodnom događaju.

Zajednica Srca Isusova u Slavonskom Brodu proslavila prvu obljetnicu postojanja

Slavonski Brod, 14.2.2017. (IKA) - Članovi zajednice Srca Isusova u Slavonskom Brodu proslavili su u utorak 14. veljače prvu obljetnicu postojanja. Naime, prije točno godinu dana, po uzoru na mlade iz Zagreba koji već četiri godine svakoga utorka od 20 do 21 sat na Kamenitim vratima na zagrebačkom Gornjem gradu zajedno mole krunice i mladi Slavonskobrodskoga dekanata započeli su molitvu krunice pred križem župne crkve Gospe Brze Pomoći, koju su zajedno molili svakoga utorka od 20 do 21 sat.

Oskuškajući potrebe svoje sredine i poticaje pape Franje molitvu su inicirali dvoje mladih zauzetih vjernika - Danijel Tomičević, koji je voditelj zajednice Srce Isusovo i Kristina Terihaj. Inicijativu je podržao i u molitvi im se često pridruživao slavonskobrodski dekan Ivan Lenić te vlč. Josip Vrančić. Na molitvi ih je redovito desetak redovnih, a uvijek im se pridruži još mladih.

Obljetnicu svoje zajednice mladi su proslavili krunicom, a potom zajedničkim druženjem u nedavno otvorenom SKAC klubu, s kojima kao zajednica djeluju i surađuju. Članovi njihove molitve vidljivi su i po tome da su se članovi zajednice uključivali u svim važnijim inicijativama u dekanatu, molitvenoj inicijativi „40 dana za život”, u projektu „Marijini obroci”, aktivni su u svojim župama, a u petom mjesecu pripremaju u suradnji s Gradom duhovni koncert na Trgu Ivane Brlić-Mažuranić.

Rekolekcija svećenika Šibenske biskupije

O temi „Očinstvo u izazovima današnjice“ govorio dr. Josip Bošnjaković

Šibenik, 15.2.2017. (IKA) - Redovita mjesečna rekolekcija svećenika Šibenske biskupije održana je u srijedu 15. veljače u zgradi „Sjemeništa“ u Šibeniku. O temi „Očinstvo u izazovima današnjice“ govorio je psiholog i svećenik Đakovačko-osječke nadbiskupije dr. Josip Bošnjaković. Na istu temu, također u srijedu 15. veljače, u prostorijama Katoličke osnovne škole u Šibeniku održana je i tribina za vjernike.

Govoreći o očinstvu, dr. Bošnjaković je kao primjer dao starozavjetni lik Jakova, nastojeći istaknuti potrebu muškara za borbom i avanturom te je uputio kako se danas od supruga očekuje veća fleksibilnost, komunikativnost, razumijevanje, suosjećajnost nego li je to bilo nekada, kao i prilagođavanje novim ulogama i dužnostima.

Govoreći o ulozi oca, citirao je Homera koji je u Odiseji napisao riječi Telemaha o željnom iščekivanju svog oca Odiseja: „Kada bi ljudi mogli svaku stvar birati sami, prva koju bih poželio jest povratak mog oca!“ Istaknuo je jednu od temeljnih razlika uloge oca nekada i danas, a ta je da danas nije toliko aktualan Edipov koliko Telemahov kompleks. Pitanje oca više nije pitanje idealnih modela, dogmi, legendarnih i nepobjedivih heroja, nepromjenjive hijerarhije, čisto represivnog autoriteta, nego djela i odluke, strasti sposobnih svjedočiti upravo kako se može željeti živjeti u ovome svijetu i preuzimati odgovornost.

„Crveni nosovi“ u Brezovici

Klaunovi-doktori - Dr. Zvekan (Damir Mihaljević), Sestra Milosrdić (Marina Bažulić) i Doktorica Krafnica (Davorka Horvat) izveli predstave za korisnike Kuće za zbrinjavanje djece s tjelesnim ili mentalnim oštećenjem

Zagreb, 15.2.2017. (IKA) - U sklopu programa „Karavan Orkestar“, troje klaunova-doktora - Dr. Zvekan (Damir Mihaljević), Sestra Milosrdić (Marina Bažulić) i Doktorica Krafnica (Davorka Horvat) - iz udruge „Crveni nosovi“ 15. veljače izveli su predstave za dvije skupine korisnika Kuće za zbrinjavanje djece s tjelesnim ili mentalnim oštećenjem „Bl. Alojzije Stepinac“ Caritas Zagrebačke nadbiskupije.

Cilj održavanja tih predstava ukratko je opisao Christophe Dumalin, međunarodni koordinator programa Karavan Orkestar: „Cilj projekta jest susret s djecom. Djeci je važno to što im nudimo mogućnost sudjelovati u kulturnim aktivnostima iz kojih su u svakodnevnom životu isključeni. Klaunovi-doktori djeci pružaju vrijeme i mjesto za reakciju, omogućuju im da budu svoji što u društvu nemaju priliku. Društvo u kojem živimo temeljeno je na brzini i efikasnosti, a djeca s teškoćama u razvoju nisu brza ni efikasna, ne ispunjavaju očekivanja društva. Međutim, društvo u kojem živimo ne zna biti sretno, stalno izmišljamo nova pomagala i podražaje kako bi bili sretni, a djeca za koju govorimo da imaju poteškoće u razvoju uživaju upravo u susretu s čovjekom. Ona su sretna u stvarnom vremenu, njihova sreća ne ovisi o stvarima, otvorenija su i iskrena, ako vas pitaju kako ste, onda im je to stvarno bitno i zanima ih. Međutim za takvu komunikaciju njima treba vremena, mi im dajemo vrijeme za reakciju. Mislim da bi svi mogli i možemo puno naučiti od djece s poteškoćama“.

Predstava je financirana donacijama građana, a s istim zabavnim programom klaunovi-doktori su nedavno nastupili i u Centru za rehabilitaciju Zagreb - Podružnici Slobodina, dnevnom centru za djecu s teškoćama u razvoju te u Centru za odgoj i obrazovanje Goljak.

46. svećenička skupština Zadarske nadbiskupije

Tema susreta je bila „Svećeničko zajedništvo života, rada i poslanja“

Zadar, 15.2.2017. (IKA) - Zadarski prezbiterij okupio se u srijedu 15. veljače na 46. svećeničkoj skupštini Zadarske nadbiskupije u sjemeništu Zmajević u Zadru. Tema susreta bila je „Svećeničko zajedništvo života, rada i poslanja“. O tome je izlagao zadarski nadbiskup Želimir Puljić, nakon što je u sjemenišnoj kapeli predvodio misno slavlje u kojem su svećenici sudjelovali. Nadbiskup je u izlaganju rekao da svećeničko zajedništvo izvire iz sakramenta reda i poslanja koji se iz partikularne prelijeva na univerzalnu Crkvu. Tragom savjeta apostola Pavla koje je uputio suradniku Titu, mons. Puljić je potaknuo svećenike na preispitivanje koliko su bezprigovorni, samoživi, razdražljivi, kako podmiruju dugove. U želji da budu dostojni djelitelji sakramenata, naveo je pozitivne odlike upravitelja: biti gostoljubiv, ljubitelj dobra, razuman, pravedan, svet i uzdržljiv. Podsjetivši na upozorenje pape Franje da se navjestitelji Radosne vijesti ne smiju zatvoriti u pastoralni individualizam i pozivajući se na papino isticanje ljepote bratstva i svećeničkog zajedništva, mons. Puljić rekao je da „sakramentalno bratstvo i zajedništvo nije kasta ili klub, nego odnos duhovne obitelji“. Njen smisao se očituje u suradnji osobito u teškim trenucima muke, umora, samoće, fizičke i duhovne boli. Nasuprot društva koje ne uvažava nesebičnost, nego sebičnost i individualizam, a odnose temelji uglavnom na interesima, uspjehu i prolaznim osjećajima, „svećenički odnosi izgrađuju se na zajedničkom poslanju u naviještanju Božje riječi, dijeljenju svetih otajstava i odgoju povjerenih duša“, rekao je nadbiskup Puljić. No, okolina i društvo ostavljaju tragove i na karakteru i osobnosti svećenika, rekao je nadbiskup. Opisao je duhovnu patologiju koja ranjava zajedništvo, citirajući papu Franju. Papa nužnim smatra hranjenje Božjom Riječju i euharistijom, „kako se ne bi pretvorili u birokrate koji funkcioniraju kao puki službenici ili podlegli bolestima od kojih nisu imuni ni članovi duhovnog staleža“. Svećeničko zajedništvo osobito ranjava: osjećati se besmrtnima i nezamjenjivima, čija je podloga želja za moći i narcizam; slaba koordinacija, kad pojedinci proizvode buku u nedostatku suradnje i timskog rada, što vodi samoživosti i individualizmu: „Događa se da noga kaže ruci 'Ne trebam te', a ruka glavi 'Ovdje ja zapovijedam“; suparništvo i umišljenost, naklapanje i ogovaranje: „Papa kaže da je to ozbiljna bolest u kojoj osoba postaje hladnokrvnim ubojicom dobrog glasa svojih kolega i subrača. Čuvajmo se terorizma ogovaranja“, istaknuo je nadbiskup Papino upozorenje, koji spominje i bolest zatvorenih krugova, kad pripadnost nekoj skupini postaje jačom od pripadnosti Kristu. Kod svjetovne dobiti „apostol pretvara službu u vlast, a vlast u robu za stjecanje svjetovne dobiti ili više moći“.

Govoreći o duhovnosti dijecezanskog klera, mons. Puljić istaknuo je misao pape Franje da svećenik dijecezanac nije kontemplativac u kartezijanskom smislu. „Njegova duhovnost je u sposobnosti otvoriti se dijecezanstvu. Dijecezanstvo znači odnos prema biskupu i prema drugim svećenicima. Odnos prema biskupu je neminovan i bitan za dijecezansku duhovnost. Svećenik ne može postojati bez biskupa niti djelovati odcjepljen od njega. Nema dijecezanstva ako je odnos s biskupom ili prezbiterijem poremećen“, poručuje papa Franjo. Nadbiskup Puljić je istaknuo potrebu da se razgovara: „Koliko puta u obitelji otac i sin žustro raspravljaju, ali ostaju u svojim ulogama oca i sina. Potrebna je hrabrost prihvatiti to, ali i duh poniznosti pa ispravljati u čemu se zakazalo. Najveći neprijatelj tih odnosa su tračevi. Oni su znak duhovne praznine, oboljenja i

veliki neprijatelj dijecezanske duhovnosti. Prepreka su duhovnom i plodnom ozračju biskupa i klera. Ne budimo tračari koji zagađuju atmosferu. Neprijatelju ljudskog roda od početka najdraže je naći se na banketu gdje se pretresaju tuđi grijesi, mane i propusti. On se tada veseli jer je to udar na bit dijecezanske duhovnosti", upozorio je mons. Puljić. Znak dobrog odnosa s biskupom i među klerom je istinska radost. „Kad među nama postoji netko, kaže Papa, tko je „uvijek nabrušen, ljut i u trajno napetim odnosima s drugima, pomislimo kako taj svako jutro za doručak pije ocat, za ručak salatu pomiješanu s octom, a navečer spremutu od limuna". Nije dobro, nastavlja Papa, tako se ponašati jer to ostavlja sliku 'bijesne i naljućene Crkve'. Može se čovjek naljutiti. To nije loše. Ali, živjeti u stanju trajne ljutnje i bijesa ne dolazi od Gospodina. To ostavlja tugu i gorčinu, potkapa jedinstvo i nagriža dijecezansku duhovnost", rekao je mons. Puljić. Svećenike je potaknuo da njeguju euharistijsku duhovnost i pobožnost, posvete više vremena i pozornosti suradnicima u župi ciljanim susretima s njima, obiteljima koje imaju krštenike, prvopričesnike i krizmanike. Neka podržavaju pučke pobožnosti, misije i duhovne obnove „jer vjernici priželjkuju takve događaje". I hodočašća su prokušani način odgoja u vjeri te je nadbiskup potaknuo na hodočašća u nadbiskupijska svetišta Sv. Stošije, Sv. Šime, Gospi od Zečeva u Nin i druge Gospine crkve, Sv. Nedjeljici u Vrani, u Škabrnju uz godišnjicu stradanja, Sv. Ante na Smiljevcu i svetišta diljem Hrvatske.

U propovijedi mons. Puljić istaknuo je značaj zahvalnosti. Potaknuo je svećenike da budu zahvalni za dar života, za svećenički poziv i Božje poslanje služeći dobru i spasenje naroda. Tragom evanđeoskog ulomka o Isusovu ozdravljenju slijepca iz Betsaide, nadbiskup je rekao da se nitko iz Betsaide nije divio Isusovu čudu niti je izliječeni zahvalio Isusu, kao slijepac s Jerihonskih vrata. „Ozdravljenik se pretvorio u bezmenog člana indiferentne svjetine u Betsaidi. Nije smatrao potrebnim izreći zahvalnost na božanskom daru svjetla, već se suobličio s opakim i ravnodušnim naraštajem", rekao je mons. Puljić, podsjetivši kako unatoč činjenici da je mnogo apostola (Filip, Andrija i Šimun, braća Jakov i Ivan) bilo rodnom iz Betsaide, njeni stanovnici nisu pokazali zanimanje za Isusa i njegovo spasiteljsko djelo. „Bili su indiferentni i sebični. Zato je Isus nad tim mjestom i susjednim Korozainom izrekao kaznu prokletstva zbog njihove nevjere i ravnodušnosti: „Tada stane prekoraćivati gradove u kojima se dogodilo najviše njegovih čudesa, a oni se ne obratiše: Jao tebi, Korozaine! Jao tebi, Betsaido! Da su se u Tiru i Sidonu zbila čudesa koja su se dogodila u vama, odavna bi se već oni u kostrijeti i pepelu bili obratili. Ali kažem vam: Tiru i Sidonu bit će na Dan sudnji lakše negoli vama" (Mt 11,20-22). Na sva čudesa, Betsaidani su samo odmahivali rukom. Baš njih briga za život vječni. Važno da ribe ima", rekao je nadbiskup, upozorivši da je sindrom ravnodušnosti iz Betsaide i danas lako doživjeti. „Često se čuje 'Vjera me uopće ne zanima. Dobro mi je i bez Boga i bez religije'. Dok je ateizam nijekao Boga i borio se protiv religije, ravnodušnost to ne predstavlja nikakav problem. To je fenomen naših Betsaida. I u ovom vremenu i u našim okolnostima puno je onih koje Bog i vjera uopće ne zanimaju. Puno je ravnodušnih kojima su Bog i vjera sporedne stvari. Vjerska ravnodušnost širi se ne samo u kulturama kršćanske Europe, već i Amerike i Australije. Manje je prisutna u islamskim zemljama i krajevima gdje su budizam i hinduizam većinska religija. No, vjerska ravnodušnost osvaja krajeve zapadne kršćanske kulture", upozorio je nadbiskup Puljić.

Nasuprot slijepcu iz Betsaide koji Isusu nije zahvalio za čudesno ozdravljenje niti je za Isusom pošao, navještaj iz

Knjige Postanka pokazuje da Noa nakon potopa Bogu prinosi žrtvu zahvalnicu. Nadbiskup je rekao da je Noa divan lik pravednika i svjedoka vjere koji primjerno surađuje s Bogom i poziva bezbožni svijet na obraćenje. „Spasenje dolazi odozgor, od Boga koji traži našu suradnju. Moramo graditi korablju spasenja, usprkos podsmijehu i ruganju onih koji vjere nemaju i žive kao da je ne trebaju", rekao je mons. Puljić. Noa je uzor budnosti koji osluškuje i čuje Božji glas koji mu određuje da izgradi korablju spasenja za svoju obitelj. „Noa je ne samo glasnik Božje pravednosti koji naviješta Božji sud koji će doći, već je i osobiti svjedok vjere koji gradi korablju spasenja iako mu se sumještani podsmijehuju i rugaju. No, on to čini s pobožnim poštovanjem, jer vjeruje Onomu koji ga je obavijestio o još nevidljivim stvarima. Nasuprot brojnih ljudi koji se podsmijehuju takvim naivcima, a svoju budućnost grade na prolaznim i raspadljivim stvarima. Noa je uzor vjernicima koji vjeru grade na još nevidljivim stvarima", poručio je mons. Puljić. Nakon izlaganja nadbiskupa Puljića, ekonom Zadarske nadbiskupije don Srećko Petrov predstavio je graditeljske planove u nadbiskupiji, generalni vikar mons. Josip Lenkić osnivanje Zaklade don Eugen Šutrin a mr. don Zdravko Katuša naznačio je cilj i nakane crkvene kazne za svećenike.

Biskup Križić posjetio pučku kuhinju u župi Rakovica

Rakovica, 15.2.2017. (IKA) - U sklopu duhovnih vježbi i boravka na Plitvicama, gospičko-senjski biskup Zdenko Križić u pratnji župnika Rakovice vlč. Andrije Kekića, biskupova tajnika vlč. Mišela Grgurića i vlč. Željka Kutena posjetio je 15. veljače pučku kuhinju u Rakovici koja djeluje u sklopu župnog Caritasa. Župnik Kekić upoznao je biskupa s volonterima pučke kuhinje kao i s prostorijama gdje se priprema jelo koje se dijeli korisnicima po njihovim kućama. Korisnici te pučke kuhinje uglavnom su osobe koje su stare i nemoćne, ali i oni koji su slabijeg imovinskog stanja te nisu u mogućnosti priskrbiti svakodnevni obrok za sebe i svoju obitelj. Pučka kuhinja u Rakovici osnovana je početkom siječnja ove godine i to zalaganjem župnika Kekića i velikom pomoći Caritasa Gospičko-senjske biskupije. Svakog dana vlč. Kekić i nekoliko volontera običu stare, nemoćne, bolesne i siromašne noseći im topli obrok, ugodni razgovor, bratsku ljubav, živoga Krista i, kako kažu korisnici, "donose im Crkvu u njihove domove".

„Put sandala" nastavljen u Nacionalnom svetištu svetog Josipa

Karlovac, 15.2.2017. (IKA) - „Put sandala", izložba fotografija autora Jasmina Fazlagića, koja na živopisan i zanimljiv način prikazuje životni put svetog Nikole Tavelića od njegova rođenja do mučeničke smrti, otvorena je u Pastoralnom centru Nacionalnog svetišta sv. Josipa, u galeriji „Martin Borković", u srijedu 15. veljače. Izložbu je otvorio fra Ivan Bradarić, rektor Nacionalnog svetišta sv. Nikole Tavelića u Šibeniku, objasnivši pritom okupljenim vjernicima naziv izložbe jer su sandale jedina sačuvana relikvija hrvatskog sveca s obzirom da mu je tijelo izmučeno i pokopano na nepozantom mjestu. Nagrađivani šibenski glumac Jakov Bilić kratko je opisao proces nastanka izložbe, dok je mons. Antun Sente, ml., rektor Nacionalnog svetišta sv. Josipa, istaknuo da s ovakvim izložbama želi postići da Josipovo svetište, uz mjesto duhovne okrijepe, postane i mjesto kulturnih okupljanja. Prije otvorenja izložbe u Nacionalnom svetištu ostvarena je peta srijeda Velike pobožnosti svetom Josipu. Misu je

predslavio fra Ivan Bradarić u zajedništvu s mons. Antunom Senteom ml., preč. Vladislavom Mandurom, dekanom Karlovačkoga vojnog dekanata, o. Czeslawom Bielenom iz karlovačke župe BDM Snježne-Kamensko, o. Marijom Škrčićem iz pavlinskog samostana Gospe od Snijega na Cavtatu, te vlč. Markom Dujmom, supsidijarom, i vlč. Filipom Pavlovićem, župnim vikarom, koji svoju službu obnašaju u župi sv. Martina u karlovačkom naselju Hrnetić. Župljani istoimene župe hodočastili su tu srijedu svetom Josipu, a njihov zbor pjesmom je obogatio misno slavlje.

Fra Ivan Bradarić istaknuo je u propovijedi važnost odgojiteljske uloge sv. Josipa u Isusovu životu jer ga je učio osnovnim vrijednostima i ponašanjima ovozemaljskog života, ali ponajviše kako voljeti Boga. Fra Ivan izrazio je svoju oduševljenost ispunjenim svetištem, istaknuvši kako je to pokazatelj koliko vjernici vole i štiju sv. Josipa i da uistinu žele nasljedovati njegove kreposti. Također je upozorio vjernike na opasnost ovosvjetovnog mentaliteta koji nameće svoje ideje i izokreće kršćanske vrijednosti, te ih pozvao da budu svjetlo u tom svijetu.

Na kraju mise svoju vjeru svjedočio je glumac Jakov Bilić. U svom poslu najviše se dotaknuo vjere kada se pripremao za ulogu don Jere u predstavi „Glorija“ Ranka Marinkovića. Tada je često putovao u Split kod prijatelja koji je odlučio postati isusovac, te s njim provodio mnogo vremena nastojeći shvatiti što je potaknulo tako mladog čovjeka da se odluči na cjeloživotnu službu Gospodinu i da se odazove Njegovu pozivu. Vezano uz njegovu glumačku karijeru, Jakov je naglasio da su riječ i govor ono čime se najviše koristi, a vjera u tome ima bitnu ulogu. „Vjera mi je pomogla da baštini hrvatsku riječ na jedan kvalitetan i profesionalan način, a samim time ispunjavam i neku svoju unutarnju potrebu za vjerom“, kazao je okupljenim vjernicima.

Zadušnica o obljetnici smrti mons. Matije Stepinca

Zagreb, 16.2.2017. (IKA) – Euharistijsko slavlje o šestoj obljetnici smrti kanonika Prvostolnog kaptola zagrebačkog i dugogodišnjeg župnika župe sv. Petra mons. Matije Stepinca u četvrtak 16. veljače u župnoj crkvi Sv. Petra, ap. u Zagrebu predvodio je zamjenik biskupskog vikara za grad Zagreb kanonik mons. Zvonimir Sekelj. U koncelecijaciji je uz domaćeg župnika preč. Josipa Golubića bilo desetak svećenika koji su pastoralno surađivali s mons. Stepincem. Na misi je sudjelovao velik broj vjernika, župljana župe, kao i onih pridošlih iz drugih zagrebačkih župa koje je s pokojnikom vezalo prijateljstvo.

U homiliji mons. Sekelj posvjestio je kako nas Bog poziva na zajedništvo, „poziva nas na otvorenost svakoga od nas prema njemu i bližnjemu“. U tom je kontekstu podsjetio na knjigu Matije Stepinca „Bog u mojem srcu“. Riječ je meditacijama izgovorenima u eteru Hrvatskoga radija „Duhovna misao“ od 1992. do 1995. godine. Pročitao je ulomak u kojemu mons. Stepinac govori o susretu s ljudima koji postaje „istinsko obogaćenje i daje nove spoznaje uvijek kad ljudi istinski pristupaju jedni drugima“, jer, prema riječima propovjednika „upravo nam on može na pravi način progovoriti o zajedništvu i darovanju za druge. U tekstu naslovljenom „Živjeti za druge“ mons. Stepinac poručuje: „Veliko je bogatstvo razvijati darovane sposobnosti i moći, djelovati upravo prema životnom daru od Boga, a za dobro svijeta. Koliki su slušali Isusa za one tri godine njegova javnog djelovanja, a samo su dvanaestorica postala bliskim suradnicima u naviještanju Riječi; koliki su prošli ovom našom zemljom čuvši za riječ spasenja, a koliki od njih ostali su nijemi za tu riječ i ponudu spasenja. Isus je govorio

običnim, malim i jednostavnim ljudima, i oni su ga slušali, a slušali su ga i učitelji naroda, pismoznanci i drugi staleži visokoga društva“. U tekstu donosi zgodu prigodom blagoslova obitelji, kada je naišao pokraj jedne radionice u kojoj mu je u razgovoru majstor rekao kako voli svoj radnički život jer ga oplemenjuje: „Sretan sam kad mogu drugoga razveseliti i u potrebi pomoći“. Na to dodaje mons. Stepinac zapažanje „u njegovim očima vidi se sreća, iako su mu ruke radničke, a život naporan i težak. Takvih susreta ima silno puno, ali ovaj mi se posebno usjekao u srce, jer mi se dogodio kad sam toga bio potreban. Živjeti za druge je radost!“ Baš te njegove riječi - „živjeti za druge“ - osjetili smo svi mi, Matijini prijatelji večeras ovdje okupljeni, rekao je propovjednik, te sve potaknuo da im u tome „živjeti za druge“ budu poticaj Matijine riječi.

Na kraju mise riječ zahvale predvoditelju slavljā, koncelebrantima, kao i okupljenim vjernicima uputio je župnik Golubić. Naglasio je kako su i to okupljanje, kao i svijeće i cvijeće na pokojnikovu grobu u mirogojskim arkadama znak ne samo da nije zaboravljen, nego da njegova djela, riječi i poticaji i dalje žive.

Oproštajna misa za vlč. Stjepana Drugčevića

Rakov Potok, 16.2.2017. (IKA) - Zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić predvodio je u četvrtak 16. veljače u župnoj crkvi Presvetog Srca Isusova u Rakovu Potoku oproštajnu misu za Stjepana Drugčevića, izvijestio je Tiskovni ured Zagrebačke nadbiskupije.

U euharistijskom zajedništvu s 30-ak svećenika Zagrebačke nadbiskupije i mnoštvom župljana koji su se došli oprostiti od svoga župnika, kardinal Bozanić u propovijedi je rekao da smrt svakoga potrese te da ona postavlja pitanje pred svakoga čovjeka. Smrt svakog vjernika, a isto tako i smrt svećenika koji je služio Božjim otajstvima i koji je bio znak Božje prisutnosti u zajednici vjernika, na poseban način okuplja one kojima je služio, za koje je radio, rekao je kardinal.

Svećenik je na poseban način, nastavio je kardinal, dan Isusu, baš kao i svaki vjernik koji već po sakramentima pripada Bogu. „Danas kada se nalazimo pred smrću nekoga koga poznajemo, utješno je slušati kako je Isus u pročitanom Evanđelju već unaprijed molio svoga Oca da nam pripravi mjesto kada otiđemo s ovoga svijeta“, rekao je.

Kardinal je podsjetio na život i svećenički put pokojnog vlč. Stjepana, koji je svoju službu obnašao na tih, ali ustrajan način, samoprijegoran i postojan način sve do kraja. U ime Zagrebačke nadbiskupije, zahvalio je Bogu za sve dobro koje je vlč. Stjepan učinio te izrazio kršćansku sućut svim župljanima, a posebno njegovoj sestri Zlati i čitavoj rodbini. „Ovdje smo da molimo Boga da i ovo što sada živimo, ovo s čime se sad susrećemo, bude svima nama od pomoći da se svatko od nas još više približi Bogu kojemu svi živimo i prema kojemu svi idemo“, zaključio je kardinal Bozanić.

U ime svećenika, oproštajni govor uputio je dekan Svetonedeljskog dekanata i župnik župe bl. Alojzija Stepinca Bestovje-Novaki-Rakitje preč. Božidar Cindori. „Naš je Stjepan zračio ljudskom dobrotom i zato nam je bio svima drag“, rekao je preč. Cindori. „Kakva podudarnost da je naš Stjepan u utorak, na Valentinovo, krenuo u crkvu da prikaže misu za svog pokojnog oca, ali Gospodin je u tom trenutku odlučio da ga pridruži njemu u nebu“, rekao je. Istaknuvši da je u dekanatu izgubio dragog i vjernog prijatelja svećenika, rekao je kako su vrata njegova doma i srca uvijek bila otvorena za svakoga. Stjepan je bio dobra duša našeg svećeničkog zajedništva. Uvijek se čulo njegovo mišljenje i

savjet, ali nikada nije bio nametljiv, već uvijek obazriv i uljudan. Takav je bio i prema svojim vjernicima, i zato je bio cijenjen i poštivan, zaključio je preč. Cindori.

Vlč. Stjepan Drugčević preminuo je u utorak 14. veljače u Rakovu Potoku u 72. godini života i 46. godini svećeništva.

Rođen je 18. kolovoza 1945. u Dijankovu, župa Križevci. Nakon srednje škole u Križevcima i položene velike mature, te odsluženoga 18-mjesečnoga vojnog roka, upisuje se na zagrebačku bogosloviju i biva zaređen za svećenika 27. lipnja 1971. U jesen 23. rujna 1971. godine preuzima službu župnog vikara u župi sv. Blaža u Zagrebu.

Zbog pastoralnih potreba javlja se dobrovoljno za upravitelja župe sv. Petra u Zaprešiću od 3. rujna 1973. godine, s tim da još 4 naredne godine ostaje i u službi župnog vikara u župi sv. Blaža u Zagrebu. Službu župnika župe sv. Petra u Zaprešiću obnaša do 3. rujna 1986. godine.

Od 14. rujna 1986. godine pa do 28. kolovoza 2004. godine, obnaša službu upravitelja župe sv. Nikole biskupa u Bistri. Od 1. srpnja 2001. do 2004. godine obnaša službu dekana Zaprešićkoga dekanata. Župnikom župe Presvetog Srca Isusova u Rakovu Potoku imenovan je 29. kolovoza 2004. godine i na toj službi ostaje sve do svoje smrti.

Predstavljena knjiga „Papa Franjo odgovara“

Zagreb, 16.2.2017. (IKA) - Izdavačka kuća Kršćanska sadašnjost priredila je u četvrtak 16. veljače u Nadbiskupijskome pastoralnom institutu u Zagrebu predstavljanje knjige „Papa Franjo odgovara. Intervjui i tiskovne konferencije“.

Govoreći o važnosti knjige, direktor i glavni urednik Kršćanske sadašnjosti dr. Stjepan Brebrić istaknuo je da ona omogućava doživjeti neposredni odnos pape Franje sa svijetom medija, s novinarima koje izuzetno cijeni, s običnim ljudima koji ga susreću. „Ono što mi doživljavamo kao novost u pontifikatu je ta neposrednost, izvornost, iskrenost, hrabrost. I onda kad upućuje kritiku, ta kritika je vrlo izravna, nitko ne treba u tome iščitavati neko općenito kritiziranje, nego je uvijek jasno na koga Papa misli i koja je njegova poruka i koliko je ona konstruktivna. To se kroz jednu ovakvu zbirku svih njegovih istupa u javnosti itekako može doživjeti“, pojasnio je dr. Brebrić.

Dopisnik Večernjeg lista i HTV iz Rima Silvije Tomašević iz „prve ruke“ pojasnio je kako izgledaju susreti Pape s novinarima. Reкао je da je papa Franjo poput svojih prethodnika prvi susret nakon izbora održao s novinarima te im zahvalio na radu. Papa Franjo ima običaj na putovanjima u zrakoplovu pozdraviti sve novinare i poželjeti uspješan rad, a na povratku odgovarati na pitanja. To je Tomašević približio publici snimkom iz zrakoplova na povratku iz Sarajeva, kada je i sam postavio Papi pitanje. Pojasnio je kako je princip da u takvim prigodama prioritet ima novinar zemlje koju je Papa posjetio. Inače, novinari su podijeljeni u jezične skupine te sami odlučuju tko će iz pojedine skupine postaviti pitanja koja slijede. Istaknuo je da Papa uvijek odgovara na pitanje koje je postavljeno. Pojasnio je i kako izgledaju drugi susreti s Papom prigodom dolaska državnika. Na susretu su dva novinara koji su doputovali iz zemlje, te dva novinara u ime akreditiranih pri Tiskovnom uredu Svete Stolice. Njihov je zadatak kasnije izvijestiti druge novinare u Tiskovnom uredu o susretu. Novinari sami odlučuju tko će ići u pratnju, a Tomaševića su birali ne samo pri dolasku državnika iz Hrvatske, nego i iz Slovenije, Srbije, Bosne, Slovačke, Poljske, gotovo svih slavenskih zemalja. „To je velika čast, jer to znači da si ti njihove uši i oči. Imaju povjerenje u tebe ako ti daju tu dužnost. Više puta sam bio na mjestima gdje može ići samo jedan novinar i jedan

snimatelj, npr. za pohoda Poljskoj Benedikta XVI. kada sam bio jedini svjedok molitve u kapeli gdje je molio Wojtyła. Na svim događanjima u Hrvatskoj za pohoda Ivana Pavla II. i Benedikta XVI. mene su slali, jer mogu razumjeti što će reći izvan onoga što je službeni govor. Kolege poslije pitaju za svaki detalj: kakvo je bilo raspoloženje Pape, kako je odgovarao, na koji način je slušao. Informacija koju tako dobiju postaje informacija svih agencija svijeta“.

Tomašević se osvrnuo i na činjenicu da papu Franju smatra „drukčijim“ papom.

„Po svemu je poseban u ponašanju. Meni je najveća promjena u držanju jednoga pape to što govori da 'Bog uvijek prašta'. To je velika stvar. Nakon stoljeća što smo slušali da ćemo doći pred Božji sud, da će nas Bog kazniti, to je prvi papa koji govori 'ne, Bog ne kažnjava, on voli, bitno je pitati oprost i Bog će oprostiti'. On uvijek govori 'nemojte se umarati tražiti Boga oprost, jer On se nikad ne umara davati oprost'. To je po meni osnovna, velika razlika između toga pape i njegovih prethodnika“, rekao je Tomašević.

U osvrtnu na knjigu sisački biskup Vlado Košić rekao je kako su u njoj prikupljena 27 priloga, od toga 15 intervjuua i 12 tiskovnih konferencija pape Franje od početka pontifikata do kraja 2015. godine.

„Mogli bismo reći, kako je u uvodniku napisao urednik Giovanni Maria Vian, da je 'komuniciranje s novinarima postalo gotovo redovito sredstvo prenošenja poruka pape Franje, dok se takav odnos prema medijima kod prijašnjih papa tek otvarao, odnosno postojao je rijetko ili na doze. Kod pape Franje sve je otkriveno, on voli razgovarati s ljudima pa ma tko oni bili i ma gdje on s njima mogao razgovarati'. Tako on svoje sugovornike zove telefonom, a mnogo intervjuua dao je u zrakoplovu, leteći u zemlju kamo je putovao ili vraćajući se s apostolskog puta u Rim. Zapravo naslov 'Papa odgovara' označava kako je naš papa Franjo papa razgovora. On sluša i odgovora. Dakle, razgovora. To je bitna odrednica njegova uskoro četverogodišnjeg pontifikata. On je papa razgovora, papa dijaloga“, pojasnio je biskup Košić.

Kratko se osvrnuo na teme o kojima novinari pitaju Papu, odnosno na koje odgovara i kakav se Papin lik iz odgovora nazire.

On je prije svega, rekao bih čovjek. Kako bi rekao prof. Ivan Golub „najprije čovjek“. Papa Franjo je zagledan u samog Krista i želi mu služiti u siromasima. Njegov je pontifikat sav posvećen njima. Papa Franjo je socijalno silno osjetljiv, da ne velim hipersenzibilan na nepravde koje se nanose običnim, posve siromašnim ljudima, na njihove teške uvjete života i rada. On je, jednom riječju najveći borac za prava svakoga, u prvom redu ugroženog čovjeka ove zemlje. Kaže kako ga posebno boli kada radnik ne dobije plaću, kada ga poslodavac izrabljuje. On je veoma zabrinut zbog nezaposlenosti, osobito mladih, govori o kulturi odbacivanja kako starih, tako i mladih u današnjem društvu, a u kojem je na prvom mjestu samo novac i profit. Uzrok siromaštva je nepravda, nejednakost, nedostatak svijesti da u središtu života, a onda i gospodarstva, politike ne može biti novac, nego čovjek. On smatra da su najveća zla današnjeg svijeta siromaštvo i korupcija. Zalaže za njegovanje i očuvanje okoliša, zemlje, vode, prirode kao Božjeg stvorenja koje čovjek treba koristiti, ali ne uništavati. Nadalje, papa Franjo je obnovitelj Crkve, on neprestano poučava osobito ljude Crkve, kardinale, na prvom mjestu kardinale Rimske kurije, ali i biskupe i svećenike. Možemo reći da kritizira život Crkve i crkvenih službenika. To je novost, odnosno tako nije niti jedan papa do sada govorio svojim suradnicima, biskupima i članovima Crkve, rekao je biskup Košić.

Istaknuo je kako je u Papinim odgovorima našao neka mjesta na kojima Papa spominje, odnosno aludira na Hrvate. Tako je podsjetio na izjavu da se bivša Jugoslavija morala raspasti: „Sjetimo se bivše Jugoslavije. Očito je riječ o narodima s tako različitim kulturama, da ih se ni s ljepilom ne bi moglo spojiti. Jugoslavenski je slučaj veoma jasan". Biskup je dodao: „To je dobar zaključak i istinita procjena raspada Jugoslavije, pa bih s ovom izjavom povukao paralelu s onom izjavom bl. Alojzija Stepinca da su Hrvati i Srbi dva naroda koji ne mogu zajedno, a koju problematizira SPC kao neki izraz tobožnje mržnje. A ne radi se ni o čemu drugom, nego kao i kod pape Franje. Naime, obojica jednostavno vide kao realnost tu toliku različitost koja je nespojiva i koja je morala dovesti do raspada zajedničke državne zajednice u kojoj su prisilno ujedinjeni ti narodi. Evo, i na tom primjeru se pokazuju neutemeljene optužbe koje podiže vrh SPC na bl. Alojzija Stepinca koji usput rečeno hvale papu Franju, a optužuju za zločine bl. Alojzija". Spomenuo je i Papinu izjavu o meksikanizaciji, za koju je povukao paralelu „tehničkog izraza" balkanizacije. U jednom odgovoru govori o imigrantima u Argentinu poslije II. svjetskog rata, gdje spominje i Hrvate.

Od tema o kojima progovara-odgovara Papa, biskup Košić spomenuo je i ekumenizam koji Papa promiče svim srcem. Za Papu je to ekumenizam ljubavi, ekumenizam poštovanja, iskrenog dijaloga i poniznog služenja Isusu Kristu. Tu je i međuvjerski dijalog koji papa Franjo stavlja visoko među svoje prioritete i to kako dijalog sa Židovima, tako i s muslimanima.

Biskup Košić dao je i odgovor na pitanje: „Zašto se meni papa Franjo sviđa?" „Jer je najprije čovjek koji poznaje svoje granice i slabosti, ali sa svom jednostavnošću duše i srca neprestano uvijek iznova predaje se Bogu. On često govori da je samo grešnik. On redovito svoje sugovornike i ljude na audijencijama i hodočašćima po svijetu moli da se mole za njega, jer da mu je to potrebno. Nadalje, voli ljude, voli susrete s ljudima, on ih sluša, razumije, razgovora s njima, plače s njima. Papa Franjo je blag i milosrdan, osobito prema siromasima i prema grešnicima u čemu upravo slijedi učitelja Gospodina Isusa. On traži načine kako da pomogne vjernicima u problemima, npr. kada je odredio da se pojednostavi postupak za dobivanje odluke o poništenju nevaljano sklopljene ženidbe, i kada je dopustio da se na biskupskim sinodama 2014. i 2015. otvoreno govori o obitelji i današnjoj krizi obiteljskog života te slušao sve prijedloge i prigovore. On je jasan, a mogli bismo reći i oštar u zastupanju pravde, i protivljenju nepravdi, u obrani dostojanstva svakog čovjeka bez obzira na vjeru, rasu, spol i naciju, tu on kaže samo slijedi Crkvu. Traži reformu Crkve, najprije crkvenih službenika od kojih traži vjerodostojnost. U tome je njegov pontifikat ispit savjesti, ne samo za vodeće službe u Crkvi, nego i za sve njezine ustanove i članove", rekao je biskup Košić.

Spomenuo je i istaknuo kako je na izvanrednoj audijenciji u Godini milosrđa 14. svibnja protekle godine Papi rekao da hrvatski vjernici očekuju od njega da proglasi kardinala Alojzija Stepinca svetim, na što mu je Papa rekao: „On jest svet".

U glazbenom dijelu sudjelovao je Collegium pro musica sacra – Schola cantorum, a program je vodio don Anton Šuljić, prof., koji je čitao odabrane odlomke iz knjige.

Predstavljena knjiga "Nisam šutio" fra Marija Knezovića
Split, 16.2.2017. (IKA) - U velikoj dvorani Nadbiskupskog sjemeništa u Splitu 16. veljače u organizaciji Hrvatske udruge Benedikt predstavljena je knjiga „Nisam šutio – otvoreno o Crkvi, politici i društvenim događanjima" fra Marija Knezovića, člana Hercegovačke franjevačke provincije, župnika u župi sv. Petra i Pavla na Kočerinu. O knjizi su govorili dr. Miro Radalj, Ivica Ursić i sam autor. Knjigu su pomoću video-zapisa predstavili dr. Nino Raspudić i dr. Božo Skoko koji je rekao kako je fra Mario provokativan, ali dobronamjeran, kritičan, ali konstruktivan, zabavan, ali i poučan. Otvoreno proziva licemjere naše društvene scene, ali se smije i vlastitim pogreškama. Program je vodio Marijo Popović, član Upravnog vijeća Hrvatske udruge Benedikt, a u glazbenom dijelu nastupio je VIS „Gospa od zdravlja".

Knjiga na 261 stranica i podijeljena na 54 naslova predstavlja zbirku kolumni fra Marija Knezovića, svećenika, novinara i publicista, koje je redovito punih pet godina objavljivao u rubrici „Teze i sinteze" u katoličkom mjesečniku „Naša ognjišta" u kojima je otvoreno govorio o Crkvi, vjeri, politici, sportu i društvenim događanjima te ostalim životno prisutnim temama. „Za razliku od tolikih kolumnista, fra Mario svojim kolumnama odlazi u područja u koja se danas rijetko zalazi. Osim standardnih tema vezanih uz Crkvu, politiku, sport i estradu, fra Mario kroz priče o „malom čovjeku" donosi onu istinu koja je često skrivena iza šupljih fraza današnjeg „politički korektnog" novinarstva. On je autentični svjedok vremena, koji, kako sam kaže „pet godina svojim kolumnama bistri mutnu vodu, dovikuje gluha i stavlja činjenice pred one koji ne vide. U njegovu pisanju vidljiv je radijski stil. Kratko, jasno i tečno. Bez suvišnih rečenica. Odlično dijagnosticira bolne točke hrvatskog trenutka i govori bez kompromisa. Fra Mario pripada hrvatskoj intelektualnoj gerili, jer je Hrvatska u medijskoj okupaciji", rekao je Ursić. „U kolumnama koje je napisao fra Mario ima svega, piše bez dlake na jeziku. Iznosi svoje stavove, za njih odgovara i ne boji se ući u javnu scenu", rekao je Miro Radalj.

Nazočnima se obratio i sam autor fra Mario, objasnivši zašto nije i zašto neće šutjeti: „Živimo u civilizaciji, kako je ja vidim, populizma. Olako se podilazi ljudskim interesima, Sve manje se govori i piše ono što bi trebali reći, a sve se više piše i govori kako bi se sviđjelo ljudima i pobralo simpatije. Piscu ne trebaju simpatije, on nije ljubavnik. On živi od radosti istine i slobode misli koje zrcale njegovi tekstovi", rekao je fra Mario, te istaknuo da žive u društvu gdje se ljudi prekrivaju plaštem masa, stranaka, udruženja, fan-klubova, i sve je manje onih koji hoće, mogu i žele iznositi otvoreno svoje misli i javno iza njih stajati. „Šutnja se nameće kao stil života, a oni koji pišu i govore tako nazivaju stvari pravim imenom nisu dobro došli. Šutnju smatram izdajom, a nikako zlatom! Osobno sam u knjizi obradio i sve događaje iz crkvenog, političkog i društvenog života i dao im neki svoj osobni pečat. Nisam štedio naravno, nekada u kritikama ni Crkvu i neke poteze pape, biskupa i svećenika, a sa željom da budemo bolji i savršeni. Jer nas je Isus pozvao da budemo savršeni, nije nam rekao da budemo prosječni, dobri nego savršeni", rekao je fra Mario, te na kraju dodao kako je pokušao u knjizi iznijeti stvarne događaje, ali ih i odmah analizirati i dovoditi do određenih zaključaka. „Možemo iščitati koliko smo mi svi ljudi u svijetu u zabludi, živimo u civilizaciji manipulacije, a ne u civilizaciji istine. Ljudi danas sve i svašta smatraju veličinom, dive se onome čega se zapravo treba stidjeti", kazao je Knezović.

Kardinal Božanić primio biskupa Egidija Živkovića

Istaknuli su važnost zajedništva Hrvata u Domovini i po svijetu, naglasivši da je upravo Crkva ona koja čuva osjećaj i identitet doma i Domovine

Zagreb, 17.2.2017. (IKA) - Zagrebački nadbiskup kardinal Josip Božanić primio je u petak 17. veljače u Nadbiskupskom dvoru u Zagrebu mons. dr. Egidija Živkovića, biskupa Željezanske biskupije.

Uz biskupa Živkovića susretu je nazočio fra Božo Blažević. U razgovoru su kardinal Božanić i biskup Živković istaknuli važnost zajedništva Hrvata u Domovini i po svijetu, naglasivši da je upravo Crkva ona koja čuva osjećaj i identitet doma i Domovine, priopćio je Tiskovni ured Zagrebačke nadbiskupije.

Biskup Križić pohodio bolesnike Opće bolnice Gospić

Gospić, 17.2.2017. (IKA) - Opću bolnicu u Gospiću pohodio je 17. veljače gospićko-senjski biskup Zdenko Križić, povodom Svjetskoga dana bolesnika. Prije mise biskup se susreo s ravnateljicom Opće bolnice mr. Sandrom Čubelić, dr. med., koja ga je upoznala s poviješću rada bolnice, današnjim djelovanjem kao i s budućim planovima i projektima unapređenja pružanja što kvalitetnije skrbi bolesnicima.

Biskup je zatim u koncelebraciji gospićkog župnika mons. Mile Čančara, biskupova tajnika vlč. Mišela Grgurića i uz asistenciju đakona vlč. Pere Jurčevića, slavio misu za bolesnike i sve osoblje bolnice. Okupljenim liječnicima, medicinskim sestrama i bolesnicima biskup je u propovijedi rekao kako je papa Ivan Pavao II. ustanovio Dan bolesnika prije 25 godina sa željom da se društvo učini više osjetljivim za bolesne i nemoćne ljude. Biti bolestan nije sramota, to je ljudska stvarnost s kojom će se susresti svi ljudi, u teškoj ili manje teškoj obliku. Nažalost, živimo u kulturi koja bolesne i nemoćne često doživljava kao beskorisne, samo kao teret zbog toga što nisu aktivni i što ne privređuju. Nasreću, Bog tako ne gleda. Bolesni i nemoćni su privlačili Isusovu posebnu pažnju. Nikada nije indiferentno prošao pored patnika. Mnoge je ozdravljao i pomagao, a da oni to nisu ni tražili. Svim svojim učenicima ostavlja kao zadatak brigu za bolesnike. Isus se poistovjetio s bolesnicima želeći svima dati do znanja da pružajući pomoć bolesnima čine dobro djelo samome Bogu. Svjesni smo svi da nije lako biti bolestan; nije lako u bolesti biti strpljiv; nije lako prihvatiti i s ljubavlju nositi ono teško što nam u životu nadode, primijetio je biskup, dodajući kako je u bolesti je uvijek moguća i neka pobuna protiv Boga. Toliki postavljaju pitanja: „Zašto je to Bog meni dao?"; Što sam ja zgriješio pa me Bog ovako kažnjava?" Kada bi bolest ili križ bili Božja kazna onda bi mogli ustvrditi da je i Isus bio teško kažnjen. Kada Bog dopušta neke patnje ne daje ih da bi nekoga kaznio, nego zato što ima povjerenje u to osobu da će znati svoje patnje strpljivo nositi i Njemu prikazivati, onda te patnje imaju spasiteljsku moć. One su zalog Božjeg blagoslova za mnoge. Najviše blagoslova ovoj zemlji su donijeli mučenici, patnici, koji nisu izgubili strpljivost i dobrotu srca, koji su u tišini svoje duše patnje Bogu prikazivali. Kada pogledamo cijelu povijest spasenja: najjača iskustva Boga i najjače susrete s Bogom ljudi su doživljavali u svoj patnji, istaknuo je biskup.

Za Dan bolesnika izabran je blagdan Gospe Lurdske. Marija je od davnine od kršćanskog puka prozvana: „Zdravlje bolesnih". Kršćani su joj to ime dali iz svojih životnih iskustava Marijine pomoći i zagovora. U tolikim našim marijanskim svetištima imamo ploča s napisanim zahvalama Mariji na daru ozdravljenja ili drugim različitim pomoćima.

Marija nam je dana za majku. Mariji Majci nije svejedno zbog patnje ni jednoga od vas. Molite joj se, i nećete ostati bez snage i utjehe, pozvao je biskup i istaknuo: "Dragi bolesnici, Crkva puno drži do vašeg života. Bez vas bi Crkva bila puno siromašnija, ostala bi bez toliko blagoslova. Nemojte niti pomisliti da je vaš život manje vrijedan, da nema smisla, bez obzira o kakvoj se bolesti radilo. Mi smo vam zahvalni što strpljivo i s ljubavlju nosite svoj križ, što ste usprkos patnjama ostali oslonjeni na Boga, jer ako se izgubi Boga što nam onda ostaje?" Odao je posebno priznanje i zahvalu i medicinskom osoblju bolnice.

Naša biskupija odlučila je ovu godinu na posebniji način posvetiti otajstvu ljudske patnje. Patnje nisu samo fizičke. Mnogi ljudi, napose mladi, oduzimaju si život ne zato što su fizički bolesni, nego zbog drugih duhovnih, duševnih i moralnih patnji u kojima se lako uvjere da je njihov život izgubio svaki smisao. Osim toga, koliko je obitelji koje trpe ne zbog toga što imaju fizičkih bolesnika, nego zato što imaju drugih nedaća koje su još puno teže od fizičkih bolesti. Koliko trpe zbog oholih ljudi, od agresivnih ljudi, od mrzovoljnih ljudi, od nepoštenih i nepravednih ljudi, od pijanica i kriminalaca, od razbojnika i terorista. Moramo nositi svaki svoj križ s ljubavlju i strpljivošću, rekao je biskup. Molimo Boga da nas patnja učini plemenitijima i osjećajnijima prema patnjama koje nose drugi. Stoga, bez obzira na našu patnju gledajmo uvijek postoji li način da možemo u nečemu pomoći drugima. Tako će naša patnja postajati lakša, a naše snage puno jače, zaključio je biskup Križić.

Nakon mise biskup je u pratnji ravnateljice i medicinskog osoblja obišao neke od odjela gdje se susreo s bolesnicima kojima je dao riječ ohrabrenja u nošenju s tjelesnim patnjama.

Biskup Škvorčević primio novogradiške branitelje prije njihova hodočašća u Rim

Požega, 17.2.2017. (IKA) - U Biskupskom domu u Požegi 17. veljače požeški biskup Antun Škvorčević primio je sedmoricu branitelja iz Udruge dragovoljaca Domovinskog rata iz Nove Gradiške, koji 1. ožujka ove godine s još dvojicom svojih kolega kreću na pješačko hodočašće dugo 950 km od Nove Gradiške preko Zagreba, Zadra, Splita, Ancone do Rima.

Predsjednik Udruge Arsen Granda predstavio je biskupu samu ideju, koja se rodila tijekom dosadašnjih hodočašća branitelja u Vukovar te su odlučili ovom žrtvom o 25. obljetnici međunarodnog priznanja neovisnosti Republike Hrvatske zahvaliti sv. Ivanu Pavlu II. što je to među prvima učinio, te na različite druge načine, prvenstveno po pastoralnim pohodima Hrvatskoj, očitovao svoju ljubav prema hrvatskom narodu. To hodočašće, istaknuo je Granda, želi biti i podsjetnik na sve poginule branitelje, civile, i nestale u Domovinskom ratu koji su se svojom žrtvom ugradili u temelje naše Domovine. Branitelji su još biskupa izvijestili o pripravama koje su proveli za hodočašće i pomoć koju su im pritom pružila veleposlanstva Hrvatske pri Svetoj Stolici i pri talijanskoj državi, te da se posebno raduju susretu s papom Franjom na generalnoj audijenciji na završetku njihova četrdesetodnevno hodočašćenja. Pokazali su biskupu i darove koje će Papi uručiti: posebno izrađeni drveni predmeti i slavonsku narodnu nošnju.

Biskup je podsjetio branitelje kako je njihova plemenita zamisao povezana s velikom žrtvom koja uvijek donosi neki plod, što su ponajbolje iskusili upravo oni u Domovinskom ratu. Istaknuo je kako može netko i obezvrijediti njihovu žrtvu ili pak podcijeniti, ali ona ne ovisi o tome što će netko

reći, već koliko se pojedinac kroz tu žrtvu ulaže neku vrijednost te u njoj pronalazi smisao. Osobito je naglasio kako mu je drago što branitelji hodočaste u Rim kao svojevrsna prethodnica Biskupijskom hodočašću prigodom 20. obljetnice Požeške biskupije koju je utemeljio sv. Ivan Pavao II., kazavši da njihovo putovanje možemo gledati kao sastavni dio našega biskupijskog duhovnog dinamizma. Potaknuo ih je da poput brojnih hrvatskih hodočasnika tijekom stoljeća na tom putu budu tražitelji Božjeg lica, nastavljajući na neki način povijest hrvatskog hodočasničkoga bogotražiteljstva, koje spominje i Dante Alighieri u svojoj Božanstvenoj komediji.

Branitelji su potom predstavili plan puta te kako se od samih početaka razvijala ideja njihova hodočašća u Rim. Ujedno su predstavili djelovanje same Udruge te upoznali biskupa s planovima o daljnjim aktivnostima, od pisanja dnevnika koji će kasnije biti objavljen kao uspomena na hodočašće do dokumentarnog filma „Milijun koraka“ koji će donijeti prikaz cijelog hodočašća, od prvog do zadnjeg koraka.

Biskup je braniteljima uručio krunice, podsjetivši ih na važnost duhovne dimenzije hodočašća, koje je usmjereno na poniranje u dubinu vlastitog bića, susret sa samim sobom i s Bogom po molitvi i žrtvi. Branitelji su zahvalili biskupu za susret, istaknuvši kako im puno znači što je našao za njih vremena i primio ih na razgovor, ali i na riječima ohrabrenja koje im je uputio. Susret je završio zajedničkom molitvom i blagoslovom za sve sudionike hodočašća.

Biskup Perić predvodio duhovne vježbe za svećenike Požeške biskupije

Velika, 17.2.2017. (IKA) - Duhovne vježbe za svećenike Požeške biskupije održane su od 14. do 17. veljače u Domu Sv. Augustina u Velikoj. Voditelj je bio mostarsko-duvanjski biskup Ratko Perić, koji je svoje nagovore temeljio na liku bl. Alojzija Stepinca.

Posljednjega dana sudionicima duhovnih vježbi pridružio se požeški biskup Antun Škvorčević i predvodio završno zahvalno misno slavlje. Spomenuo je da u misu želi uključiti i toga dana preminuloga mons. Tomislava Ivančića, koji je rado dolazio u Požegu, a osobito na susrete trajne formacije svećenika do desete godine misništva, a također na svećeničke duhovne obnove i duhovne vježbe, rekavši da je u njih uložio pune svoje ljubavi i duha. Podsjetio je svećenike da su ovih dana razmišljali o liku bl. Alojzija Stepinca – uzoru vjernosti hrvatskog čovjeka i svećenika Boga, Crkvi i svome narodu, pozvavši ih na zahvalnost za toga našeg blaženika.

Na temelju naviještenih čitanja biskup je u homiliji govorio o očima koje su Isusovim čudesnim zahvatom progledale i ušima koje su pročule, istaknuvši da Isus uvijek povezuje čudo s vjerom kao očima kojima netko točno vidi i ušima kojima točno čuje istinu o samom sebi i stvarnosti oko sebe. Upitao je nazočne svećenike kakva je njihova vjera, rekavši da su ove duhovne vježbe imali za cilj pročistiti je i učvrstiti, kako bi sebe vidjeli onim očima kojima ih gleda sam Bog, Isus Krist. Podsjetio je da je dijalog između prve žene i zmije završio porazno, čovjekovom ranjenošću zlom i smrću, ali da je dijalog između Marije i Božjega glasnika s obzirom na Božji naum o čovjekovoj ranjenosti našao u njoj pravu sugovornicu koja Bogu posvema vjeruje i s njime surađuje. Ustvrdio je da je u Isusu, Sinu Marijinu, progovorila moć kojom on našu ranjenost zlom i smrću preobražava u pobjedu života. Izrazio je uvjerenje da su se svećenici pred situacijama svojih ranjenosti i nemoći poput Marije u ovim duhovnim vježbama ušli u sugovorništvo s Bogom, povjeravajući mu sebe, da je svjetlo Duha Svetoga

prodrlo u njihove duše, te da su prosvijetljeni tim svjetlom točno vidjeli sebe tko su oni u onom naumu koji im je Bog uputio kad ih je pozvao. Rekao je da su svećenici u ovom svijetu izloženi napasti gledati sebe u svjetlu potrošačkoga, hedonističkog društva, koje pomračuje ono što je Bog s njima naumio i pozvao ih da joj se hrabro odupru. Podsjetio ih je na svećeničke križeve, i ohrabrio da ih na Isusovu riječ sa svom slobodom hrabro prihvate, te da se idući za njim, poput bl. Alojzija Stepinca žrtvu svoga života ugrađuju u križ Isusov i njegovu pobjedu. Završavajući homiliju, biskup je uputio molitvu Isusovoj Majci da prati svećenike u njihovu hod u Isusom Kristom i da njihova srca ostanu trajno osjetljiva za ono što je Božje.

Na svršetku misnog slavlja završnu riječ duhovnih vježbi uputio je biskup Perić. Najprije je biskupu Škvorčeviću i nazočnim svećenicima izrazio bratsku sućut zbog smrti dr. Ivančića, prisjetivši se nekih zajedničkih trenutaka koje je s njime proživio. Podsjetio je na pet točaka koje je kardinal Stepinac u Oporuci napisao vjernicima svoje nadbiskupije godine 1957., i u kojima je sažeo svoju konačnu poruku. Rekavši da je prva točka vjera u Boga, kojega nam je Isus Krist objavio kao Oca, biskup Perić upozorio je svećenike da s Bogom ne zbijaju šale ni međusobno, niti s vjernicima, pogotovo ne s ambona, nego da ga poštuju s najvećom časću i slavom. Govoreći u drugoj točki o vjernosti Svetoj Stolici, rekao je da je naša kršćanska i katolička opstojnost na ovom svijetu bitno vezana uz Petrovu stolicu – stijenu, na kojoj je Isus Krist sagradio svoju Crkvu, ustvrdivši da mi stojimo ili padamo sa svojom povezanošću s Petrovom službom pastira svih pastira i svih vjernika. Podsjetio je da je tijekom povijesti bilo svakakvih papa, ali da se unatoč tome sačuvao Isusov duhovni DNK, što ga je on prenio na svog namjesnika. Naglasio je da je Stepinac bio mučenik toga jedinstva s Petrovom stolicom, koji je odolio svakom pokušaju da se njega i Crkvu u Hrvatskoj odvoji od Kristova namjesnika na zemlji. Tumačeći treću točku Stepinčeve oporuke, biskup je ustvrdio da je Bog htio Mariju izdići iznad svih ljudskih bića, jer je nju od početka izabrao za Majku svoga Sina te je na njoj u punini izvršio djelo spasenja kad ju je proslavio u nebu i postavio za kraljicu svemira. Govoreći u četvrtoj točki o uzajamnoj ljubavi, biskup Perić naglasio je da je Gospodin Isus sve zapovijedi dekaloga sažeo u dvije, odnosno jednu jedinu zapovijed ljubavi prema Bogu i bližnjemu, poručivši svećenicima da onoliko vrijede koliko su otvoreni za druge, koliko su ih spremni razumjeti i pomoći im. Konačno, govoreći u petoj točki o uzajamnoj molitvi, biskup je pravilo sv. Benedikta Ora et labora protumačio po pravilu sv. Ignacija Lojolskog: Moli kao da sve ovisi samo i jedino o Bogu, a radi kao da sve ovisi samo i jedino o tebi. Podsjetio je svećenike na dužnost da mole za vjernike u svojoj župi, biskupiji i u cijeloj Crkvi, kao što su i vjernici u svakoj misi pozvani moliti za njih, svoje pastire. Završavajući nagovor, biskup Perić poželio je svećenicima da ih Bog svemogućći prati svojim blagoslovom i milošću a Blažena Djevica Marija svojim zagovorom, posvjedočivši im da će mu ostati u lijepoj uspomeni i molitvi.

Nakon što su svi nazočni otpjevali himan "Tebe Boga hvalimo", biskup Škvorčević izrazio je uvjerenje da su svećenici u ovim duhovnim vježbama razbistrili oči i pročistili uši svoje vjere i da se u svoje župe vraćaju s većom jasnoćom o samima sebi i o svom svećeničkom poslanju. Zahvalio je biskupu Periću što je unatoč svojih brojnih obveza s radošću prihvatio predvoditi duhovne vježbe. Zahvalio je svećenicima za sve ono što u vjernosti svoga poslanja svakodnevno nastoje činiti, te je na sve njih zazvao Božji blagoslov.

Održana primopredaja Ureda generalnog vikara Dubrovačke biskupije

Dubrovnik, 17.2.2017. (IKA) - Primopredaja Ureda generalnog vikara Dubrovačke biskupije održana je u petak 17. veljače. U primopredaji su sudjelovali novoimenovani vršitelj dužnosti generalnog vikara dr. don Stanko Lasić i dosadašnji generalni vikar dr. don Petar Palić.

Dr. don Petar Palić na posljednjem jednodnevnom zasjedanju Hrvatske biskupske konferencije 25. siječnja imenovan je generalnim tajnikom HBK te zbog potreba nove službe odlazi u Zagreb. Zbog toga je razriješen službe generalnog vikara Dubrovačke biskupije i na pet godina stavljen na raspolaganje HBK. Tim povodom dubrovački biskup Mate Uzinić imenovao je v.d. generalnog vikara Dubrovačke biskupije katedralnog župnika dr. don Stanka Lasića, izvijestili su iz Dubrovačke biskupije.

Priopćenje s 33. sjednice biskupa Zagrebačke crkvene pokrajine

Biskupi pripremili korizmeno pismo s posebnim naglaskom na dar Božjega milosrđa u sakramentu pomirenja

Bjelovar, 18.2.2017. (IKA) - U ordinarijatu Bjelovarsko-križevačke biskupije u Bjelovaru 18. veljače održana je 33. sjednica biskupa Zagrebačke crkvene pokrajine pod predsjedanjem zagrebačkoga nadbiskupa i metropolita kardinala Josipa Bozanića. Na zasjedanju su prisustvovali svi biskupi Metropolije: varaždinski Josip Mrzljak, sisački Vlado Košić, križevački Nikola Kekić, bjelovarsko-križevački Vjekoslav Huzjak, te pomoćni zagrebački biskupi Valentin Pozaić, Ivan Šaško i Mijo Gorski.

Nakon pozdravnih riječi mons. Huzjaka, domaćina sjednice, i uvoda kardinala Bozanića, osvrnuvši se na velik odaziv vjernika i ljepotu ovogodišnjega slavlja blagdana bl. Alojzija Stepinca, koji ostaje orijentir na život Crkve, biskupi su razmotrili teme vezane uz pastoral ovogodišnjeg korizmenoga vremena. Nakon što su se složili oko sadržaja, a potaknuti apostolskim pismom pape Franje Misericordia et misera, pripremili su svoje korizmeno pismo, s posebnim naglaskom na dar Božjega milosrđa u sakramentu pomirenja. Budući da se u hrvatskoj javnosti pojavljuju razna pogrešna tumačenja, u Pismu se posebna pozornost posvećuje odredbama o vršenju sakramentalne vlasti službenika sakramenta svete ispovijedi, naročito glede odrješenja od kazne koja je vezana uz grijeh pobačaja. Nakana je biskupa da se, brižno čuvajući katolički nauk, i svećenicima i vjernicima pomogne otkrivati neiscrpnu sakramentalnu blagodat svete Ispovijedi koja preobražava osobni život, život obitelji, Crkve i društva. Biskupe posebno raduje odaziv mladih vjernika i supružnika koji pristupaju tomu sakramentu oslobođenja od grijeha i ozdravljenja duše.

Budući da se ove godine spominjemo znakovitoga događaja, kada je prije tristo trideset godina Hrvatski sabor u tadašnjim zahtjevnim povijesnim okolnostima izabrao sv. Josipa za nebeskoga zaštitnika Hrvatskoga Kraljevstva, a u novije vrijeme Hrvatska biskupska konferencija ga proglasila zaštitnikom Hrvatske, biskupi potiču vjernike i vjerničke zajednice da se upute na hodočašće u Nacionalno svetište sv. Josipa u Karlovcu. Središnje će slavljе biti u subotu 10. lipnja, a predvodit će ga kardinal Bozanić. Molitva za zagovor sv. Josipa, primjer njegova nesebičnoga života u brizi za dom i ljude, koji trebamo nasljedovati, dobar je put za suočavanje s poteškoćama u sadašnjemu vremenu u kojemu kao vjernici imamo veliku odgovornost, ističe se u priopćenju sa sjednice.

Međubiskupijski stručni skup o kompetencijama vjeroučitelja

Zagreb, 18.2.2017. (IKA) - Međubiskupijski stručni skup (Zagrebačke nadbiskupije te Sisačke i Bjelovarsko-križevačke biskupije) održan je 18. veljače u prostorijama Nadbiskupijskog pastoralnog instituta u Zagrebu za vjeroučitelje koji rade u srednjim školama. Stručni skup otvoren je molitvom za Sinodu, a pozdravnu riječ uputila je prof. dr. Valentina Blaženka Mandarić u ime organizatora i Ureda za vjeronauk u školi. Okupljene vjeroučitelje pozdravili su viši savjetnici mr. Gordana Barudžija i Dalibor Adžić, prof., te u ime Agencije za odgoj i obrazovanje vjeroučiteljima zaželjeli uspješan rad.

Ovaj je stručni skup predviđen za osnaživanje motivacije i osobnih kompetencija vjeroučitelja koji rade u srednjim školama, osobito obzirom na specifičnosti rada u srednjoškolskim sredinama. Teorijski okvir stručnom skupu dao je prof. dr. Božo Lujić, koji je vjeroučiteljima govorio o Biblijskoj slici čovjeka otvorenih odnosa i komunikacije. Konkretnije je o kompetencijama koje vjeroučitelj mora na svojem radnom mjestu posjedovati govorila prof. dr. Ružica Razum, a interaktivno predavanje naslovljeno Međuljudska komunikacija održala je prof. psihologije mr. Lidija Čilić Burušić. Ovaj će se stručni skup ponoviti 18. ožujka i 29. travnja za vjeroučitelje koji rade u osnovnim školama ili do sada nisu uspjeli sudjelovati na skupu.

Vepric: Susret voditelja i predavača na predbračnim poukama

Vepric, 18.2.2017. (IKA) - U godini intenzivnije pripreme za Treći susret hrvatski katoličkih obitelji u Solinu 2018. pod geslom „Očinstvo i majčinstvo – dva lica roditeljskog poslanja“ Nadbiskupski ordinarijat u Splitu želi sadržajno i organizacijski poboljšati nastojanja u pastoralu obitelji i rad tečajeva za sklapanje kršćanskoga sakramentalnog braka. Stoga je u subotu 18. veljače u Duhovnom centru i marijanskom svetištu Vepric organiziran prvi put susret voditelja tečajeva u Splitu (konkatedrala i katedrala), Solinu, Sinju, Makarskoj, Imotskom, Vrgorcu i Metkoviću te predavača na zaručničkim tečajevima u Splitsko-makarskoj nadbiskupiji. Na susretu se okupilo oko trideset voditelja zaručničkih tečajeva i predavača pod vodstvom splitsko-makarskoga nadbiskupa Marina Barišića, generalnoga vikara mons. Miroslava Vidovića, pastoralnoga vikara mons. Nediljka Ante Ančića i don Tomislava Čubelića, voditelja Ureda za pastoral obitelji Splitsko-makarske nadbiskupije. Pozdravnu riječ uputio je nadbiskup Barišić, naglasivši da će se na susretu razmijeniti iskustva u dosadašnjem radu te zajednički promišljati kako ove kršćanske pouke za sklapanje braka još više prilagoditi današnjim prilikama i potrebama da budu korisne i poučne svima koji se pripremaju za bračni i obiteljski život.

Kratko uvodno izlaganje održao je mons. Ančić, koji je kazao da se s predbračnim poukama u Splitsko-makarskoj nadbiskupiji krenulo osamdesetih godina prošloga stoljeća (1981. godine). Tečajevi imaju oko 40 suradnika među kojima su župnici i drugi svećenici, crkveni pravnici, psiholozi, komunikolozi, bračni parovi i medicinari. Mons. Ančić iznio je podatak da je sve manje crkveno sklopljenih brakova. Primjerice 2010. sklopljeno je 2075 brakova, a 2015. crkveno je sklopljen 1781 brak. „Zaista je potrebno da se svi oni koji sudjeluju u istim pastoralnim zadaćama najprije pobliže upoznaju, razmjene svoja iskustva u radu, zajednički promišljaju o zadaćama i poteškoćama te iznađu prijedloge i sugestije za poboljšanje naših predbračnih

pouka", naglasio je mons. Ančić.

U nastavku izlaganja osvijetlio je širi kontekst promišljanja o zaručničkim tečajevima, naglasivši da se u posljednje vrijeme pojačano promišlja „obiteljska problematika i važnost bračnog i obiteljskog pastoralna u poslanju Crkve. To je razumljivo jer je brak i obitelj temeljna stanica svakog društva i jer je obitelj glavna prenositeljica vjere." U tom je surječju podsjetio na dvije sinode koje je sazvaio papa Franjo te na nacionalne obiteljske susrete koje je pokrenula naša domovinska Crkva. „Tijekom promišljanja stanja obitelji u današnjem svijetu, važnosti i poslanja braka i obitelji u svjetlu Božje riječi i crkvenog nauka iskristalizirale su se nove spoznaje, kao primjerice da je brak životni poziv za koji je potrebna temeljna i cjelovita priprema, da naši vjernici ne poznaju dovoljno biblijski i crkveni nauk o obitelji, da valja pojačati i obnoviti pastoralnu skrb kako u pripremi za sakramentalni brak tako i praćenje bračnih parova nakon vjenčanja", istaknuo je pastoralni vikar. Govoreći o zaručničkim tečajevima, mons. Ančić upozorio je da „u Hrvatskoj postoje velike razlike što se tiče sadržaja i strukture predbračnih pouka. Nadalje vlada neujednačenost i s obzirom na trajanje susreta na poukama. U nekim biskupijama zaručnički tečajevi obuhvaćaju šest dvosatnih susreta, u našoj nadbiskupiji samo tri. Isto tako valjalo bi promisliti kako postaviti način predavanja da parovi ne budu puki slušatelji nego se na različite načine aktiviraju, uključuju u razgovor i suradnju. Valja im ponuditi ne samo crkveno učenje te svjetlo i snagu kršćanske vjere nego im pružiti i praktične programe, dobre savjete, prokušane strategije i psihološke smjernice da bi njihov brak uspio a ljubav odoljela svakoj kušnji i nevolji", zaključio je mons. Ančić.

Sudionici susreta podijelili su se u pet skupina u kojima se razmatralo o braku i obitelji pod različitim vidovima: teološkim (brak kao sakrament), moralnim, pravnim i pastoralnim, medicinskim, psiho-pedagoškim i komunikativnim vidom. Uslijedila su izvješća iz radnih skupina u plenumu u kojima je došla do izražaja misao da bi zaručnički tečaj trebao biti finale pripreme za brak. Zaručnike prvotno treba uputiti u ljepotu i smisao bračne zajednice i bračne ljubavi, a potom im osvijetliti teološki vidik seksualnosti i u tom vidu otvoreno govoriti o pitanjima: kontracepcije, pobačaja, umjetne oplodnje i sterilizacije, o metodama prirodnog planiranja obitelji. Naglašeno je da je velika odgovornost na župnicima jer bi trajna priprava za brak trebala biti u župama. Rad u skupinama je poželjan jer bi se u njima parovi više uključili u razgovor i suradnju. Važno je povezati zaručnike s nadbiskupijskim Bračnim i obiteljskim savjetovalištem. Predloženo je tiskati materijal za zaručnike i izraditi internetski portal na kojemu bi se nalazile sve potrebne informacije za zaručnike i bračne parove i na kojemu bi oni mogli anonimno uputiti svoje pitanje i dobiti prikladan odgovor u skladu s kršćanskom naukom. Govoreći o temama na predbračnim poukama istaknuto je da ih treba ujednačiti i uskladiti, a prezentacije osuvremeniti te više govoriti o temama poput: odnos prema medijima, ovisnost o internetu, ovisnost o kladenju, neplodnost, upravljanje vremenom i financijama i sl. Zato je potrebno produžiti trajanje zaručničkih tečajeva da se ne bi sve teme zbililo u tri dana i da bi se dalo više prostora zaručnicima. Također je naglašeno da bi više trebalo uključiti i mlade ljude kao predavače na predbračnim poukama koji imaju svježije informacije i znanja. Predloženo je da se oformi mala skupina - „tim" koji će prikupiti sve sugestije i pomoći koordinaciji daljnjeg rada zaručničkih tečajeva.

Nadbiskup je dodao da treba svrnuti pozornost na liturgijski

vid – slavlje sakramenta braka u crkvi, potom na izbor tekstova i simboliku slavlja kako bi sklapanje sakramenta braka uistinu bilo proslava Boga i slavlje ljubavi te svjesni i voljni čin a ne puki ritual. Nadbiskup je zahvalio svim sudionicima na dosadašnjem radu u predbračnim poukama i na iznijetim iskustvima, svjedočanstvima, znanjima i sugestijama, naglasivši da je pastoral obitelji zajednička zadaća svih nas jer na obitelji počinje i završava naš pastoral. Susret je završio euharistijskim slavljem i zajedničkim objedom.

Sućut predsjednika Hrvatskog sabora u povodu smrti mons. dr. Tomislava Ivančića

Zagreb, 18.2.2017. (IKA) - Predsjednik Hrvatskog sabora Božo Petrov uputio je obitelji Ivančić i zagrebačkom kardinalu Josipu Bozaniću pismo sućuti povodom smrti mons. dr. Tomislava Ivančića. Izražavajući tugu „zbog odlaska našega cijenjenog teologa, katoličkog intelektualca i svećenika", Petrov je istaknuo: „Njegovo djelovanje u hrvatskom društvu kroz Zajednicu Molitva i Riječ i Centar za duhovnu pomoć učinili su ga našim duhovnim ocem, a vrijednost njegova intelektualnog doprinosa suvremenoj katoličkoj misli nadaleko je prepoznata. O tome najbolje svjedoči njegovo članstvo u Međunarodnoj teološkoj komisiji u koju ga je 2004. godine imenovao sv. papa Ivan Pavao II. U ime zastupnica i zastupnika u Hrvatskom saboru i u moje osobno ime, primite izraze iskrene sućuti."

Koncert „Progledaj srcem" u zagrebačkoj Ciboni

Uglazbljena molitva i zahvala Bogu u aranžmanima poznatih uspješnica suvremene duhovne glazbe okupila šest tisuća posjetitelja

Zagreb, 18.2.2017. (IKA) - Kako izgleda kad se pogled srca pretvara u pjesmu, ali ne bilo kakvu, nego molitvenu i slavljeničku, pokazalo je šest tisuća posjetitelja u košarkaškoj dvorani Dražena Petrovića u Zagrebu u subotu 18. veljače. Treću godinu zaredom, trostruko veća publika (u odnosu na prvi koncert 2014. g.), odgovorila je na poziv i poticaj organizatora Laudato televizije (LTV), sudjelujući u gotovo trosatnom koncertu „Progledaj srcem". Uglazbljena molitva i zahvala Bogu u aranžmanima poznatih uspješnica suvremene duhovne glazbe okupila je 10 izvođača, sveukupno 120 pjevača.

Svjetlo je najprije zapalio October Light s pjesmama 'Naš Bog je velik' i 'Mnogo više', a 'Moj Isus' i 'Happy Day' poruke su grupe The Messengers. Glazbenu molitvu nastavio je Zvonimir Kalić pjesmama 'Ti cijeno neprocjenjiva' i 'Otvori oči mog srca'. S. Dijana Lončarek, najpoznatija hrvatska katolička reperica, darovala je prisutne izvedbama 'Kako da te ne volim' i Beatbox verzijom mix pjesama: 'On među nas je došao', 'Odlučio sam slijediti Krista' i 'On je vladar', koju je izvela s bogoslovom Matijom Sliškovićem. Kantautor fra Marin Karačić izveo je skladbe 'Pustinja' i 'Promijeni me'.

Posjetiteljima iz svih dijelova Lijepe Naše pridružili su se i pridošli iz BiH, kao i skupine Hrvata iz Austrije i Münchena. U stanci o. Ike Mandurić, duhovnik Molitvene zajednice Srce Isusovo iz Zagreba, govorio je o preminulom prof. Tomislavu Ivančiću koji mu je, kako kaže, otkrio Boga. Nagovor je zaključio molitvom.

Notnu zahvalu i molitvu Bogu nastavili su svjedočiti Nadbiskupijski zbor mladih s 'Jedina' i 'U onaj dan'. Gost iznenađenja bio je fra Ivan Matić, voditelj emisije 'Novo srce' LTV-a, prepoznatljiv po svojim izvedbama pjesama 'Učitelju gdje stanuješ' i 'Samo tvoja ljubav Bože'. Večer je

dotadno kulminirala nastupima sastava Božja pobjeda koji su izveli 'O, Gospode, tako trebam Te' i 'Snagom Tvog imena'; Emanuel je značenje svoga 'Bog s nama' potvrdio i izvedbama 'Spasenja moć', 'Divan si', 'Srce predajem Ti' i 'Zagledan u tebe', a Zbor Mihovil priredio je završnicu s pjesmama 'Princ mira' i 'Silan Bog'. Zaključna zajednička izvedba pjesmama 'Kriste u Tvoje ime' i 'Mi želimo uzdići Isusa' bila je odgovor na očekivanu želju publike da još malo druguje s izvođačima, koje je pratio orkestar pod ravnanjem Gorana Kovačića.

Marin Periš i s. Dijana Lončarek, voditelji tijekom koncerta, kao Dalmatinac i Zagorka svojom su animacijom htjeli potaknuti na potrebu povezivanja hrvatskog naroda, međusobno razumijevanje i stvaranje zajedništva. Potaknuli su mlade na odvažnost u ostvarenju životnog zvanja i poziva: kao bračni supružnici ili Bogu posvećene osobe. 'Ako želiš ostvariti san, dođi u samostan' šansonijerski je pozvala s. Dijana, a Periš je podržao rep pjesmom kakvi su sve ljudi u samostanu, dar Crkvi i svijetu.

Koncert je održan kao podrška djelovanju LTV-a, uz poticaj prisutnima da se učlane u Klub prijatelja LTV-a. „Koliko ste kava popili danas? Nama treba samo jedna mjesečno od svakoga od vas“, u svom je stilu pozvao Periš na širenje podrške Laudato televiziji kao specijaliziranom vjerskom kanalu koji se, uz gledanje putem kablskih platformi, u zagrebačkom i karlovačkom području može gledati i zemaljskim putem. I 'Progledaj srcem' je dodatni impuls koji pomaže želju Laudato televizije da se zadobivanjem zemaljske koncesije njen program emitira postupno u preostalim digitalnim regijama Hrvatske, u svakom domu Lijepe naše. Djelovanje LTV-a pomogla je na koncertu i mogućnost kupnje majice s natpisom LTV-a i CD-a 'Progledaj srcem - Volume 1'.

U publici svih generacija, uz dominantnu prisutnost angažirane hrvatske katoličke mladeži, bili su i brojni svećenici, redovnici i redovnice. Kao znak ohrabrujuće podrške, osobito je pozdravljena prisutnost nadbiskupa Alessandra D'Errica, apostolskog nuncija u RH i velikog podupiratelja LTV-a; fra Jure Šarčevića, predsjednika Hrvatske konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica; te mons. Antuna Sentea, rektora Nacionalnog svetišta sv. Josipa u Karlovcu koji je i voditelj emisije 'Prozor sv. Josipa' LTV-a. Na osobit način pozdravljena je i mr. Ksenija Abramović, direktorica LTV-a, zahvaljujući čijem entuzijazmu i inicijativi LTV i djeluje.

Sućut premijera Plenkovića u povodu smrti mons. dr.

Tomislava Ivančića

Zagreb, 18.2.2017. (IKA) - Predsjednik Vlade RH Andrej Plenković uputio je sućut zagrebačkom nadbiskupu kardinalu Josipu Bozaniću u povodu smrti mons. dr. Tomislava Ivančića. "S tugom sam primio vijest o smrti mons. dr. Tomislava Ivančića, istaknutog svećenika Zagrebačke nadbiskupije. Njegov teološki i filozofski rad odlikovan je najvišim hrvatskim priznanjem za znanost – redom Danice hrvatske, s likom Ruđera Boškovića, a posebno će ostati upamćen kroz rad Zajednice Molitva i Riječ te Centra za duhovnu pomoć čiji je utemeljitelj. Molim Vas da u ime Vlade i moje osobno primite izraze iskrene sućuti", istaknuo je premijer, objavljeno je na mrežnim stranicama Vlade RH.

Stručni skup vjeroučitelja Požeške biskupije

O radu s djecom s teškoćama u nastavi katoličkog vjeronauka

Požega, 18.2.2017. (IKA) - U Dvorani sv. Terezije Avilske u Požegi održan je 18. veljače stručni skup vjeroučitelja u osnovnim i srednjim školama na području Požeške biskupije. Skup, kojemu je nazočio i požeški biskup Antun Škvorčević, organizirala je Agencija za odgoj i obrazovanje u suradnji s Katehetskim uredom Požeške biskupije. Tema stručnog skupa bila je "Rad s djecom s teškoćama u nastavi katoličkog vjeronauka".

Susret je počeo molitvom koju je pripremila vjeroučiteljica Ksenija Tomašek, a predvodile su je vjeroučiteljice Tihana Petković i Ivana Turuk. U molitvi su se vjeroučitelji spomenuli i preminuloga profesora Tomislava Ivančića. Potom je predstojnik Katehetskog ureda Požeške biskupije Robert Mokri pozdravio biskupa Škvorčevića, višu savjetnicu Ankicu Mlinarić i sve nazočne vjeroučitelje.

Nadovezujući se na molitvu i pozdravljajući nazočne vjeroučitelje, biskup je izrazio radost što među njima ima onih koji su u vjeroučiteljskoj službi u Požeškoj biskupiji "izdržali" svih dvadeset godina njezinog postojanja, podsjetivši "da smo osnutkom Požeške biskupije, između ostaloga na sebe preuzeli i obvezu naviještanja Isusove radosne vijesti na različitim razinama i na različite načine, od kojih je jedan i vjeronauk u školi". Ustvrdivši da ono što mi kroz vjeronauk u školi obznanjujemo nije nešto naše ljudsko, nego je Božja objava odozgo, biskup je naglasio da "Isus nije neki religijski učitelj, netko tko odozdo nešto pokušava i nastoji, nego da je on sišao odozgo, s neba, utjelovljenjem postao jedan od nas, da bi nam objavio tko je Bog i tko smo mi u njemu". Naviještanje Isusove radosne vijesti, nastavio je biskup, jest "objava" kojoj se vjeruje, a ne "izjava" koja se drugima nameće. Ustvrdio je da bi vjeroučiteljsko nastojanje da djecu samo nauče što je više moguće o Bogu, bilo kratak cilj, jer "Isusova riječ nije učenje, nego navještaj"; ona je proglas istine "da nas je Isus iz bolesnog stanja poveo u stanje zdravlja", i to u imperativima: "Idite, ozdravi, počuj!" Stoga ih je pozvao da si kao cilj svoga vjeroučiteljskog djelovanja postave uvođenje djece u život po vjeri. Rekao je da ostvarenju toga cilja služe upravo ovakvi susreti te je izrazio svoju radost što se vjeroučitelji na njima stručno usavršavaju kako bi potpunije bili uz Krista i druge uvodili u život.

Podsjetio ih je na činjenicu da je proslava 20. obljetnice Požeške biskupije povezana s Trećim biskupijskim euharistijskim kongresom, i da je to razlog što su ovogodišnju korizmu nazvali "kongresna korizma". Ponovio je kako se slavljem Euharistijskog kongresa žele podsjetiti "da smo mi zajedništvo koje okuplja živi, uskrslu Isus Krist, pobjednik nad smrću", i da to zajedništvo mjesne Crkve koje se neprestano očituje i ostvaruje u presvetoj Euharistiji, žele očitovati na biskupijskoj euharistijskoj postaji, 24. rujna u Požegi. Pozvao je vjeroučitelje da se aktivno uključe u programe pripreve, da budu od pomoći u izvođenju korizmenih kateheza u župi, a osobito da sudjeluju u spomenutom događaju u rujnu. Također ih je potaknuo da ne ostanu samo na razini stručnosti, jer stručnost sama po sebi ne vodi u dubine Kristove, prema kojima oni maraju težiti. Poželio im je uspješan rad na stručnom skupu te im zahvalio za sve ono što nastoje činiti u svom vjeroučiteljskom poslanju.

Pozdravnu riječ sudionicima stručnog skupa uputila je i viša savjetnica za vjeronauk Ankica Mlinarić, koja je naglasila važnost i potrebu obrađivanja ove teme te ukratko predstavila predavačicu i voditeljicu radionica. Predavanje "Izazovi i mogućnosti rada s učenicima s teškoćama u

razvoju" održala je Dejana Varnica, mr. spec. školske i predškolske pedagogije. Započela je upitom o učestalosti rada s djecom s teškoćama u razvoju, naglasivši pritom potrebu prepoznavanja i razlikovanja specifičnosti takve djece. Spomenula je da učenici s posebnim potrebama imaju pravo na obrazovanje koje će poštovati njihovo dostojanstvo, poticati njihove najbolje sposobnosti, samostalnost i uključivanje u zajednicu, a time i u društvo. Navela je različite oblike oštećenja, teškoće u učenju, poremećaje u ponašanju i intelektualne teškoće koje je potrebno uočiti i dokumentirati kako bi se moglo odgovorno i prikladno postupiti u odgojno-obrazovnoj integraciji učenika u zajednicu i društvo. Bilo da se radi o redovnim programima s individualiziranim pristupom ili o prilagođenim programima, svakom je djetetu potrebno pristupiti na individualiziran način i vrednovati njegovo napredovanje u odnosu na njega samoga i na početnu situaciju koja je zatečena. Poželjne osobine nastavnika u takvom procesu su, na prvom mjestu, strpljenje, a onda fleksibilnost, ljubav, ljubaznost i stručnost.

Nakon predavanja uslijedile su dvije radionice pod nazivom "Metodika rada s učenicima s teškoćama u razvoju u nastavi vjeronauka s posebnim naglaskom na izradu prilagođenog i individualiziranog programa" i "Metodika rada s učenicima s teškoćama u razvoju u nastavi vjeronauka iz perspektive pedagoga i defektologa". Radionice su održale zajedno profesorica pedagogije Kristina Gugić i profesorica defektologije Maša Pešec. Tijekom odvijanja radionice one su na temelju vlastitog dugogodišnjeg iskustva rada s djecom s teškoćama u razvoju odgovarale na pitanja vjeroučitelja, i nastojale pomoći u iznalaženju početnih rješenja za neke konkretne probleme s kojima se susreću vjeroučitelji u svakodnevnom radu.

Stručno-metodička priprema za polaganje stručnog ispita U Splitu održan stručni skup za vjeroučitelje pripravnike i njihove mentore

Split, 18.2.2017. (IKA) - Budući da je sve veći broj vjeroučitelja pripravnika koji obavljaju stručno osposobljavanje u školi bez zasnivanja radnoga odnosa, 18. veljače održan je za vjeroučitelje pripravnike i njihove mentore stručni skup u organizaciji Katehetskog ureda Splitsko-makarske nadbiskupije i Agencije za odgoj i obrazovanje – podružnica Split. U prostorijama Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Splitu, o okvirnoj temi „Stručno-metodička priprema za polaganje stručnog ispita“ razmatralo je dvadesetak vjeroučitelja pripravnika i mentora. Nakon kratke molitve mr. don Josip Periš, predstojnik Katehetskog ureda Splitsko-makarske nadbiskupije, pozdravio je sudionike skupa, a nakon toga održao uvodno predavanje o temi „Duhovno-vjernički i profesionalni identitet vjeroučitelja“. Istaknuo je da je školski vjeronauk samo jedan od oblika katehetskog poslanja Crkve, dakle, bitno crkveni čin, ali ujedno i proces koji izgrađuje Crkvu. Stoga je pozvao vjeroučitelje na ozbiljno i odgovorno obavljanje vjeroučiteljske službe, uključivanje u crkvenu zajednicu te trajno usavršavanje i rast u različitim dimenzijama: općeljudskoj, duhovno-vjerničkoj, teološkoj, didaktičko-metodičkoj i psiho-pedagoškoj. Mr. Periš osobito je naglasio važnost osobe vjeroučitelja kao najvažnijeg čimbenika katehetskog procesa, stavljajući naglasak na njegovu trostruku dimenziju: biti, znati i znati činiti.

Drugo predavanje „Ostvarivanje pripravnčkog staža i polaganje stručnog ispita“ održala je Sabina Marunčić, viša savjetnica za vjeronauk u Agenciji za odgoj i obrazovanje, u kojem je upoznala vjeroučitelje pripravnike i njihove

mentore s pravima i obvezama tijekom stažiranja te sa svim relevantnim informacijama vezanim uz stažiranje i polaganje stručnog ispita. Vjeroučitelje pripravnike i njihove mentore potaknula je na ustrajan i marljiv rad kroz svakodnevno pripremanje za nastavu i prihvaćanje svih obveza koje donosi vjeroučiteljski poziv.

Nakon stanke uslijedile su pedagoške radionice o temi „Planiranje i izvođenje vjeronaučne nastave“, koje su održale Mirjana Vučica, vjeroučiteljica savjetnica u Zdravstvenoj školi u Splitu, i Sabina Marunčić. Vjeroučitelji su u manjim skupinama promišljali o didaktičkim varijablama u planiranju i programiranju te o različitim vidovima praćenja nastavnog sata s obzirom na sadržaju, didaktičko-metodičku i komunikacijsku razinu. Na kraju pedagoške radionice pokušali su osvijestiti koje elemente svog rada trebaju razvijati i koje kompetencije trebaju stjecati i unapređivati.

Biskup Mrzljak slavio misu s bolesnicima u Klenovniku

Klenovnik, 19.2.2017. (IKA) - U prigodi 25. svjetskog dana bolesnika varaždinski biskup Josip Mrzljak pohodio je u nedjelju 19. veljače Službu za plućne bolesti i TBC u Klenovniku Opće bolnice Varaždin te tom prigodom predvodio misno slavlje u bolničkoj kapeli Sv. Antuna Padovanskog u zajedništvu s vlč. Josipom Jagarčecom, bolničkim dušobrižnikom i klenovničkim župnikom.

Nakon ulazne pjesme i pozdravne riječi dušobrižnika Jagarčeca, glavna medicinska sestra Mirjana Geci pozdravila je u ime bolničkog osoblja i bolesnika biskupa Mrzljaka te okupljene vjernike, zahvalivši mu što redovito dolazi prigodom Dana bolesnika u klenovničku bolnicu. Napomenula je kako je biskupov dolazak podrška i ohrabrenje, kako bolesnicima tako i bolničkom osoblju, koje brine o dvjestotinjak bolesnika, a većina od njih su palijativni bolesnici. Potom je u ime Ravnateljstva Opće bolnice Varaždin biskupa i prisutne pozdravila Anica Senjković, pomoćnica v. d. ravnatelja za sestrinstvo.

U prigodnoj homiliji biskup Mrzljak osvrnuo se na evanđeoski ulomak te rekao kako je Božja mudrost često protivna ljudskoj mudrosti. To se posebno odnosi na takozvanu ljudsku mudrost o životu koja nam govori kako čovjek u majčinoj utrobi zapravo i nije čovjek. Slično ljudska mudrost govori i za čovjeka kada je star, nemoćan i bolestan, te kada poneki tvrde da čovjeka zbog nedovoljne kvalitete njegova života i bolesti koju trpi treba ubiti. To je ljudska mudrost, ali pred Bogom to je ludost, istaknuo je biskup dodavši kako zbog toga na Svjetski dan bolesnika promišljamo o životu kao Božjem daru. Biskup se osvrnuo na neke od glavnih tema Poruke pape Franje za 25. Svjetski dan bolesnika te zaključio kako smo svojim djelima kao vjernici pozvani širiti Božju mudrost ovim svijetom.

Na završetku misnog slavlja vlč. Jagarčec, koji vodi pastoralnu skrb za bolesnike, zahvalio je biskupu Mrzljaku na pohodu klenovničkoj bolnici, a članovima crkvenog zbora iz župe Sračinec na predvođenju liturgijskog pjevanja.

Sestra Marija Regina od Presvete Euharistije položila doživotne zavjete

Zagreb, 19.2.2017. (IKA) - Došli smo ovamo u Karmel s posebnim raspoloženjem jer je ovo Stepinčev Karmel. Ovo je dan radosti, stoga radujemo se u Gospodinu, rekao je zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić predvođeni u nedjelju 19. veljače euharistijsko slavlje u Karmelu u Brezovici, tijekom kojeg je s. Marija Regina od Presvete Euharistije (Ankica Popić) položila svečane doživotne zavjete.

Nakon pozdrava i izraza dobrodošlice domaćeg župnika župe Uznesenja BDM vlč. Zvonka Vukovića, kardinal je u uvodu euharistijskog slavlja kazao kako Bog djeluje preko živih ljudi i da je to uvijek novi znak i novo čudo. Na početku homilije osvrnuo se na pročitani evanđeoski ulomak (Mt 5,38-48), postavljajući pitanje nije li Isusov zahtjev da budemo savršeni kao što je savršen Otac naš nebeski pretežak. Bog ljubi ono što je stvorio. Sve nas je stvorio i kakvi god bili, Bog nas ne može ne ljubiti. I to je ta mjera Božja i to je onaj ambiciozan poziv koji nam dolazi od Isusa i na koji nas Isus poziva, istaknuo je kardinal. Poručio je da smo mi kršćani uvijek pozvani moliti za neprijatelje jer nam Isus govori da se zlo zlim ne pobjeđuje, već ga je jedino moguće pobijediti dobrim.

Kazao je da danas prisustvujemo svečanom liturgijskom činu polaganja zavjeta s. Marije Regine od Presvete Euharistije, čiji je put započeo 1969. godine u Derventi. Ona je, nastavio je kardinal, usred zla rata morala otići iz svog kraja i stigla u Njemačku, no za Boga nije bila izgubljena - on je na nju pogledao. To što je ona danas ovdje, i to što mi prisustvujemo ovom svečanom činu je samo znak Božjeg djelovanja i znak slobodnog i velikodušnog odgovora ljudskog bića ove naše sestre, naglasio je kardinal, te nastavio: „Svako je duhovno zvanje na osobit način Božje djelo, jer je samo Bog u stanju pozvati čovjeka na taj put. Čovjek sam od sebe to ne može.”

Napomenuo je da je samo ljubav kojoj je izvor Bog, koju Bog pokreće u ljudskom srcu kao odgovor na Božji izazov, kadra učiniti da netko dođe u jedan samostan i da se, takoreći, zatvori kako bi mogao biti bliže Bogu. Ove sestre su se povukle da bi bile bliže Bogu i da bi činile ono što smo čuli u Evanđelju, da bi ljubile i molile – rekao je kardinal, dodajući kako one nisu daleke, nego su veoma blizu nama te da zato vjernici rado dolaze ovamo da se preporuče u njihove molitve, zamole za savjet, da mole zajedno s njima jer je to misterij ljudskog života. U svjetlu današnjeg Evanđelja, nastavio je, postoji izazov i napast i u samostanu i u svijetu. Napast o kojoj gleda samostana rado govori i papa Franjo, a to je jedan svjetovni duh koji se želi uvući među ljude koji su izabrali duhovni stalež.

Svjetovni duh koji pokušava odmjeravati rad i nastojanja nekim svjetovnim kriterijima, duh koji ide u takmičenje s metodom ovoga svijeta. Nije to, drage sestre, naš put. Nije to ni put Crkve – istaknuo je kardinal. S druge strane, upozorio je na izazov koji dolazi izvana, i to od onih koji se zlonamjerno, farizejski obraćaju kršćanima, pa tako i duhovnim osobama, i žele tražiti od nas ono što oni ne cijene i s čime se oni izruguju. Takvima kažemo: Poštujte vi u prvom redu zakone društva, zakone poštenja i pravičnosti, a drugo prepustite nama, napomenuo je zagrebački nadbiskup. Zaključujući homiliju, čestitao je s. Mariji Regini od Presvete Euharistije na njezinoj odluci, te joj zaželio da u toj odluci ustraje do kraja.

Nakon homilije, s. Marija Regina od Presvete Euharistije izrazila je svoje nakane posvećenja Bogu i nastojanja oko savršene ljubavi prema Pravilu u Ustanovama Reda. Uslijedilo je pjevanje litanija obreda redovničkog

zavjetovanja, sam čin zavjetovanja, blagoslov i posvećenje novozavjetovaničice, predaja koprene i naposljetku pridruživanje redu.

U koncelebraciji euharistijskog slavlja, uz domaćeg župnika bili su provincijal Hrvatske karmelske provincije o. Srećko Rimac, fra Ante Tomas, župnik župe sv. Antuna Padovanskog i BDM Kraljice mučenika u Lasinju vlč. Stjepan Bradica, rektor Međubiskupijskog sjemeništa u Zagrebu preč. Matija Pavlaković, pročelnik Tiskovnog ureda Zagrebačke nadbiskupije vlč. Borna Puškarić, vlč. Krunoslav Novak, vlč. Martin Krizmanić, župni vikar u župi Navještenja BDM u Zagrebu, o. Jakov Kuharić i vlč. Ivan Lukić, nadbiskupov tajnik, izvijestio je Tiskovni ured Zagrebačke nadbiskupije.

Đakovo: Sažalnica povodom smrti mons. dr. Tomislava Ivančića

Đakovo, 19.2.2017. (IKA/TU) - Đakovačko-osječki nadbiskup Đuro Hranić i umirovljeni nadbiskup Marin Srakić uputili su zagrebačkom nadbiskupu kardinalu Josipu Bozaniću sažalnicu u prigodi smrti mons. dr. Tomislava Ivančića, koji je 17. veljače preminuo u Zagrebu, u 79. godini života i 51. godini svećeništva.

U sažalnici đakovačko-osječki nadbiskupi ističu: „Vijest o njegovoj smrti duboko je dirnula vjernike i crkvene zajednice u Zagrebačkoj nadbiskupiji, čijem je prezbitariju pripadao, ali i brojne vjernike diljem Hrvatske i svijeta, do kojih je dopirala prodorna riječ evanđeoskoga navještaja i gorljivo svjedočanstvo vjere preminuloga svećenika Tomislava. I naša Đakovačko-osječka nadbiskupija u mnogo je prilika osjetila poticajnu snagu za obnovu kršćanskoga duha upravo po inicijativama i zauzimanju mons. Ivančića. Tko bi nabrojio sva liturgijska slavlja, izlaganja i razmatranja, neposredne susrete, pisanu riječ, radijske i televizijske emisije kojima je on, promišljajući prije svega iskustvo vjere u našem današnjem vremenu, uspijevao ponovno zapaliti iskru vjere i poduprijeti je snagom molitve i zajedništvom Crkve!

Na poseban način doživjeli vrijedne plodove djelovanja zajednice „Molitva i Riječ“, čiji su članovi – vjernici laici, upravo pod duhovnim vodstvom mons. Ivančića, postali prepoznatljivi nositelji brojnih pastoralnih inicijativa u danas sve zahtjevnijem apostolatu nove evangelizacije, kao i na sasvim osobitome području inicijative i djelovanja Centra za duhovnu pomoć - hagioterapija.

U ime svećenika, redovnika, redovnica i svih vjernika Đakovačko-osječke nadbiskupije primite izraze naše sućuti i zajedništva molitve, u kojoj preminuloga svećenika Tomislava preporučujemo vječnom blaženstvu slavne, nebeske Crkve.”

Izraze sućuti nadbiskupi su uputili i požeškom biskupu Antunu Škvorčeviću, nećaku preminuloga mons. Ivančića: „Uz vjerničko i svećeničko zajedništvo uza nj Vas je povezivala i bliska rodbinska veza i zavičajno zajedništvo rodnoga Davora. S Vama dijelimo zahvalnost za zauzeti i tako plodan život i svjedočanstvo pokojnoga mons. Ivančića“, stoji među ostalim u sažalnici biskupu Škvorčeviću.

Proslavljena 50. obljetnica osnutka župe sv. Nikole u Vinkovcima

Vinkovci, 19.2.2017. (IKA) - U župnoj crkvi Sv. Nikole, biskupa, u Vinkovcima u nedjelju 19. veljače svečanim misnim slavljem obilježen je jubilej 50 godina od osnutka župe. Misno slavlje predslavio je đakovačko-osječki nadbiskup i metropolit Đuro Hranić u koncelebraciji tajnika Darija Hrge, preč. Stjepana Krekmana, dekana Vinkovačkoga dekanata i župnika župe Rođenja sv. Ivana Krstitelja u Ivankovu, pučkoga misionara o. Marijana Krištofića, voditelja duhovne obnove, vlč. Vladimira Mudroga i domaćega župnika Stjepana Podboja. Sudjelovao je veliki broj vjernika, dr. Mladen Karlič, gradonačelnik Grada Vinkovaca i saborski zastupnik, i Božo Galić, župan Vukovarsko-srijemske županije. Na početku misnog slavlja riječi pozdrava i dobrodošlice uputio je vlč. Podboj. „Ovim misnim slavljem Bogu zahvaljujemo za 50 godina života ove župe. U svoje molitve uključujemo sve koji su molili, radili, pomagali sebe ulagali da bi župa napredovala. Osobito molimo za one koji su preselili u vječnost, našega prvog župnika Ivana Bubala, ujedno molimo za vas koji nastavljate živjeti riječi Evanđelja koje smo od starijih primili. Neka Bog providi a dobre se duše otvore djelovanju njegova Duha te novi naraštaji snažnijom vjerom i brojniji proslave iduće jubileje“, rekao je domaći župnik. Riječi pozdrava i čestitke u povodu zlatnoga jubileja uputio je nadbiskup Hranić i podsjetio na dan osnutka župe 1. siječnja 1967. godine dekretom pokojnog biskupa Stjepana Bäuerleina. „Kroz gotovo 40 godina župna se zajednica okupljala i rasla u adaptiranoj obiteljskoj kući a na današnji dan prije 11 godina, 19. veljače 2016. godine, svečano je bila posvećena ova vaša župna crkva. Župa sv. Nikole, biskupa, u Vinkovcima osnovana je 1. siječnja 1967. godine diobom od, do tada jedine župe u Vinkovcima 'Velike crkve', rekao je nadbiskup. „Iz svih krajeva Hrvatske, Bosne i Hercegovine mnogi su, teška srca, došli u Vinkovce ne bi li sebi i svojim osigurali bolji život nego što je bio u rodnom kraju. Tada su mnoga vinkovačka poduzeća trebala vrijedne i marljive ruke poštenoga hrvatskoga puka. Nije bilo kuće u ovoj župi da tko nije radio na željeznici. Zbog rada 'na točkovima' i stalnog putovanja, odlučeno je da ova župa bude posvećena sv. Nikoli, biskupu, zaštitniku putnika, kako na moru tako i na kopnu“, rekao je vlč. Podboj. Prvi upravitelj novoosnovane župe bio je vlč. Josip Pavlović, tada župnik župe sv. Ivana Nepomuka. Nedjeljom i blagdanima dolazili su u novoosnovanu župu slaviti misna slavlja mladomisnici koji su u Đakovu završavali bogosloviju. Dekretom Biskupskog ordinarijata broj 462/1969. nova je župa dobila svog upravitelja u osobi Ivana Bubala. On je primio službu 15. veljače 1969. godine, a premješten je s kapelanske službe iz Valpova. Službu župnika obnašao je do 1. srpnja 1997. godine. Kroz 30 godina kao župna crkva služila je preuređena i dograđivana obiteljska kuća u ulici Augusta Cesarca 15. „Godine 1978. između Cerića i Vinkovaca nicalo je novo naselje. Gradilo se 'na divlje', bez građevinske dozvole. Naseljavali su se ljudi uglavnom iz Bosanske Posavine. Ovo su naselje nazvali 'Mala Bosna', kako piše u Spomenici župe. Osamdesetih godina naselje buja. Ukazala se potreba za gradnjom sakralnog objekta. Tako je u Gortanovu naselju na zemljištu koje je darovao Josip Mikulić, uz mnoge poteškoće sagrađena crkva Sv. Josipa. Godine 1984. je blagoslovljena. U kolovozu 2010. godine Gortanovo je naselje odijeljeno od ove župe i pripojeno novoosnovanoj župi Bl. Alojzija Stepinca. Neposredno prije obrambenoga Domovinskoga rata ukazala se prilika i kupljeno je zemljište za gradnju nove župne crkve. Prostor na staroj lokaciji već dugo godina nije bio

dostatan za potrebe župnog pastoralata. „S ekipom stručnih ljudi župnik Ivan je napravio projekte za gradnju nove crkve, pastoralnog centra, dvorane i crkvenog tornja. Kao bivši vinkovački kapelan prihvatio sam izazov, gradnju crkve. Uz svesrdnu pomoć biskupije, županije, grada, mnogih poduzetnika a nadalasve vjernika ove župe sagradili smo ovu crkvu, koja je, osobito danas, lijepa, ne zbog svoga izgleda nego zbog vas koji u ovom posvećenom prostoru slavite Boga“, rekao je domaći župnik Podboj. Gradnja ove crkve započeta je 31. ožujka 1998. godine. Uz svečanu službu blagoslova temeljni je kamen blagoslovio nadbiskup Marin Srakić 15. travnja 1998. godine. Gradnja je dovršena 15. prosinca 2004. godine, kada je slavljena prva misa u novoj crkvi. Crkva je modernog stila, duga 35 a široka 18,60 metara. Obred posvete crkve predslavio je tada pomoćni biskup Đuro Hranić 19. veljače 2006. godine. Župa danas ima oko 4350 vjernika. Nekada su ljudi ovamo dolazi tražeći posao a nažalost, danas i iz ove župe mlade obitelji i mladi ljudi odlaze u europske zemlje. Najveća vrijednost ove župe su zdrave obitelji koje njeguju obiteljske vrijednosti i zajedno u kući mole a nedjeljom i blagdanima slave Gospodina. Domaćem župniku, zaslužnom župljaninu Luki Šibaliću i crkvenom zboru župe nadbiskup je u znak zahvale za predani rad i zalaganje uručio prigodne medaljone. Svi su se sudionici poslije misnog slavlja počastili delicijama što su ih pripremile vrijedne ruke župljana. Uzvanici su slavlje nastavili svečanim ručkom u hotelu „Admiral“. Dvoranom su se razlijevali zvuci tamburaškog sastava „Garavi“ uz koje su uzvanici zaigrali slavonsko kolo.

Središnjoj proslavi koja je uz misno slavlje imala i godišnje euharistijsko klanjanje, prethodila je trodnevna duhovna obnova "Ako Gospodin kuće ne gradi, uzalud se muče graditelji!" koju je predvodio o. Marijan Krištofić. Sadržavala je misu i propovijed, euharistijsko klanjanje, susret za bračne parove, roditelje krizmanika i prvopričesnika, posvetu Srcu Isusovu i Marijinu i susret za mlade.

Misa zadušnica i pogreb mons. Tomislava Ivančića

Ovo sprovedno bogoslužje spomen je muke, smrti i uskrsnuća Kristova i nada našeg uskrsnuća. Za tu je nadu pokojni mons. Ivančić živio, u toj je nadi trpio, s tom se nadom otisnuo na drugu obalu života da u vječnosti živi s Bogom, rekao je kardinal Bozanić

Zagreb, 20.2.2017. (IKA) – Misu zadušnicu za kanonika Prvostolnog kaptola zagrebačkog prof. dr. Tomislava Ivančića predvodio je 20. veljače u crkvi Krista Kralja na zagrebačkom groblju Mirogoj zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić. U koncelebraciji bili su biskupi banjolučki Franjo Komarica, požeški Antun Škvorčević, sisački Vlado Košić, bjelovarsko-križevački Vjekoslav Huzjak, vojni Jure Bogdan, zagrebački pomoćni Ivan Šaško, umirovljeni biskupi krčki Valter Župan i vojni Juraj Jezerinac, te više od 130 svećenika, među kojima brojni profesori Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Uz rodbinu i prijatelje zadušnici i pogrebu nazočilo je veliko mnoštvo vjernika, među kojima je bilo mnogo Ivančićevih studenata, te članova Zajednice Molitva i Riječ.

Na početku homilije kardinal Bozanić rekao je: „Smrt i sprovod trenuci su posebnog susreta s osobom koju pratimo na vječni počinak. Pokojnik nam odjednom zasja u nekom neobičnom svjetlu, obasjan onom zbiljom u koju se po smrti zaputio. Smrt, doduše, na ovozemni tijek pokojnikova života stavlja zasun, oduzimajući mu riječ, ali vjera prodire iza te zavjese obasjavajući ga novim svjetlom. Vjera, naime, daje riječ nama da svoga dosadašnjeg suputnika vidimo i

vrednujemo drugačije i cjelovitije. S vjerom se sada okrećemo Uskrsnome, kojemu je pokojni svećenik Tomislav posvetio sav svoj život. Iako je patnja posljednjih mjeseci i dana, zbog uznapredovale bolesti, bila stvarnost u kojoj je naš subrat ispijao posljednje kapi života, njegova je misao bila usmjerena na susret sa živim Bogom, koji ga je, vjerujemo, već primio u svoj zagrljaj". Biti s Isusom i gledati njegovu slavu, to je svrha svakog kršćanskog života, a posebno svećeničkog. To je život u koji je već ušao naš pokojni subrat svećenik Tomislav. To je nada koja ispunja sve nas ovdje sabrane. Ovo sprovodno bogoslužje spomen je muke, smrti i uskrsnuća Kristova i nada našeg uskrsnuća. Za tu je nadu pokojni mons. Ivančić živio, u toj je nadi trpio, s tom se nadom otisnuo na drugu obalu života da u vječnosti živi s Bogom, rekao je kardinal.

Kratko je podsjetio na životni put mons. Ivančića, te je naglasio kako se pokojnik spremno, od samog početka, uključio i u pripremu Druge sinode Zagrebačke nadbiskupije. Posebno je zauzeto radio u razdoblju od 2012. do 2015. godine na izradi Radnog dokumenta Sinode. Dao je značajan doprinos onom dijelu koji govori o novoj evangelizaciji. Posebnim je pak pismom očitovao svoju žalost što zbog zdravstvenih razloga nije mogao, kao član Sinode, sudjelovati na otvaranju i prvom sinodskom zasjedanju u prosincu prošle godine.

Zahvaljujem Bogu za dar mons. Ivančića i za službe koje je obnašao u Crkvi te za svjedočanstvo kršćanskog života što nam ga je ostavio. Njegovo srce bilo je osjetljivo za čovjeka. Suosjećao je s onima koji su ranjeni grijehom gubili smisao i za Boga i za bližnje. Pozivao je i poticao na pomirenje s Bogom, naglašavajući važnost Božjeg milosrđa koje nema granica. Proforskim, stručnim i prevodilačkim radom ostavio snažan trag na teološko-znanstvenom području u Hrvatskoj i šire. Unatoč ovozemaljskim uspjesima, odlikovanjima, nagradama i priznanjima, sačuvao je svećeničku jednostavnost. Silno je ljubio svoju domovinu Hrvatsku, a umro je u vjeri da uz zemaljsku imamo i nebesku – vječnu domovinu, rekao je kardinal Bozanić na kraju homilije.

U ime Zajednice Molitva i Riječ oprostajnu riječ izrekao je Ivica Lulić. Zahvalni smo za dar Vašeg života i svećeništva. Sve ste dali za nas: svoje vrijeme, talente, zvanje. Kuća u kojoj ste živjeli bila je naša kuća. Tolika bdjenja, Vaši postovi, razgovori, molitve, vjeronauci. Davali ste velikodušno, pomagali dok smo ulazili u život. U nama su zapamćeni toliki razgovori do duboko u noć, pripremali ste nas za životne odluke kao što su naši brakovi, zvanja. Radovali ste se našim uspjesima, poticali da možemo postati ono što nosimo u svojim čežnjama. Uz Vas je svatko od nas postajao važan i vrijedan. Sve što ste primili od Isusa, čitavo blago Crkve, polog vjere, sveti red znali ste reći: sve je to za vas, rekao je Lulić. Od Vas smo učili da ne branimo ono grešno u sebi, nego da se odlučujemo za dobro. Zahvalni smo Vam da ste kao nitko u Crkvi našega vremena oblikovali nas laike, i preporučali snagom odozgo, naglasio je, te podsjetio kako se mons. Ivančić nije bojao niti jednoga kruga ljudi. Dolazio je liječnicima, profesorima, poslovnim ljudima, studentima, bračnim parovima, prognanima i ranjenima, braniteljima. Zaključio je: „Najbolji način da Vam se zahvalimo je to da iz istog izvora pijemo, tj. primamo ljubav i nosimo je čovjeku, ljudima, svojoj braći".

Oprostajnu riječ u ime KBF-a Sveučilišta u Zagrebu, njegovih studenata i djelatnika uputio je v.d. dekana prof. dr. Tonči Matulić. Prof. Ivančić je bio dijete svojih roditelja, bio je Božje dijete, ali je bio i dijete KBF-a na kojem je svojim radom i djelovanjem stasao u znanstvenog i nastavnog velikana, rekao je Matulić, te podsjetio kako je Ivančić na toj

visokoj znanstvenoj ustanovi započeo teološki studij. Na KBF-u je 1975. habilitirao. Umirovljen je 1. listopada 2009. Na KBF-u je djelovao ukupno 38 godina kao zaposlenik, a 46 godina ukupno od kojih je 33 godine bio pročelnik Katedre fundamentalne teologije. Nakon što mu je Senat Sveučilišta na prijedlog KBF-a podijelio 2010. počasno zvanje, prof. emeritus, nastavio je djelovati na katedri i poslijediplomskom studiju KBF-a. Također je obnašao službu dekana KBF-a, a 2001. prihvatio je kandidaturu za rektora Sveučilišta u Zagrebu, i bio je zakonito izabran, ali je podnio neočekivano ostavku prije preuzimanja službe zbog neviđene i nečuvane hajke protiv njega i njegova izbora od strane mentalnih eksponenata propalog komunističkog režima u akademskoj zajednici, rekao je Matulić. Svojim predanim nastavnim radom zadužio je generacije i generacije studenata KBF-a. Svojim znanstveno-teološkim radom obogatio je hrvatsku i europsku teologiju, a na poseban način svojim originalnim doprinosom nastanku i razvoju hagioterapije, kao teološke discipline i terapijske duhovne metode u čemu je bio međunarodno poznat i priznat, rekao je Matulić, te podsjetio kako je prof. Ivančić bio član Međunarodne teološke komisije u dva uzastopna mandata, kao i član Vijeća HBK za nauk vjere kao i drugih crkvenih tijela. Trebat će mnogo vremena i marljivih glava da se objektivno vrednuju i na vidjelo iznesu svestrani nastavnici, znanstvenici i stručnici, pastoralni doprinosi dragog nam prof. Ivančića, rekao je Matulić.

U ime Prvostolnog kaptola zagrebačkog od pokojnika se oprostio rektor zagrebačke katedrale Josip Kuhtić. Podsjetio je kako je pokojnik postao kanonik godine 1983. u dobi od 45 godina. „Službu u katedrali obavljao je vjerno i radosno usprkos brojnim obvezama na KBF-u, putovanjima radi sudjelovanja i održavanja znanstvenih predavanja na kongresima i simpozijima. Svaka njegova misa u katedrali, pa i običnim danom bila je praćena posebnom njegovom uvodnom riječi kojima je vjernike želio potaknuti da uđu u misu, a iz nje izađu promijenjeni. Propovijed mu je uvijek bila prilika za evangelizaciju. Mnoge sate provedene u ispovjedaonici tijekom došašća i korizme koristio je kao priliku da ljudima približi bezuvjetnu Božju ljubav koja prašta i poziva nas na život u svjetlu prisutnog, živog i milosrdnog Boga".

Sprovodne obrede predvodio je biskup Škvorčević, koji je na kraju u ime rodbine izrekao zahvalu okupljenome mnoštvu za svjedočenje blizine prema pokojniku. Naglasio je kako ta blizina sada postaje drukčija nego li je bila ovdje dok je djelatno bio među nama. „Ta blizina je sada duhovno kvalitetnija, povezana u molitvi. Ostaje zajedništvo koje se ostvaruje po vjeri u našim srcima, po našoj molitvi". Biskup Škvorčević pokojniku je zahvalio i u ime Požeške biskupije kojoj je mons. Ivančić na različite načine s ljubavi služio.

Sjednica Zbora savjetnika i dekana Gospičko-senjske biskupije

Gospić, 20.2.2017. (IKA) - Pod predsjedanjem gospičko-senjskog biskupa Zdenka Križića 20. veljače održana je sjednica Zbora savjetnika i dekana Gospičko-senjske biskupije. Članovi Zbora s biskupom su promišljali o aktualnim temama biskupije kao i konkretnim planovima koje treba ostvariti. U drugom dijelu sastanka nazočili su dekani iz šest dekanata, koji su biskupa izvijestili o protekloj pastoralnoj godini, ostvarenim planovima i stanju na župama i među klerom. Zaključeno je da će ove godine korizmena hodočašća biskupije biti u gospičku katedralu. Bilo je riječi i o biskupijskom hodočašću u Ludbreg i Fatimu, u povodu 100. obljetnice Gospićkih ukazanja.

Predstavljena monografija „Vjera kao pjesma“

Monografija don Antona Šuljića u povodu 45 godina djelovanja Collegiuma pro musica sacra

Zagreb, 20.2.2017. (IKA) – Prijatelji ansambla Collegium pro musica sacra i drugi poklonici crkvene glazbe okupili su se u ponedjeljak 20. veljače u dvorani „Vijenac“ Nadbiskupijskoga pastoralnog instituta u Zagrebu na predstavljanju monumentalne monografije don Antona Šuljića „Vjera kao pjesma“. Monografiju su zajedno objavili ansambl i Kršćanska sadašnjost o 45 godini djelovanja Collegiuma. Predstavljaju su nazočili i krčki biskup Ivica Petanjak, zagrebački pomoćni biskup Ivan Šaško, vrhovna poglavarica Družbe Naše Gospe s. Martina Koprivnjak, kao i poseban gost prof. emeritus Ivan Golub, iz čije je misli u okviru jednog predavanja na simpoziju o 25. obljetnici Collegiuma izdvojen i sam naslov monografije.

Biskup Šaško prenio je čestitke zagrebačkog nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića. Ukazao je na znakovitost održavanja predstavljanja u dvorani u kojoj se odvijaju zasjedanja Druge sinode Zagrebačke nadbiskupije, koja će upravo ovoga tjedna na rasporedu imati raspravu o liturgijskim slavljinama. Ova je knjiga prilog pristupanju našoj crkvenoj i nacionalnoj povijesti s gledišta događanja u glazbenoj kulturi. Mada je taj dio u knjizi opsegom najmanji, posebno je zanimljivo vrijeme od osnutka Collegiuma do hrvatske državne samostalnosti. U tome se razdoblju zrcale događaji koji i danas pobuđuju divljenje, pitanja novih naraštaja i pitanja novim naraštajima, jer svako područje hrvatske kulture vapi za iznošenjem istine iz doba i o dobu komunističkoga totalitarizma. Collegium svojim nastajanjem, žarom i prisutnošću odražava razdoblje koje je gotovo podudarno s gibanjima liturgijske i sveopće obnove Crkve u skladu sa smjericama Drugoga vatikanskog koncila. To je vidljivo od uporabe pojmova, preko razvoja terminologije vezane uz crkvenu i liturgijsku glazbu, pa do sadržajnih okosnica naravi glazbe kao liturgijskoga čina, rekao je biskup Šaško. U osvrtu na sam naslov knjige, naglasio je: „Donositi Radosnu vijest, donositi utjelovljenu Božju prisutnost. To postaje razlogom raspjevanosti. Naslov knjige 'Vjera kao pjesma' zato rado čitam koristeći glagolske oblike: Vjerovanje koje pjeva ili: Vjerujem, stoga pjevam; ili pak u obratu filozofijskim izriječkom: Pjevam, dakle – vjerujem! A dvije redovnice Naše Gospe, dvije notredamke, ostale su duhom tamo u Gorju s kojega se vidio i Betlehem i Golgota i uskrsni Getsemani; očuvala su u sebi odjeke Elizabetine i Marijine radosti, znajući da je najizvršnija pjesma Magnificat, jer je to dvoglasna pjesma bez koje kršćanstvo ne može: pjesma rođena u srcu i na usnama dviju žena po kojima je Bog naizgled nemoguće učinio mogućim, djelo Božjega Duha“.

Direktor Kršćanske sadašnjosti dr. Stjepan Brebrić istaknuo je da je Collegium pokrenut upravo pod pokroviteljstvom KS-a, zahvaljujući ponajviše organizatorskim i drugim sposobnostima prof. dr. Josipa Turčinovića koji je od početaka u Collegiumu prepoznavao i potrebu i potencijal. „Prvi prospekti, organizirani nastupi, prva gramofonska ploča i prva audio-kazeta, to su ujedno i prvine KS-a na području audio-vizualnih sredstava jednoga od svojevremenih značajnih područja nakladničke djelatnosti naše izdavačke kuće. Danas je suradnja između KS-a i Collegiuma simbolički očitovana upravo ovim zajedničkim izdavanjem sadržajem bogate i značajne monografije“. Brebrić se osvrnuo i na određenu sličnost između Collegiuma i KS-a i to „sličnost od nadahnuća preko vizija i napornoga rada do svojevršne institucionalizacije, što se dogodilo u našoj Crkvi, kulturi i društvu u onome milosnome razdoblju poslijekoncilске obnove“. Vjerojatno

nitko neće dovesti u pitanje djelovanje Collegiuma u ovome našem trenutku, bez obzira što se može činiti da je takav ansambl potrebniji u onim vremenima u kojima se za sakralnu glazbu moglo činiti da je stvar modernih potreba ljudi i da je takva glazba štoviše u suprotnosti s tada proklamiranim svim obilježjima kulture, pa čak i s umjetničkim ukusima, kao da je o takvim preferencijama uopće dopustivo i moguće nešto proklamirati. Ono što predstavlja kreativni lom tradicionalnih i novih kreativnih stilova sakralne glazbe malo gdje se događa s takvim intenzitetom i na toj razini kvalitete kao danas u Collegiumu. Zašto osobno vjerujem u budućnost Collegiuma, kao što vjerujem u budućnost KS i drugih sličnih zaslužnih kulturnih, umjetničkih ustanova na našem prostoru i u našem podneblju? Zato jer treba vjerovati Bogu, ali treba vjerovati i u svoj narod, zaključio je Brebrić.

S. Imakulata Malinka, vrsna glazbenica koja je svoje znanje stečeno na inozemnim učilištima s velikim žarom prenosila na mnoge generacije studenata Instituta za crkvenu glazbu KBF-a u Zagrebu, te sve svoje talente ugradila u „svoje dijete“ Collegium kroz niz slika oslikala je svoje prijateljevanje i čežnju za uzvišenom glazbom od djetinjstva, od kada „sluša kao u snu da oblaci pjevaju u visinama, a vjetar svira u njihovoj sjeni“.

Predstavljanje monografije bila je prigoda čuti i dvoje nekada aktivnih članova ansambla, koji i danas prate njegov rad. Prof. Sead Ivan Muhamedagić posvjedočio je što je Collegium značio za njegov duhovni rast. Istaknuo je, kako se 1975. počeo pripremati za krštenje koje se zbilo na Uskrs 1977. u kapeli sestara Naše Gospe. „Bio sam mlad, no nisam se pokajao i danas bih učinio isto. No, da bi to bilo moguće trebao sam imati utočište, bazu, a tu mi je bazu pružao Collegium, tu sam učio i publicistički zanat. Naučio sam mnogo o glazbi, a to mi je bilo kasnije od koristi jer sam prevodio muzikološku literaturu. Collegium je rastao, a ja sam davao svoj doprinos i to je bio primjer socijalne integracije osobe s hendikepom“. Osvrnuo se i na djelovanje Collegiuma te naglasio promoviranje musica sacre u vremenu prije devedesetih godina, zahvaljujući koncertima u Hrvatskom glazbenom zavodu. No, istaknuo je i odvažnost s. Imakulate koja je 1987. napravila iskorak, te je održan koncert božićnih pjesama u aranžmanima za tamburaški orkestar. Govoreći pak o ansamblu danas odnosno ubuduće, važnim je naglasio gregorijanski koral kojem se kao ishodišta vraća Collegium u manjem sastavu.

Prof. mr. Eva Kirchmayer Bilić izrazila je radost što se to predstavljanje događa uoči zasjedanja Sinode, koja će imati temu liturgijska slavlja. Govoreći pak o samom Collegiumu rekla je kako je za nju ansambl kao „jedan znak, svjetlo koje je nakon II. svjetskog rata, pa sve do Domovinskog rata svijetlilo među vjernicima, među laicima, među glazbenicima“. Istaknula je i duhovnost ansambla, koji je živio i živi kao jedna zajednica. Prisjetila se nastupa sredinom 80-tih godina, te svjedočkog i hrabrog vodstva s. Imakulate, koja je nakon jednog koncerta u HGZ, zahvalivši svim izvođačima, podigla ruke i pokazala nas sve pjevače i instrumentaliste, a potom podigla glavu, uperila oči prema nebu i podigla prst prema nebesima, te je izmamila veliki pljesak. „To je značilo biti časna sestra, glazbenica, dirigentica u vremenu totalitarnog sustava i okupljati vjernike, kršćane, glazbenike“. Kirchmayer Bilić podsjetila je kako je na neki način Collegium postavio temelje novim zborovima, ansamblima koji su počeli nicati devedesetih godina.

Sadašnja umjetnička voditeljica Collegiuma s. Cecilija Pleša, koja je članica Collegiuma od njegova početka, istaknula je: "Zahvaljujem dragom Bogu i za onu davnu djetinjtu viziju

moje susestre s. Imakulate Malinke koja je tu misao pretvorila u djelo i okupila grupu Božjih zaljubljenika u svetu glazbu koji od Božića 1972. do danas od koljena do koljena. Hvala stoga s. Imakulati izmisliteljici, vizionarki, tragateljici, dirigentici, voditeljici, kako ju je nazvao prvi duhovnik fra Gabrijel Đurak, što se upustila u ovu Božju avanturu te svoju viziju po Božjoj providnosti pretvorila u djelo koje se zove Collegium pro musica sacra koji i danas pjesmom svjedoči svoju vjeru te njegovanjem i izvođenjem djela klasične kršćanske glazbene baštine duhovno obogaćuje kako članove kao izvodače, tako i slušatelje. Pleša se u zahvali spomenula svih koji su svojim radom, zalaganjem, duhovnim i materijalnim doprinosom pomogli djelovanje i misiju Collegiuma. Završila je riječima kardinala Kuharića o 25. obljetnici Collegiuma: „Svi mladi pjevači i pjevačice Collegiuma, zajedno sa starijim suradnicima, pružili su u našoj Crkvi i našoj javnosti tolike doživljaje lijepoga koje pruža ozbiljna religiozna glazba. To je glazba duha, srca i savjesti. To je glazba koja obogaćuje čovjeka, oplemenjuje mu duh jer pruža zaista ljepotu, sklad, harmoniju povezanu s dobrotom i molitvom. Čovjek kad je izvodi postaje bolji i pažljiviji slušatelj, postaje plemenitiji.“ Na kraju se okupljenima obratio i autor monografije don Anton Šuljić. Čovjek ako je toliko duhovan osjeti da je najveća veličina kad su u službi nečeg velikog i važnog ili nekog velikog i važnog. A ja sam se tako osjetio. Moram priznati da nisam s velikim oduševljenjem prihvatio rad na ovoj knjizi, jer sam znao što to znači: sjedenje sate i sate otkidanja od odmora i sna, nakon posla, ali u svakom slučaju kad je ovo završilo i kad je knjiga otisnuta osjećam se malenim pred velikim djelom u kojem sam smio biti sluga riječi. I zato sam večeras u sebi jako zahvalan Bogu i sestrama i Collegiumu da sam mogao doživjeti taj unutarnji dinamizam Božjega djelovanja, jer u vremenu kada je nastao Collegium tko bi očekivao da će od takvog malog zrna nastati tako velik plod. Zato sam pišući učio. Učio sam ono što nas je učio i naš učitelj Turčinović - „da se mora moći“. Uvijek se može ako imamo viziju, vjeru, i ako ustrajemo možemo uspjeti. Collegium je lice kulture, lice vjere prema našem narodu i prema svijetu. I zato sam jako zahvalan Collegiumu da sam mogao napisati ovu knjigu Collegiuma, i naše Crkve, istaknuo je Šuljić.

Bila je to prigoda i za praznovodbu skladbe „Psalam 100, Kliču Bogu zemljo sva!“ koju je za mješoviti zbor o 45. obljetnici djelovanja skladao i Collegiumu posvetio Martin Völlinger. Izvedena je i skladba „Zdrava Devica“, iz Cithare octochorde koju je obradio Mato Leščan te posvetio s. Imakulati Malinki za imendan (8. prosinca 1976.). Tom je skladbom Collegium pod vodstvom s. Imakulate u Jeruzalemu osvojio srebrnu medalju na međunarodnom zbornom natjecanju 1996. godine. Solističku dionicu izvela je Renata Mihelčić, najdugovječnija solistica i pjevačica CPMS-a. Prisutni su imali prilike čuti marijansku antifonu „Alma Redemptoris Mater gregorijanski koral i višeglasje iz pera Giovannija Pierluigija da Palestrine koju je izvela Schola cantorum CPMS-a koja se u posljednjih nekoliko godina predano posvetila njegovanju i izvođenju gregorijanskog pjevanja i s njim povezanih djela renesansne polifonije. Na kraju su sadašnji i bivši članovi CPMS pod ravnanjem s. Imakulate izveli skladbu „Oče naš“ Nikolaja Rimskog Korsakova. U znak zahvale Renata Mihelčić je u ime članova ansambla s. Imakulati predala umjetničko djelo Vere Reiser „Sv. Cecilija“. Kroz program je vodila mr. Tanja Popec.

Misom započelo 11. europsko prvenstvo svećenika u malom nogometu

Osijek, 20.2.2017. (IKA/TU) - Sudionici 11. europskog prvenstva svećenika u malom nogometu, njih oko 220 iz 15 europskih zemalja (Portugal, Italija, Austrija, Slovenija, Bosna i Hercegovina, Crna Gora, Rumunjska, Mađarska, Slovačka, Češka, Poljska, Ukrajina, Bjelorusija, Kazahstan i Hrvatska), okupilo se 20. veljače na večernjem misnom slavlju u osječkoj konatedrali Sv. Petra i Pavla koje je predvodio zagrebački pomoćni biskup Mijo Gorski.

Uz biskupa Gorskog u koncelecijaciji je bio i biskup u Segetu mons. Laszlo Kiss-Rigo, a preneseni su i pozdravi đakovačko-osječkog nadbiskupa Đure Hranića te zagrebačkog nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića. S obzirom da se radi o različitim govornim skupinama svećenika, misa je slavljena na latinskom jeziku. Predstavnici svih zemalja sudjelovali su u molitvi vjernika te uputili molitveni zaziv na svom jeziku, a biskup Gorski posebno je istaknuo ljepotu katoliciteta - zajedništva u vjeri unatoč nacionalnoj različitosti. Misnom slavlju pridonio je Mješoviti konkatedralni zbor pod vodstvom s. Branke Čuture, uz orguljsku pratnju Dalibora Ratića.

Osvrćući se na evanđeoski ulomak u kojemu Isus učenike naziva nevjernima te upućuje kako se „ovaj rod ničim drugim ne može izagnati osim postom i molitvom“, biskup je svećenike potaknuo na promišljanje o njihovoj osobnoj vjeri s kojom obavljaju svoje poslanje. Ističući kako i duhovni poziv može postati rutina, podsjetio je na riječi jedne hrvatske pjesme koja kaže: „Samo ne daj nikada da ti ljubav bude navika!“ i nastavio: „Samo ne daj da ti misa bude navika, da ti časoslov bude navika, da ga vrtiš riječima, a misli su negdje drugdje. Samo ne daj da to postane takva rutina da tvoje misli nisu u onome što činiš, da više ne razmišljaš o sadržaju čina nego samo kako će biti izvedeni prema van. Isus je znao tu našu slabost zato nam daje dva sredstva – dva lijeka – post i molitvu“.

Biskup Gorski pojasnio je kako post ne treba gledati površno, osvrćući se samo na hranu i piće, nego je potrebna askeza, uvjet vjere svakog kršćanina i svećenika. „Askeza u nepotrebnim riječima, u rasipanju vremena, u hektici - da se što više uspije učiniti bez pravog promišljanja o smislu toga, u slušanju, gledanju... Mi kršćani moramo bdjeti nad onim što ulazi u nas, jer nas to hrani“, istaknuo je biskup te nastavio: „Molitva je najbolji pokazatelj naše vjere. Dok molimo mi s Bogom računamo na oprostjenje, pomoć, zahvalu, radost. Kada prestanemo moliti, mi s Bogom više ne računamo - znači ponašamo se kao oni koji ne vjeruju. Molitva je dakle najbolji pokazatelj naše vjere i ona nam omogućava da najbolje shvatimo svoju nemoć. Tek u molitvi mi prepoznamo svoju nemoć i Božju svemoć. Tek u molitvi prepoznamo da ono što činimo nije plod naše sposobnosti, uma, umijeća, nego da je plod Božjeg blagoslova i Božje milosti. Tako molitva postaje drugo sredstvo za jačanje naše vjere“.

Srdačnu dobrodošlicu svećenicima u ime organizacijskog odbora prvenstva izrazio je vlč. Krešimir Žinić. Zahvalio je biskupu Gorskome na upućenim riječima te mu uz prigodni dar uručio i navijački šal. Riječi dobrodošlice izrekao je i župni vikar osječke konkatedralne župe Stjepan Matezović. A potom je biskup Gorski svima poželio uspješno natjecanje, rekavši: „Svi vjerujete da ćete biti prvi. Isus je rekao 'Onome tko vjeruje sve je moguće', ali neće svi biti prvi. Pa vam zato želim fer borbu. Budite fer, pa da iza svega ostane jedno iskreno i duboko svećeničko prijateljstvo. To je nešto najljepše što možemo izgraditi između sebe i što nas nosi“.

Crkva u Hrvata

Proslava Stepinčeva u Mississaugi u Kanadi

Biskup Bogdan iznio svoje razmišljanje o procesu kanonizacije bl. Alojzija koji je trenutačno usporen, rekavši: „U tom događaju, koji moramo promatrati očima vjere, za hrvatski narod i vjernike ima mnogo toga dobroga – primjerice, još smo se više ujedinili oko najsvjetlijeg lika Crkve u Hrvata bl. Alojzija; blaženikov lik se još bolje upoznaje putem raznih objavljenih knjiga i brošura, predavanja, simpozija i tribina”

Mississauga, 12.2.2017. (IKA) - Župa Hrvatskih mučenika u Mississaugi u Kanadi svečano je u nedjelju 12. veljače proslavila svetkovinu bl. Alojzija Stepinca. Slavlju je prethodila trodnevna duhovna priprava koju su predvodili, prvog dana, fra Marko Puljić, župnik iz Hrvatskog franjevačkog središta Kraljice mira – Norval, te vojni biskup u Republici Hrvatskoj Jure Bogdan drugog i trećeg dana trodnevne, a biskup je predvodio i svečano euharistijsko slavlje u nedjelju na kojemu su sudjelovali mnogi vjernici; veleposlanica Republike Hrvatske u Kanadi Marica Matković, generalna konzulica Andrea Javor sa suprugom, predstavnici Konzulata te djeca u narodnim nošnjama, a liturgijsko pjevanje predvodili su Ujedinjeni crkveni tamburaši zajedno sa župnim zborom.

Drugog dana trodnevne biskup je govorio o bogoslovnoj kreposti vjere koja je vrlo važna za život vjere, a bl. Alojzije Stepinac „nam je svijetli primjer čvrstoće i pouzdanja koji proizlaze iz vjere koju je potrebno hraniti molitvom i sakramentima”. Trećeg dana spomenuli su se i blagdana Gospe Lurdske te su potaknuti biskupovim riječima razmišljali o važnosti Blažene Djevice Marije u životu vjernika i velikoj ljubavi i pobožnosti koju je naš Blaženik gajio prema Bogorodici.

Na svetkovinu Stepinčeva biskup Bogdan govorio je o Stepinčevu životu, njegovoj hrabrosti i odlučnosti u presudnom času povijesti Katoličke Crkve u Hrvatskoj, a na kraju mise podijelio je s vjernicima i svoje razmišljanje o procesu kanonizacije bl. Alojzija koji je trenutačno usporen. U tom događaju, koji moramo promatrati očima vjere, za hrvatski narod i vjernike ima mnogo toga dobroga – primjerice, još smo se više ujedinili oko najsvjetlijeg lika Crkve u Hrvata bl. Alojzija; blaženikov lik se još bolje upoznaje putem raznih objavljenih knjiga i brošura, predavanja, simpozija i tribina; i najzad, još više smo privučeni njegovoj svetosti i gledamo ga kao sveca koji je upravo zbog svoje svetosti mogao biti tako hrabar i čvrst, dotle da ga vidimo ne samo kao sveca, nego i kao vrlo važnu nacionalnu figuru. Potrebno je ipak njegov značaj kao nacionalnog junaka promatrati ponajprije kroz prizmu njegove svetosti.

Nakon mise uslijedio je svečani ručak u župnoj dvorani s mons. Bogdanom, koji je govorio o svom radu kao vojnog biskupa te je ukratko ocrtao stanje u vojsci i policiji naše domovine, „na koje možemo biti ponosni jer vjerno i časno obavljaju svoj posao”. Biskup Bogdan još je kao rimski student u više navrata pomagao u pastoralu tijekom božićnog vremena te je rado ponovno posjetio župu Mississauga, ovog puta kao biskup i susreo se s mnogim vjernicima. Za iseljenu Hrvatsku ovakvi susreti su važni i plodonosni te učvršćuju veze s domovinom Hrvatskom.

U Pragu svečano otkrivena spomen-ploča biskupu Josipu Jurju Strossmayeru

Biskup Strossmayer među mnogim je slavenskim narodima do danas upamćen kao njihov veliki mecena i podupiratelj. Na osobit način je volio Prag u koji je često navraćao i kojemu je posvetio i svoj putopis 'Put zlatnoga Praga', istaknuo predsjednik Hrvatskog sabora

Prag, 14.2.2017. (IKA) – Spomen-ploča biskupu Josipu Jurju Strossmayeru svečano je otkrivena u utorak 14. veljače u Pragu. Spomen-ploča postavljena je na praškom Strossmayerovu trgu na inicijativu predsjednika Hrvatsko-češkog društva Marijana Lipovca te u suradnji hrvatskog veleposlanstva, Grada Zagreba i načelnika gradske četvrti Praga 7 Jana Čizinskya. Tekst spomen-ploče sastavio je Marijan Lipovac, a nacrt ploče izradio je arhitekt Vlado Milunić.

J.J. Strossmayer (1815.-1905.), biskup đakovački i srijemski, utemeljitelj Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti i zagovaratelj suradnje slavenskih naroda imenovan je 1888. godine počasnim građaninom Praga u kojemu je 1925. godine dobio i svoj trg. Svečanosti je nazočilo izaslanstvo Hrvatskog sabora na čelu s predsjednikom Božom Petrovom te zagrebački gradonačelnik Milan Bandić. „Biskup Strossmayer među mnogim je slavenskim narodima do danas upamćen kao njihov veliki mecena i podupiratelj. Na osobit način je volio Prag u koji je često navraćao i kojemu je posvetio i svoj putopis 'Put zlatnoga Praga'. Vrhunac njegovog djelovanja čini posljednja četvrtina 19. stoljeća, razdoblje u kojemu se u europskim okvirima izgrađivao pojam nacije i nacionalne države. Strossmayer je itekako osjećao sudbinsku važnost toga procesa, a posebno potrebu afirmacije identiteta i posebnosti slavenskih naroda u Austro-ugarskoj monarhiji koji se prvotno ogledaju u njihovu dostojanstvu, jeziku, kulturi i povijesti”, rekao je Petrov na svečanom otkrivanju spomen-ploče, dodavši kako o tome koliko mu je češki narod bio blizak najbolje svjedoči Strossmayerov govor na svečanosti posvete katedrale u Đakovu 1882., u kojemu je istaknuto mjesto pripalo „pobratimskom češkom narodu” neslomive sile duha koji je „stalnijim radom i prosvjetom odolio neprijatelju” očuvavši temelj narodnog opstanka, izvijestila je Služba za medije Hrvatskoga sabora.

Blagdan sv. Ćirila i Metoda u bazilici Sv. Klementa u Rimu

Rim, 14.2.2017. (IKA) - Blagdan svete braće Ćirila i Metoda, slavenskih apostola i zaštitnika Europe, proslavljen je u Rimu na dan preminuća sv. Ćirila, 14. veljače, uz njegov grob u bazilici Sv. Klementa. Svake godine jedan od četiri papinska slavenska zavoda (češki, hrvatski, slovački i slovenski) organizira proslavu; ove je godine red bio na Papinskom slovačkom zavodu sv. Ćirila i Metoda. Svečano euharistijsko slavlje predvodio je slovački kardinal Jozef Tomko, pročelnik u miru Kongregacije za evangelizaciju naroda. U koncelebraciji bili su kardinal Franc Rode, C.M., umirovljeni pročelnik Kongregacije za ustanove posvećenoga života i družbe apostolskoga života, nadbiskup Cyril Vasil, tajnik Kongregacije za istočne Crkve, te oko 80 svećenika. Među njima bili su rektori spomenutih zavoda: Pavol Zvara, rektor slovačkog zavoda, Franc Mihelčić, rektor slovenskog zavoda, Petr Šikula, rektor češkog zavoda, Bože Radoš, rektor hrvatskog zavoda te Franz Xaver

Brandmayr, rektor teutonskog zavoda s. Maria dell'Anima. Proslavi su nazočili i diplomatski predstavnici različitih slavenskih država u Rimu, među njima Neven Pelicarić, veleposlanik RH pri Svetoj Stolici.

Homiliju je izrekao nadbiskup Cyril Vasil. Istaknuo je kako nam sveci otkrivaju raskoš i bogatstvo Kristova svjetla, poput vitraja koja sjajem sunčanih zraka otkrivaju raskoš i bogatstvo boja. Sveta braća svojim životnim putem i djelovanjem pružaju primjer kršćanima i nadahnjuju ih kako u suvremenim kulturnim i društvenim okolnostima svjedočiti vjeru, napomenuo je nadbiskup. Euharistijsko slavlje zaključeno je procesijom sa svijećama, uz pjevanje litanija Svih svetih na latinskom jeziku, do donje bazilike gdje se izvorno nalazio Ćirilov grob. Tijekom slavlja pjevao je katedralni zbor iz Nitre.

Biskup Kutleša u godišnjoj vizitaciji Zavoda sv. Jeronima Rim, 16.2.2017. (IKA) - Redovita godišnja vizitacija Papinskoga hrvatskog zavoda sv. Jeronima obavljena je od 13. do 16. veljače. Za tekuću akademsku godinu 2016./2017. vizitaciju je obavio porečko-pulski biskup Dražen Kutleša, predsjednik Biskupskoga povjerenstva za Zavod sv. Jeronima. Mons. Kutleša razgovarao je s poglavarima, djelatnicima i svećenicima studentima, proučio cjelokupno duhovno i materijalno stanje Zavoda te obišao sve zavodske zgrade.

Posljednjega dana vizitacije biskup Kutleša predvodio je u zavodskoj kapelici euharistijsko slavlje u koncelebraciji s poglavarima i svećenicima studentima. U homiliji istaknuo je kako evanđelje dana o Petrovoj vjeroispovijesti kod Cezareje Filipove ima osobito značenje za pitomce Zavoda kojima će, nakon završenih studija, biti povjerene službe u njihovim mjesnim Crkvama, primjerice u svećeničkom odgoju ili na fakultetu. Isus s apostolima dolazi u okolici Cezareje Filipove. Mjesto nije slučajno odabrano, objasnio je biskup Kutleša: Tu su se nalazila razna poganska svetišta, gradom je dominirao hram posvećen caru, a u blizini nalazio se izvor rijeke Jordana. Upravo u takvoj okolini Isus postavlja apostolima pitanje o svom identitetu, napomenuo je biskup. Apostoli najprije ponavljaju ono što narod govori; no, Isus želi znati što oni osobno misle o Njemu. Petar, odgovarajući u ime svih, ispovijeda da je Isus – Pomazanik Božji, Krist. Ova vjeroispovijest, naglasio je mons. Kutleša, temelj je čitavoga svećeničkog života i djelovanja: Svećenik nema nikoga drugog osim Isusa Krista, i ljudima ne može dati ništa drugo doli Isusa Krista. Na kraju je biskup Kutleša potaknuo pitomce Zavoda da na Kristu utemelje svoj sadašnji studij i svoje buduće djelovanje.

Vizitacija je zaključena zajedničkim susretom svih članova Zavoda s biskupom vizitatorom. Na početku susreta rektor preč. Bože Radoš iznio je ukratko statistiku Zavoda. U ovoj akademskoj godini u Zavodu, uz rektora i vicerektora, borave 23 svećenika studenta. Studiraju na osam papinskih crkvenih (sve)učilišta: Gregoriana 6, Sveti Križ 6, Papinski institut Ivan Pavao II. – brak i obitelj 3, Atenej sv. Anzelma 2, Alfonzijanska akademija 1, Augustinianum 1, Biblicum 1, Lateran 1, Papinski institut za crkvenu glazbu 1, Salesiana 1. Studiraju: crkveno pravo 5, svećenička formacija 3, teologija braka i obitelji 3, liturgika 2, crkvena glazba 1, dogmatika 1, društvene komunikacije 1, filozofija 1, fundamentalna teologija 1, moralna teologija 1, patrologija 1, pastoralna teologija 1, psihologija 1, Sveto pismo 1. Svećenici studenti potječu iz hrvatskih (nad)biskupija: Đakovo-Osijek 3, Vrhbosna 3, Zagreb 3, Poreč i Pula 2, Požega 2, Rijeka 2, Split-Makarska 2, Zadar 2, Banja Luka 1, Dubrovnik 1, Kotor 1, Krk 1.

Zatim je biskup Kutleša u zaključnom osvrtu na vizitaciju iznio svoje dojmove i uputio poticaje studentima i poglavarima. Također je iskoristio prigodu da zahvali svima koji se trude oko funkcioniranja Zavoda. Susret je završio razgovorom u kojem su se biskup Kutleša i svećenici studenti dotakli pojedinih pitanja vezanih uz studij i život u Zavodu.

Zamjenik voditelja Misije OESS-a u BiH Alexander Chuplygin posjetio župu Drvar

Drvar, 16.2.2017. (IKA/TABB) - Zamjenik voditelja Misije OESS-a u BiH Alexander Chuplygin sa svojom pratnjom posjetio je 16. veljače župu Drvar. U prostorijama župnog ureda sa svojim suradnicima primio ga je drvarski župnik don Davor Klečina. Najvažnija tema razgovora bio je problem izgradnje katoličke crkve u Drvaru, koji je aktualiziran nakon što je prije nekoliko dana drvarski župnik uputio dopis načelniku općine Drvar u kojem moli da općina dodijeli zemljište s dozvolama za izgradnju katoličke crkve. Župnik je istaknuo da se pitanje izgradnje crkve mora depolitizirati, te naglasio da je za katolike u Drvaru ponižavajuće da je njihovo pravo na crkvu predmet političke trgovine između dvije vladajuće koalicijske stranke u Hercegbosanskoj županiji – HDZ i SNSD. Govoreći o međureligijskim odnosima u Drvaru, župnik Klečina rekao je da Katolička Crkva aktivno pridonosi stvaranju pozitivnog ozračja i povjerenja u toj sredini. Chuplygin je istaknuo da se „OESS načelno zauzima za ljudska prava, između ostalog i za pravo na slobodu ispovijedanja vjere na mjestima prikladnim za to.“ Gosti i domaćini su nakon susreta kratko obišli prostorije društvenog doma u Drvaru koji se već 22 godine koristi kao crkva.

Nuncij Pezzuto u službenom posjetu Banjolučkoj biskupiji

Banja Luka, 19.2.2017. (IKA) - Apostolski nuncij u BiH nadbiskup Luigi Pezzuto, u pratnji tajnika nuncijature mons. Giuseppea Trentadue, boravio je od 16. do 19. veljače u službenom posjetu Banjolučkoj biskupiji.

U Biskupskom ordinarijatu sudjelovao je u radnom sastanku o situaciji trapističke opatije „Marija Zvijezda“, pohodio tu opatiju, te samostane redovnica Družbe klanjateljica Krvi Kristove u Novom Nazaretu u Budžaku, sestara milosrdnica sv. Vinka Paulskog, sestara Misionarki ljubavi (s. Majke Terezije) te franjevece na Petričevcu.

Pohodio je župu Drvar, gdje je razgovarao s općinskim i županijskim predstavnicima o dugogodišnjem osporavanju ponovne izgradnje porušene župne Crkve. Također je pohodio Katolički školski centar „Ivan Pavao II.“ u Bihaću i tamošnji župni ured te se susreo s djelatnicima centra i gradonačelnikom Šuhretom Fazlićem. Upoznao se s napretkom centra kao i poteškoćama koje ima od strane lokalnih kantonalnih vlasti. Kratko se zadržavao kod ponovno izgrađenih crkava u Bosanskoj Kostajnici i Bosanskom Novom (Novi Grad). U banjolučkoj katedrali u nedjelju 19. veljače predvodio je koncelebrirano misno slavlje i uputio vjernicima svoju pastirsku riječ bodrenja i nade. Posjetio je župu i svetište sv. Male Terezije u Presnačama, gdje su mučeničkom smrću završili svoj plodni rad u Crkvi i u ime Crkve župnik i graditelj svetišta vlč. Filip Lukenda i redovnica – katehistica s. Cecilija Grgić.

Na svim mjestima i u svim pohodima apostolskog nuncija pratio je njegov domaćin biskup Franjo Komarica. On je nunciju izrazio iskrenu zahvalnost za iskazanu solidarnost s članovima Banjolučke biskupije.

Inozemne vijesti

Objavljen logo Papina posjeta Fatimi u svibnju 2017.

Vatikan, 13.2.2017. (IKA) - Posjet pape Franje marijanskom svetištu u Fatimi, u povodu stogodišnjice Gospina ukazanja, predviđen je za 12. i 13. svibnja 2017. U ponedjeljak 13. veljače predstavljen je službeni logo Papina putovanja. Rektor Fatimskog svetišta i glavni koordinator Papina posjeta o. Carlos Cabecinhas istaknuo je da logo simbolizira skromnost i jasnoću po kojima je prepoznatljiv papa Franjo.

Na logu, koji je osmislio Francisco Provvidenza, prikazano je srce oblikovano zrcima krunice, u čijem je središtu križ i natpis „Papa Franjo – Fatima 2017.“, a ispod srca nalazi se geslo Papina pohoda „S Marijom, hodočasnik u nadi i u miru“, te logo proslave 100. obljetnice Gospina ukazanja. Na plakatima pripremljenima za taj događaj, uz logo se nalazi fotografija koja prikazuje nasmiješena papu Franju kako maše rukom. Nastojali smo istaknuti tjelesnu i prijateljsku blizinu Pape koji, smiješajući se, maše rukom u znak pozdrava i blagoslova, objasnio je Francisco Provvidenza. Papin posjet tom marijanskom svetištu, koje svake godine posjećuju stotine tisuća hodočasnika, bit će četvrti posjet nekog pape tom mjestu nakon 1917., kada se Gospa ukazala pastirima.

Papin predgovor za knjigu „Opraštam vam, oče“

Vatikan, 13.2.2017. (IKA) - Tko je bio žrtva nekog pedofila, teško mu je pripovijedati sve što je pretrpio, opisati traume koje još uvijek, nakon puno godina, osjeća. Potrebno je, dragocjeno i odvažno svjedočanstvo Daniela Pitteta, kojeg sam upoznao tijekom Godine posvećena života. Tada nisam mogao zamisliti da je taj zaljubljenik u Krista bio žrtva zlostavljanja jednoga svećenika pedofila. A ipak o tomu mi je pričao, a njegova patnja me jako pogodila, piše papa Franjo u predgovoru Pittetove knjige „Opraštam vam, oče“, a izvještava Radio Vatikan. Kako može jedan svećenik, u službi Krista i njegove Crkve, počiniti tako užasan zločin? Riječ je o neizmjernej grozoti, užasnom grijehu, radikalno oprečnom svemu onome što nas uči Krist. Isus koristi vrlo stroge riječi kada su u pitanju djeca: „Onomu, naprotiv, tko bi sablaznio jednoga od ovih najmanjih što vjeruju u mene bilo bi bolje da mu se o vrat objesi mlinski kamen pa da potone u dubinu morskou“ (Mt 18,6). Naša Crkva s posebnom ljubavlju treba štiti najslabije i nemoćne. Obveza nam je strogo postupiti prema svećenicima koji iznevjere svoje poslanje, također i prema njihovim nadležnima, biskupima ili kardinalima, koji bi ih mogli štiti, kako se događalo u prošlosti, piše papa Franjo. U svojoj nesreći Daniel Pittet mogao je upoznati i drugo lice Crkve, što mu je omogućilo da ne izgubi nadu u ljude i Boga. On nam pripovijeda o snazi molitve, koja ga je krijepila u najcrnijim trenucima. Htio je nakon 44 godine vidjeti u oči čovjeka koji ga je ranio u dubinu duše. Pružio mu ruku. Ranjeno dijete je danas čovjek na nogama, krhak, ali je na nogama. Snažno su me se dojmile njegove riječi: „Mnogi ne uspijevaju shvatiti da ga ne mrzim“. Oprostio sam mu, a na oprost sam gradio svoj život“, piše Daniel Pittet. Zahvaljujem Danijelu jer svjedočanstva poput njegova ruše zidove šutnje koja je gušila skandale i patnje, a osvjetljavaju tamnu stranu u životu Crkve. Otvaraju vrata pravednoj zadovoljštini i milosti pomirbe, a počiniteljima pomažu da shvate užasne posljedice svojih čina, zaključio je papa Franjo.

Kardinalsko vijeće izrazilo potporu papi Franji

Vatikan, 14.2.2017. (IKA) - Kardinalsko vijeće (C9) započelo je 13. veljače 18. radno zasjedanje. Na početku sjednice kardinal Oscar Andres Rodriguez Maradiaga, ravnatelj Vijeća, nakon pozdrava papi Franji „u ime svih članova zahvalio mu je na njegovim riječima u božićnom govoru Rimskoj kuriji, 22. prosinca 2016. godine, prepoznajući u njemu ohrabrenje i uputu za rad Vijeća“. Što se pak tiče nedavnih zbivanja, Kardinalsko vijeće izražava punu potporu Papinu djelu, istodobno jamčeći potpuni pristanak i potporu njegovoj osobi i Učiteljstvu, navodi se u priopćenju Kardinalskog vijeća koje je objavio Tiskovni ured Svete Stolice, a prenosi Radio Vatikan.

Kardinal Simoni: Radio Vatikan bio je izvor nade

Vatikan, 15.2.2017. (IKA) - Kardinal Ernest Simoni, 88-godišnji albanski svećenik koji je za vrijeme vladavine zloglasnog diktatora Envera Hoxhe proveo 27 godina u komunističkom zatvoru, posjetio je ured Radio Vatikanu u Rimu. Tom prigodom još jednom je svjedočio o kušnjama koje je izdržavao desetljećima, zahvaljujući „božanskoj milosti i Isusovoj ljubavi“. Tijekom svih godina jedne od najstrašnijih diktatura u Istočnoj Europi, albanski katolici nalazili su utjehu u Radio Vatikanu koji su slušali, kazao je kardinal Ernest Simoni. „Vatikanski radio bio je tračak sunca koji je obasjavao albanski narod, davao mu nadu i divovsku snagu da ljubi Isusa, da živi s Isusom i da vjeruje u Isusa“, posvjedočio je.

Papa se susreo s predstavnicima domorodačkih naroda

Vatikan, 15.2.2017. (IKA) - Prije opće audijencije 15. veljače papa Franjo se u maloj dvorani Pavao VI. susreo s četrdesetero predstavnika domorodačkih naroda, koji su se okupili u Rimu u prigodi 40. zasjedanja Vijeća upravitelja Međunarodnoga fonda za razvoj poljoprivrede (IFAD). Drago mi je da vas srećem na završetku 3. foruma domorodačkih naroda, koji je organizirao Međunarodni fond za razvoj poljoprivrede, čiju četrdesetu obljetnicu ustanovljenja obilježavamo ove godine. Vi ste pokušali otkriti nove načine za unaprjeđenje gospodarske odgovornosti domorodačkih naroda. Uvjeren sam da je glavni problem u tome kako društveni i kulturni razvoj pomiriti sa zaštitom posebnosti domorodaca i njihovih teritorija, istaknuo je Papa a prenosi Radio Vatikan. Problem se uočava uglavnom kada se pokušaju ustrojiti gospodarske aktivnosti koje se mogu kositi s domorodačkom kulturom i njihovim iskonskim odnosom sa zemljom. Glede toga, pravo na prethodni i informirani pristanak uvijek bi moralo prevladati, što predviđa članak 32 Deklaracije o pravima domorodačkih naroda. Jedino je tako moguće jamčiti miroljubivu suradnju između upravnih vlasti i domorodačkih naroda, nadvisujući oprečnosti i sukobe, ustvrdio je Papa.

Drugi se vidik razvoja odnosi na određivanje smjernica i projekata koji u obzir uzimaju domorodački identitet, s posebnom pozornošću prema mladima i ženama. Potrebno je uključivanje, a ne samo obzir! To znači da vlade trebaju domorodačke zajednice priznati sastavnicom stanovništva, koju treba vrijednovati, s njom se savjetovati i poticati suradnju na lokalnoj i nacionalnoj razini, kazao je papa Franjo.

Međunarodni fond za razvoj poljoprivrede može svojim financiranjem i svojom stručnošću učinkovito pridonijeti razvojnem programu, priznajući da se „tehnoški i gospodarski razvoj ne može smatrati napretkom ako ne ostvaruje bolji svijet i veću kvalitetu života (Laudato si', 194). Od srca vam zahvaljujem na vašoj prisutnosti i molim Svemogućega da blagoslovi vaše zajednice i prosvjetli djelovanje svih onih koji u Međunarodnom fondu za razvoj poljoprivrede imaju upravne odgovornosti, zaključio je Sveti Otac.

Papin kip postavljen uz granicu Meksika i SAD-a

Spomen na posjet pape Franje u veljači 2016.

Ciudad Juarez, 17.2.2017. (IKA) – Granicu između Meksika i SAD-a od petka 17. veljače „čuva“ pet metara visoki kip pape Franje, objavile su meksičke novine „Excelsior“, a prenosi Kathpress. Taj kip na granici između dva grada Ciudad Juareza u Meksiku i El Pasa u Teksasu spomen je na posjet pape Franje Meksiku i na misu koju je slavio na samoj granici i na kojoj su sudjelovale tisuće vjernika u obje zemlje. Tada je prije mise Papa položio buket bijelog cvijeća kod drvenoga križa podignutoga uz žičanu ogradu u spomen na sve kojima je ta granica donijela smrt, te upozorio na prisilnu migraciju desetina tisuća ljudi u bijegu od siromaštva, nasilja, droge i organiziranoga kriminala.

Kip u bronci je djelo umjetnika Pedra Francisca Martineza, a blagoslovio ga je mjesni biskup Jose Torres Campos. Papin kip, čija je jedna ruka paralelna s rijekom Rio Grande, simbol je solidarnosti i ljubavi, rekao je umjetnik.

Papi predstavljen Međunarodni kongres velikih gradova

Vatikan, 17.2.2017. (IKA) - U Rio de Janeiru, velikoj brazilskoj metropoli, ove godine će se od 15. do 18. srpnja održavati Međunarodni kongres velikih gradova, posvećen enciklici „Laudato si' o brizi za zajedničku kuću“. Kardinal Lluís Martínez Sistach, bivši barcelonski nadbiskup i organizator prvoga susreta godine 2014. u tom katalonskom gradu, tijekom privatne audijencije 17. veljače predstavio je papi Franji program kongresa, prenosi Radio Vatikan.

Kardinal je rekao da se Papa odavno zanima za pastoral u velikim gradovima, od vremena kad je bio nadbiskup Buenos Airesa. Već tada je kardinal Bergoglio očitovao zabrinutost Crkve za velika gradska naselja. U govoru sudionicima prvoga Kongresa, Papa je govorio o teškoćama s kojima se morao suočiti kao nadbiskup metropole Buenos Airesa, stoga je pozvao biskupe da prodube „moguće izazove i obzore gradskog pastora“, među inim „neustrašivi i odvažni evangelizirajući pastoral, dijalog s multikulturalnošću, snagu pučke religioznosti te pozornost prema siromašnima, isključenima i odbačenima“.

Sljedeći će kongres „uglavnom biti posvećen latinsko-američkom svijetu“; radovi će se usredotočiti na naučavanje pape Franje o ekologiji, u svjetlu enciklike 'Laudato si'. O predavanjima stručnjaka iz cijeloga svijeta, vjerskih čelnika, rektora prestižnih sveučilišta i gradonačelnika velikih gradova raspravljat će se na okruglim stolovima i simpozijima. Središnje teme rasprava bit će: problem vode, problem zagađivanja u velikim gradskim naseljima te upravljanje otpadom. Kongres organizira zaklada „Antoni Gaudi za velike gradove“, a predsjedat će kardinal Sistach i kardinal Orani Joao Tempesta, nadbiskup Rio de Janeira.

Papa Franjo pohodio rimsko sveučilište

Selilaštvo nije opasnost, nego izazov za razvoj; pravi je put, put integracije, o kojemu valja razgovarati i na sveučilištima, na tim mjestima dijaloga u različitostima, istaknuo Sveti Otac, odgovarajući na pitanja studenata Vatikan, 17.2.2017. (IKA) - Selilaštvo nije opasnost, nego izazov za razvoj; pravi je put, put integracije, o kojemu valja razgovarati i na sveučilištima, na tim mjestima dijaloga u različitostima, glavna je misao govora pape Franje koji je održao na rimskom sveučilištu Roma Tre. Posjetivši 17. veljače to sveučilište i susrevši se sa studentima, profesorima i osobljem, Papa je govorio bez unaprijed pripremljenoga teksta, te potaknuo na konkretnost, pred fluidnošću društva i gospodarstva, prenosi Radio Vatikan.

Prvi je put papa Franjo ušao u jedno javno rimsko veleučilište, i odmah pojasnio svoju zamisao o sveučilištu: to je mjesto dijaloga u različitosti. Uručivši pripremljeni govor, Papa je odgovorio na nekoliko pitanja koja su mu postavili studenti. Na poticaj jedne studentice, govorio je o nasilju, koje se rađa iz malih stvari, na ulici, u obitelji, pa i u našem govoru. Danas ima nasilja u našem izražavanju, u jeziku, čak zaboravljamo reći 'dobar dan', primijetio je Papa.

Nasilje je postupak koji nas svaki put čini sve anonimnijima, oduzima ti ime, pa su tako i naši odnosi pomalo bezimni. Imam pred sobom osobu, koja ima ime, ali ja te pozdravljam kao da si neka stvar. Takav odnos onda raste i postaje svjetsko nasilje. Nitko danas ne može poreći da smo u ratu, i to je treći svjetski rat koji se vodi u dijelovima, istaknuo je Papa te upozorio: Valja sniziti ton, te govoriti manje, i više slušati.

U svijetu u kojemu se i politika ponizila, gubeći osjećaj za društvenu izgradnju i društveni suživot, glavni lijek protiv svakoga nasilja postaje lijek srca koje zna primati, i to u dijalogu koji približava, u slušanju drugoga. Riječ je o strpljenju dijaloga. A gdje nema dijaloga, vlada nasilje. I ratovi započinju u našem srcu. Kada nisam u stanju otvoriti se drugima, poštovati druge, razgovarati s drugima, dijalogizirati; tamo započinje rat, istaknuo je Sveti Otac.

Sveučilište je, naprotiv, mjesto na kojemu se može razgovarati, gdje ima mjesta za sve, za svakoga s vlastitim načinom razmišljanja. Druga mjesta, gdje to nije tako ne mogu se jednako vrednovati. To su elitna sveučilišta, koja su općenito takozvana ideološka sveučilišta, na kojima te pouče određenoj misli, ideološkom smjeru, i pripreme te da budeš predstavnik te ideologije. To nije sveučilište, istaknuo je Sveti Otac. Gdje nema dijaloga, gdje nema usporedbe, gdje nema slušanja, gdje nema poštovanja za način razmišljanja druge osobe, gdje nema prijateljstva, gdje nema radosti igre, sporta, svega toga zajedno, nema sveučilišta.

Papa je stoga, odgovarajući na pitanja, studente potaknuo da uvijek traže jedinstvo, a to je potpuno drukčiji pojam od jednoličnosti. Kako bi bio takav, potrebna je različitost, jer danas postoji opasnost, na svjetskoj razini, od zamisli globalizacije u jednoličnosti. Rješenje je, međutim, u uzoru uzetom iz geometrije, u poliedru. Postoji višeplošna globalizacija. Postoji jedinstvo, ali svaka osoba, svaka rasa, svaka zemlja, svaka kultura uvijek zadržava svoj vlastiti identitet. A to je jedinstvo u različitosti koju globalizacija ima tražiti, napomenuo je papa Franjo.

I u komunikaciji u ovom trenutku vlada određena brzina, primijetio je Papa. Takva brza, lagana komunikacija često može postati fluidna, bez čvrstoće, a to je jedna od opasnosti ovoga društva. Moramo stoga prihvatiti taj izazov da fluidnost pretvorimo u konkretnost. Drama fluidnosti obilježava i gospodarstvo, koje više ne daje konkretan posao za naše mlade. I to se događa u Europi gdje je u sve većem porastu postotak nezaposlenosti mladih do 25 godina.

Fluidnost gospodarstva oduzima konkretnost posla i kulturu rada, jer buduću da nema posla, mladi ne znaju što bi radili. Zbog toga su iskorištavani, padaju u ovisnost, dovodi ih se do samoubojstva ili do ulaska u neku terorističku vojsku, primijetio je papa Franjo.

Konkretnost je u gospodarstvu potrebna i u Europi, koja se boji da bi mogla izgubiti vlastiti identitet, ako dođu ljudi druge kulture. Selilaštvo nije opasnost, nego izazov za razvoj. Upravljajući misli upravo onima koji bježe iz Afrike i s Bliskoga istoka, Sveti Otac istaknuo je da ti ljudi bježe od rata i gladi. Istodobno je moćnicima na našem planetu, kao i zločincima koji se bave prijevozom izbjeglica malim brodicama, zbog čega se Mediteran pretvorio u veliko groblje, uputio poziv da ne iskorištavaju. Prisjetivši se potom svojega pohoda Lampedusi, istaknuo je da izbjeglice treba prihvatiti kao braću i sestre jer su ljudi kao i mi. Potom, svaka zemlja ima razmotriti koliko ljudi može primiti. Istina je, ne može ih se primiti ako ne postoje mogućnosti. Ali, svi to mogu. A onda, važno je, prihvatiti te ljude i nastojati ih integrirati. To znači imati otvorena vrata, napomenuo je Sveti Otac. Oni donose jednu kulturu, koja je za nas bogatstvo. Ali, i oni trebaju primiti našu kulturu, razmijeniti kulture. To znači poštovanje. I to uklanja strah. Vrlo je stoga važna integracija. Kada postoji prihvat, praćenje i integracija, nema opasnosti od migracija. Prva se jedna kultura i pruža druga, istaknuo je papa Franjo.

Papa: Idite hrabro prema misionarskim granicama i budite blizu jednostavnima

Vatikan, 18.2.2017. (IKA) - Idite hrabro prema misionarskim granicama i budite blizu jednostavnima, poručio je 18. veljače papa Franjo redovnicima Instituta Bezgrešnog začeca koji su se okupili u Rimu radi generalnoga kapitula, prenosi Radio Vatikan. Kongregaciju marijanskih otaca Bezgrešnog začeca utemeljio je godine 1673. u Poljskoj sv. Stanislav od Isusa i Marije, a Institut danas djeluje u 26 zemalja diljem svijeta.

Sveti Otac članovima kongregacije rekao je da je primjer njihova utemeljitelja sv. Stanislava – koji je proglašen svetim prošle godine – istodobno svjetlo i vodič na njihovu putu te da je on potpuno razumio što znači biti Kristov učenik. U tom smislu njihova je služba Riječi svjedočanstvo Krista Uskrslog, kojeg su susreli na svom putu, dodajući da su pozvani širiti poruku Evanđelja gdje god ih Crkva pošalje. Papa je također istaknuo da kršćansko svjedočanstvo zahtijeva angažman sa siromašnima i za siromašne, primjećujući da je upravo ta obveza karakterizirala njihovu Kongregaciju od samih početaka. Sveti Otac potaknuo je marijanske oce da održe živom tu tradiciju služenja siromašnih i poniznih naviještanjem Evanđelja, čineći pritom djela milosrđa i moleći se za duše vjernih mrtvih. Papa im je kazao kako veliki izazov inkulturacije od njih zahtijeva da ljudima našeg vremena, koji su uključeni u procese brze društvene i kulturne preobrazbe, naviještaju Radosnu vijest razumljivim načinom i jezikom. Istaknuo je da evangelizacijski obzori i hitna potreba naviještanja evanđeoske poruke bez razlike predstavljaju široko polje njihova apostolata. Mnogi ljudi i dalje čekaju upoznati Isusa, jedinog čovjekova otkupitelja. Takva hitna misija zahtijeva kako osobno, tako i zajedničko obraćenje. Samo srce koje je potpuno otvoreno djelovanju milosti može tumačiti znakove vremena te shvatiti pozive čovječanstva kojem su potrebni nada i mira, naglasio je papa Franjo.

Filipini: Tisuće katolika prosvjedovalo protiv izvansudskih smaknuća

Manila, 18.2.2017. (IKA) - Tisuće katolika izišlo je 18. veljače na trg u Manili, na Filipinima, prosvjedujući protiv izvansudskih smaknuća u borbi protiv droge u toj zemlji, koja odobrava predsjednik Rodrigo Duterte. Mimohod je osudio tisuće smaknuća po kratkom postupku, samo zato jer se osobe sumnjičilo da trguju drogom. Katolici su suglasni glede borbe protiv droge, ali zahtijevaju da se vodi u potpunom poštovanju ljudskih prava.

U razgovoru za Radio Vatikan o. Bernard Holzer, misionar u Manili, rekao je kako je mimohod očitovanje katoličkoga stajališta o izvansudskim smaknućima. Kardinal Tagle jasno je rekao da se ne treba ograničiti na taj mimohod, već u svakodnevnom životu treba očitovati protivljenje ubijanjima i drogi, te pomagati ljudima da se oslobode ovisnosti. Javno mnijenje podupire predsjednika, ali se ne slaže sa smaknućima. Ubijeno je naime više od 7600 osoba, mnogo više nego u doba Marcosove diktature. Ipak treba priznati da je predsjednik nepotkupljiv, zato mu ljudi vjeruju, zaključio je misionar Holzer.

U Siriji više ljudi umire zbog nestašice liječničke njege nego na bojišnici

Rimska bolnica Gemelli i zaklada Avsi pomažu katoličkim bolnicama u Siriji

Rim, 18.2.2017. (IKA) - U Siriji više ljudi umire zbog nestašice liječničke njege nego na bojišnici, ustvrdio je apostolski nuncij u Damasku kardinal Mario Zenari. Kao odgovor na njegovu tvrdnju nevladina udruga Avsi i rimska bolnica Gemelli pokrenuli su projekt „Otvorene bolnice“ u Siriji, prenosi Radio Vatikan. Nakon šestogodišnjega rata, jedanaest i pol milijuna osoba u Siriji nema pristup zdravstvenoj njezi, a 40% su djeca. Oko 58% mjesnih bolnica je zatvoreno ili oštećeno, a medicinsko osoblje je drastično i tragično smanjeno; nema lijekova, medicinskih naprava, ni novčanih zaliha. Projektom „Otvorene bolnice“ nastoji se pružiti potpora trima katoličkim bolnicama u zemlji; bolnici Sv. Ljudevit u Alepu, te talijanskoj i francuskoj bolnici u Damasku. Govoreći o pokretanju projekta u razgovoru za Radio Vatikan dekan Medicinskog i kirurškoga fakulteta na sveučilištu Gemelli Rocco Bellantone istaknuo je kako će sudjelovati znatnom financijskom potporom, a sudjelovat će i u obrazovanju osoblja, jer je, nažalost, veći dio osoblja preminuo ili pobjegao. Bolnica Gemelli će odgovoriti s dva početna novčana priloga, svaki od 500 tisuća eura. Projekt vodi zaklada Avsi, nevladina organizacija koja već 45 godina ostvaruje razvojne programe u trideset država. Cilj projekta je pružiti prikladnu zdravstvenu njegu siromašnom dijelu stanovništva, dakle ženama, djeci i osobama koje je najviše pogodio rat, te starijim osobama u Alepu i Damasku. Poduprijet ćemo tri katoličke bolnice koje vode katoličke kongregacije, dakle neprofitne su, stoga ćemo im nadoknaditi troškove za njegu koju besplatno pružaju. Dobit će i nove medicinske naprave i tehnološku prilagodbu, jer je država već šest godina pod embargom i sankcijama, a uslijedit će osposobljavanje i usavršavanje medicinskog osoblja. Zaklada Avsi, koja već dvije godine djeluje u Siriji, preuzet će brigu za prikupljanje novčanih sredstava, te vođenje i nadziranje projekta, rekao je Giampaolo Silvestri, glavni tajnik zaklade Avsi.

Prilog dokumenti

"Nada ne razočarava" (usp. Rim 5, 1-5)

Papina kateheza na općoj audijenciji u srijedu 15. veljače 2017.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Još nas od malena uče da nije lijepo hvaliti se. U mojoj zemlji one koji se vole hvaliti zovu "paunima". I to je pravo, jer hvaliti se onim tko jesi ili onim što imaš, osim što je znak određene oholosti, odaje također pomanjkanje poštovanja prema drugima, osobito prema onima koji su manje sreće od nas. U ovom odlomku iz Poslanice Rimljanima, međutim, apostol Pavao nas iznenađuje, jer nas čak dva puta poziva da se hvalimo. Čime se to dakle smijemo hvaliti? Jer ako nas on poziva da se hvalimo, postoji nešto čime se opravdano čovjek može hvaliti. I kako se to može činiti a da se pritom ne uvrijedi druge, da se nikoga ne isključuje?

U prvom slučaju pozvani smo dičiti se obiljem milosti koja je, po vjeri, razlivena u srcima našim u Isusu Kristu. Pavao nam želi staviti do znanja da, ako naučimo svaku stvar promatrati u svjetlu Duha Svetoga, primjećujemo da je sve milost! Sve je dar! Ako naime pogledamo na djelovanje – u povijesti, kao i u našem životu – nismo djelovali samo mi, već prije svega Bog. On je apsolutni protagonist, koji sve stvara kao dar ljubavi, koji je ispleo tkanje svoga nauma spasenja i koji ga dovršava za nas, po svome Sinu Isusu. Od nas se traži da sve to prepoznamo, prihvatimo sa zahvalnošću i pretvorimo u razlog hvale, blagoslova i velike radosti. Ako tako činimo, u miru smo s Bogom i osjećamo se slobodno. A taj mir se zatim širi na sva područja i sve odnose našega života: u miru smo sa samima sobom, u miru s obitelji, u našoj zajednici, na radnome mjestu i s osobama koje svakoga dana susrećemo na svom životnom putu.

Pavao međutim poziva da se dičimo i u nevoljama. To nije lako shvatiti. To nam se već čini težim i može se činiti da to nema nikakve veze s upravo opisanom stanjem mira. Međutim to predstavlja autentičnu, izvornu pretpostavku za to. Naime, mir koji nam daje i jamči Gospodin ne treba shvaćati kao odsutnost briga, razočaranja, oskudica, razloga trpljenja. Kad bi tomu bilo tako, čak i kad bi nam pošlo za rukom živjeti u miru, taj bi trenutak brzo prošao i neizbježno bismo zapali u malodušnost. Mir koji izvire iz vjere je međutim dar: to je milost koja nam daje iskusiti da nas Bog ljubi i da je uvijek uz nas, da nas ne ostavlja same ni jedan jedini trenutak u našem životu. I to, kao što kaže Apostol, rađa strpljivost, jer znamo da, i u najtežim i najburnijim trenucima, Gospodinovo milosrđe i dobrotu su veći od svega i ništa nas neće istrgnuti iz njegovih ruku i zajedništva s Njim.

Eto zašto je kršćanska nada postojana, eto zašto ne razočarava. Ona nikada ne razočarava. Nada ne razočarava! Ne temelji se na onome što mi možemo činiti ili biti, a ni na onome u što mi možemo vjerovati. Njezin temelj, naime temelj kršćanske nade, je nešto najvjernije i najsigurnije što postoji, to jest ljubav koju sam Bog gaji prema svakom od nas. Lako je reći: Bog nas ljubi. Svi to kažemo. Ali razmislite malo: može li svaki od nas reći: jesam li siguran da me Bog ljubi? To nije tako lako reći. Ali to je istina. Dobro se vježbati govoriti samom sebi: Bog me ljubi. To je korijen naše sigurnosti, korijen nade. A Gospodin je obilno izlio u naša srca Duha – koji je Božja ljubav – kao tvorca, kao jamca, upravo zato da može jačati u nama vjeru i

održavati živom tu nadu. I ta sigurnost: Bog me ljubi. "Ali ljubi li me u ovom času nevolje?" – Bog me ljubi. "A mene, koji sam učinio tu ružnu i lošu stvar?" – Bog me ljubi. Tu sigurnost nikome ne oduzima. I moramo to ponavljati kao molitvu: Bog me ljubi. Siguran sam da me Bog ljubi. Siguran sam da me Bog ljubi.

Sada razumijemo zašto nas apostol Pavao poziva da se uvijek dičimo svim tim. Dičim se Božjom ljubavlju, jer me ljubi. Nada koja nam je darovana ne odvaja nas od drugih, još manje nas navodi da ih diskreditiramo ili isključujemo. Riječ je naprotiv o izvanrednom daru koji smo pozvani, s poniznošću i jednostavnošću, nositi poput rijeke svima. Tada će naše najveće hvastanje biti to da se hvalimo time što imamo za Oca Boga kod kojeg nitko nije ispred drugih, koji nikoga ne isključuje, već koji otvara svoja vrata svim ljudskim bićima, počevši od posljednjih i onih koji su se najviše udaljili od njega, da kao njegova djeca naučimo jedni druge tješiti i uzajamno se podupirati. I ne zaboravite: nada ne razočarava.

Kršćanska ljubav predstavlja uzvišenije ostvarenje pravde

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji u nedjelju 19. veljače 2017.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

U Evanđelju ove nedjelje (Mt 5, 38-48) – jedan od tekstova koji na najbolji način izražavaju „kršćansku“ revoluciju – Isus nam pokazuje put istinske pravednosti po zakonu ljubavi koji nadilazi zakon osvete, koji traži „oko za oko, zub za zub“. To drevno pravilo nalagalo je da se prekršitelju nanese isto zlo kakvo je on svojim postupkom učinio: smrt onom koji je ubio, sakaćenje onoga koji je nekoga ranio i tako redom. Isus ne traži od svojih učenika da trpe zlo, već da na zlo ne uzvraćaju novim zlom, već dobrom. Jedino se tako prekida lanac zla: jedno zlo vodi do drugog zla, ono do drugoga, ovo opet do drugoga ... Prekida se taj lanac zla i stvari se doista mijenjaju. Zlo je zapravo „praznina“, prostor ispražnjen dobrom, a prazninu ne možeš ispuniti drugom prazninom, već samo „puninom“, odnosno dobrom. Osveta nikada ne dovodi do rješavanja sukobâ. "Kako ti meni, tako ja tebi": time se nikada ne rješava konflikt niti je to kršćanski.

Prema Isusu odbacivanje nasilja može ponekad uključivati i odustajanje od legitimnog prava, te navodi nekoliko primjera: okrenuti drugi obraz, ustupiti vlastitu odjeću ili novac, prihvaćati druge žrtve (usp. rr. 39-42). No to odricanje ne znači da bi se zahtjeve pravde trebalo zanemarivati ili da bi im se trebalo protusloviti; naprotiv, kršćanska ljubav koja se na poseban način očituje u milosrđu, predstavlja uzvišenije ostvarenje pravde. Ono čemu nas Isus želi poučiti jest da trebamo jasno lučiti pravdu od osvete. Razlikovati pravdu od osvete. Osveta nije nikada pravedna. Smijemo tražiti pravdu; naša je dužnost pravedno postupati. No zabranjeno nam je osvećivati se ili na bilo koji način poticati na osvetu, jer je ona izraz mržnje ili nasilja.

Isus ne želi predložiti novi građanski poredak, već radije zapovijed ljubavi prema bližnjemu, koja uključuje i ljubav prema neprijatelju: „Ljubite neprijatelje, molite za one koji vas progone“ (r. 44). A to nije lako. Te riječi ne treba shvaćati kao prihvaćanje zla koje čini neprijatelj, već je to

poziv na viši pogled, na velikodušnost koja je slična onoj Nebeskog Oca koji – kaže Isus – „daje da sunce njegovo izlazi nad zlima i dobrima i da kiša pada pravednicima i nepravednicima" (r. 45). I neprijatelj je čovjek, stvoren kao takav na sliku Božju, iako je ta slika sada okaljana čovjeka nedostojnim i zlim ponašanjem.

Kada govorimo o „neprijateljima" ne smijemo misliti samo na tko zna koje ljude koji su različiti ili daleko od nas; govorimo također o nama samima, jer i mi sami možemo ući u sukob sa svojim bližnjima, a ponekad i sa članovima obitelji. Koliko je samo neprijateljstava u obiteljima, koliko ih je samo! Razmišljajmo o tome. Neprijatelji su također oni koji govore loše o nama, koji nas kleveću i čine nam nepravde. A to nije lako probaviti. Svima njima smo pozvani odgovoriti dobrom, koje također ima svoje strategije nadahnute ljubavlju.

Neka nam Blažena Djevica Marija pomogne slijediti Isusa na tom teškom putu, na kojem se doista veliča ljudsko dostojanstvo i na kojem živimo kao sinovi našeg Oca koji je na nebesima. Neka nam pomogne provoditi u djelo strpljivost, dijalog, praštanje kako bismo tako postali tvorci i zajedništva i graditelji bratstva u našem svakodnevnom životu, a naročito u našoj obitelji.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre,

nastavljaju nažalost pristizati vijesti o nasilnim i brutalnim sukobima u pokrajini Središnji Kasai u Demokratskoj Republici Kongo. Osjećam duboku bol zbog žrtava, naročito zbog tolike djece koju su otima iz njihovih obitelji i škola i koristi kao vojnike. Djeca-vojnici – to je tragedija. Jamčim svoju blizinu žrtvama i molim za njih kao i za djelatnike crkvenih ustanova i humanitarnih organizacija, koji djeluju na tome teškom području. Ponovno usrdno apeliram na svijest i odgovornost kongoanskih vlasti i međunarodne zajednice da poduzmu odgovarajuće i blagovremene odluke kako bi se pomoglo toj našoj braći i sestrama.

Molimo za njih i za sve one koji također u drugim dijelovima afričkoga kontinenta i svijeta trpe zbog nasilja i rata. U mislima sam posebno s dragim stanovnicima Pakistana i Iraka, koji su proteklih dana pogođeni okrutnim terorističkim napadima. Molimo za žrtve, ranjene i za članove njihovih obitelji. Molimo gorljivo za svako srce koje je otvrdnulo zbog mržnje da se obrati na mir u skladu s Božjom voljom. Pomolimo se nakratko u tišini. [Zdravo Marijo...]